

சாலோமோனின் நீதிமொழிகள்
கவிதை வடிவில்.....

கவிதையாக்கம்
மண்ணேர் குணரைத்தினம்

சார்லோ மேரோனி நீதிமொழுகள்

கவிதையாக்கம்
ந.டெ.குணரத்தினம்.

நூற்றரவுகள்

நால்	:	சாலோமோனின் நீதிமாழிகள்
விடயம்	:	கவிதை
ஆசிரியர்	:	ந.டே.குணரெத்தினம்
முகவரி	:	8ம் வட்டாரம், கஞ்சாங்சிக்குடி
முதற்பதிப்பு	:	21-07-07
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்கே
பக்கங்கள்	:	(vi) + 148
அளவு	:	A5
பிரதிகள்	:	500
கணினிப்பதிப்பு	:	செல்வி. கமலி நல்லதம்பி
அச்சுப்பதிப்பு	:	சண் அச்சகம், இருதயபுரம் மேற்கு, மட்டக்களப்பு. 065-2222597
விலை	:	200/-

முகவரை

நான் இறைவன் இயேக பெருமானின் அருளினால் தூண்டப்பட்டு கடந்த 1994ம் ஆண்டில் சாலையோனின் நீதிமொழிகள் என்ற இக் கலிதை நூலை எழுதத் தொடர்க்கிணேன். 01.09.1995ல் இறை துணையுடன் இக்கலிதை நூலை எழுதி முடித்தேன்.

இந்நால் அருளுறையாற்றுவோருக்கு ஒரு வழிகாட்டி யாகவும் கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு நீதி மொழிகளை உள்ளத்தில் பதிக்கவும் அதன் வழி நடக்கவும் வழிநடத்தும் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமையும் என நம்புகின்றேன்.

என்னை இந்நாலை எழுதத் தூண்டிய இறைவன் இயேக பெருமானுக்கும் இந்நால் வெளிவர உதவிய யாவருக்கும் என் இதயம் கணிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

ந.டே.குண்டிரத்தினம்
8ம் வட்டாரம்,
கஞ்சிராஜபுரம்.

American Ceylon Mission

(Founded - 1816)

ஆசியூரா

The Rev.Dr.S.Jeyanesan

Project Director/Area Minister/Posish Priest)

Tel : 065-222254

E-mail : jnesan@sltnet.lk,

revdrjnev@gmail.com

St.John's Church

Uranee,

Batticaloa.

Sri Lanka.

தீருகுணர்டணம் ஜயர் அவர்களது “சாலமேஙனின் நீதிமொழிகள்” கவிதைத் தொகுப்பைப் படிக்கின்றபோது, அவரது கவிதை இயற்றும் ஆற்றலையும், விவிலியத்தில் அவருக்கு இருக்கும் ஆற்றலையும் பூரிந்து சொன்ன முடிவிற்குத்.

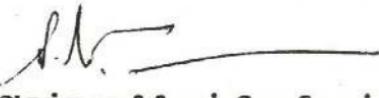
இவர் ஒரு பாசனவையின் ஆசிரியர்களும், அதிபரசுவும் இருந்தனவையால் கர்பித்தலின் மூலம் புதிய சமூகத்தை உருவாக்கிய இவர், தன் எழுத்துத் திறமையினாலும் சிந்தனை ஆற்றலினாலும் விவிலிய விழுமியஸ்களைச் சாதாரண மக்களுக்கு இலகு மறையில் கவிதையாக வடித்துள்ளார்.

இவரது இக் கவிதைத் தொகுப்பானது ஆன்மீக வாழ்வுக்கும், சமூக உயர்வுக்கும், அரசியல் வாழ்வுக்கும் அடிப்படையாகவார்களது. தற்காலத்தில் புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் கவிதை நயங்கள் மழுங் கடிக்கப்படும் வேளையில், ஜயாவின் கவிதைகள் கவிதை இலக்கணங்களைச் சார்ந்திருப்பது இவரது தமிழ் பாண்டியத்தியத்திற்கு ஒரு சான்றாகும்.

20ம் நூற்றாண்டில் பல கவிஞர்களின் கவிதைகள் தான் சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதைப் போல், ஜயாவின் இக் கவிதைத் தொகுப்பும் தீருக்கப்பையிலும், திருப்பணி விண்டயிலும் குறிப்பாக சிறுவர் கீறிஸ்தவக் கல்வியிலும் ஓர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் என நம்புகிறேன்.

ஒரு வருடத்தில் எழுதி முடித்தாலும் 13 ஆண்டுகளின் பின் இவரின் பிள்ளைகளும் குடும்பத்தினரும் இக் கைங்கரியத்தை அச்சிட்டு வெளியிடுவதைப் பாராட்டுகிறேன். பல திறப்பு எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் இலைமறை காயாக இருந்து மறைந்து போகின்ற வரலாற்றுக் காலகட்டடத்தில் இவருடைய படைப்பு அச்சு ஏறி மனுக்குலம் கரம் வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

அண்டவர் தாமே தீருந.டே.குணர்டணம் அவர்களையும், அவர்கள் குடும்பத்தையும், அவர் படைப்பையும் வாழ்வை வாழ்வை ஆசீர்வதிப்பாராக.

அருந்தகலாந்தி. எஸ். ஜயநேசன்

Methodist Church - Sri Lanka

Kallar Circuit

Tel.:065-2250358

Rev. A.R. Jeyaraj

Kurumavely
Kaluwanchikudy
26-06-2007

ஆசியுரை

சலொமோனின் நீதிமாழிகள் என்ற நூலை கவிதை வடிவில் தொகுத்தளித்த திரு. ந.டே. குணரெத்தினம் அவர்களுக்கு எனது ஆசிகளும் வாழ்த்துக்களும் உரிதாக்ட்டும். திரு. குணரெத்தினம் அவர்கள் கல்லாறு மெதுஸ்த சேகரத்தில் நன்மதி கூறுவோர் வரிசையில் பல அருளுரைகளை கவிதை வடிவிலும் ஆழ்ந்தியவர். அத்துடன் களுவாஞ்சிக்குடி மெதுஸ்த திருச்சபையின் ஆலய உக்கிராணக்காரராகவும் பணியாற்றியவர். அத்தோடு களுவாஞ்சிக்குடியில் ஒரு மாணவில்லம் நடத்தப்பட்டு பல மாணவர்கள் நன்மை பெறுகின்றார்கள் என்றால் இந்நூலை ஆக்கியோனின் முதல் முயற்சியும் கூட என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“எந்தன் நம்பிக்கை உம்மில் தான்யயா” என்ற விசவாச உணர்வுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ள சாலொமோனின் கவிதை நூல் உலகில் வாழும் அனைத்து தமிழ் கிறிஸ்தவ அருளுரையாளர் களுக்கும், திருமறையில் ஆர்வம் கொண்ட அனைவருக்கும் உகந்ததாக அமையும் என்ற எதிர்பார்ப்புதனும் 1994ல் ஆக்கியோன் மேற்கொண்ட தளராத முயற்சி 01-09-1995ல் நிறைவு பெற்று நூலாக வெளிவர இறைமகன் இயேசு கொடுத்த எல்லா ஞானத்திற்கும் நன்றி கூறிக் கொள்கின்றேன்.

சுபம்

இப்படிக்கு
Rev. A.R. Jeyaraj

சிறப்புரை

சாலோமோனின் நீதி மொழிகள் என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதம். ஏனென்றால், திருமறையில் நீதி மொழிகளின் நால் எவ்வாறு நவீன நாலைப் போன்று இந்நால் தலைப்பு, ஆசிரியர் பெயர், அவரது பட்டங்கள் ஆகியவைகளை நீதி 1:1 இல் குறிப்பிடுவதைப் போல் இக் கவிதைத் தொகுப்பை எழுதிய ஆசிரியரும் அவ் அமைப்பு மாறாமல் எழுதியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது மட்டுமல்ல, வாழ்த்தப்பட வேண்டியதுமாகும்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பில் அறிவுரைகள், உவமைகள், உருவகங்கள் எனப் பல இலக்கிய வடிவங்கள் மாறாதிருப்பது ஆசிரியரின் கவிதை வடிக்கும் திறமையை வெளிக்கொணருகிறது.

திருமறையில் ஒரு அதிகாரத்தைக் கவிதையாக வடிப்பதே கடினமான நாட்களில் ஒரு புத்தகத்தையே கவிதையாக வடித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஆசிரியரின் பொறுமையையும் விடா முயற்சியையும் என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

புதுக் கவிதைகள், நவீன எனப் பல வந்தாலும், நீதி மொழிகளின் கவிதைத் தொகுப்பு கிறிஸ்தவச் சமூகத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழ் சமூகத்தில் ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்கும் என நம்புகிறேன். காரணம் நீதிமொழிகளை நாம் பழமொழிகள் எனவும் அழைக்கலாம். பழமொழிகள் தமிழர் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. ஆகவே, ஜயாவின் இம் முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் சார்பில் வாழ்த்துகிறேன். இறையாசியும் நல்வாழ்வும் கிடைக்க இறைவனிடம் வேண்டுகிறேன்.

அருட்திரு. E.P.சௌலமன்ஸ்
புனித யோவான் ஆலயம்,
அமெரிக்கன் இலங்கை மிசன்,
ஊரணி,
மட்டக்களப்பு.

சாலோமோனின் நீதிமாழிகள்

இறை வணக்கம்

அறிவுக் களஞ்சியமாம் அருமையாம் நீதிமொழி
செறியும் கவிதைகளைச் சீராக-நெறியுடனே
கோத்து அளிக்க குறைவில்லா ஞானந்தா
தோத்திரிப்பேன் இயேசு துணை.

தாவீதின் குமாரனாம் இஸ்ரவேவின்
தரமான இராஜாவாம் சாலோமோனும்
பூமித்தில் மக்களெல்லாம் புலர்ந்துவாழ
புதியநல் நீதிமொழி வகுத்துத் தந்தான்
நாமிது கற்றுணர்ந்து புத்தி தேறி
நலமாக உலகினிலே மகிழ்ந்துவாழ
ஆவாரும் இன்றுவிரைந் தண்டவாரும்
அன்பனாம் இயேசுபரன் அணைத்துக்காப்பான்.

❖ ❖ ❖

நீதிமாழிகள்

அதிகாரம் (01)

01. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதே லேனூனத்தின்
கருத்தான் ஆரம்பம் மூட்டதாமே
புத்தியின்றிப் போதகத்தை அசட்டை செய்வார்
பூமகனே உன் தகப்பன் புத்தியைக் கேள்
சித்தமுடன் உன்தாயின் போதகத்தை
சிரசிற் கொள் அலங்கார முடியாமி.து
மெத்தநன்று கழுத்துக்குச் சரப்பணியும்
மேவிடுமே நல்வழியின் வழி நடப்பாய்.

02. என்மகனே பாவிகள்வந் துனக்குநேரே
 என்ன நயம் காட்டினும் இசைந்திடாதே
 உன்னையழைப் பாரங்கே பதிவிருந்து
 உலகினிலே குற்றமற்றோர் இரத்தம் சிந்த
 அன்னவரைப் பிடித்திடவே ஒளித்திருப்போம்
 அண்டியுடன் வாருமென்பர் செவிசாய்க்காதீர்
 முன்னெழுந்து பாதாளம் விழுங்குமாப்போல்
 முழுமையாய் விழுங்கிடுவோம் என்பார் அன்னார்.
03. விலையுயர்ந்த சகலவிதப் பொருட்களாலே
 வீடுகளை நிரப்பிடவே பங்காய்ச் சேரும்
 கலையாதீர் நமக்கெல்லாம் ஒருபை தானே
 கண்டிப்பாயிருக்குமென்பர் காதிற்கொள்ளேல்
 தலையான என் மகனே இவர்கள் பேச்சை
 தட்டிவிடு அவர்கள்வழி நடந்திடாதே
 நிலையாக உன்காலை அவர்வழிக்கு
 நீக்கிவிடு அவர்கள்கால் தீங்குக் கோடும்.
04. இரத்தமே சிந்திடற்குத் தீவிரித்து
 என்னவித பட்சியெனும் அவற்றின் முன்னே
 விரித்திட்டால் வலைவிருதா இவர்களோதம்
 விருப்பான குருதிக்காய்ப் பதிவிருப்பர்
 அருமையாம் தங்களுடை பிராணணுக்கு
 அண்டியொளி வைத்திடுவார் ஜயோ! ஜயோ!
 பொருளாசை உள்ளோரின் வழியாமி.து
 பூரணமாய் இவருயிரை வாங்குந்தானே.

05. ஞானமது வெளியே வந் துனையழைத்து
 நடமாட வீதிகளிற் சத்தமிட்டு
 போனவழி சந்தடிகள் மிக்க சந்தி
 போய் நின்று கூப்பிட்டுப் பட்டணத்தில்
 ஆனதன் வார்த்தைகளை வசனித்தங்கே
 ஆழகாகச் சொல்கிறது அதனைக் கேட்டு
 ஊனமதாம் கண்திறந்து உளம் திறந்து
 ஊத்தமராய் வாழ்ந்திடநற் புத்திகேள்ர.
06. பேதைமையில் நிந்தனையில் பெருவிருப்பும்
 பெரிதான ஞானத்தில் மிகவெறுப்பும்
 சது எது வரைக்கும்பா நிலையாய் நிற்கும்
 என் கழிந்து கொள்ளுதற்காய்த் திரும்புமின்றே
 ஆதரவாய் என்றுவி அருளோடு
 அன்பான என்வார்த்தை தெரிவிப்பேன்நான்
 சதுணர்வீர் பேதையரே இன்றே நன்கு
 இனிதான நீதிமொழி வழிநடப்பீர்.
07. நான் உம்மைக் கூப்பிட்டும் கேட்கவில்லை
 நான் என்கை நீட்டிடினும் கவனிப்பாரில்லை
 ஏன் எந்தன் நல்லாலோ சனையைத்தள்ளி
 என் கழிந்து கொள்ளுதலை வெறுத்தீர் ஜேயோ
 வீண் நடத்தை யாலுமக்கு ஆயத்தேதும்
 விரைகின்ற காலமதிலே விரைந்து
 தான் நகைப்பேன் ஆகடியம் பண்ணுவேன் நான்
 தடையின்றி இவ்வுரையைச் செவிமடுப்பீர்.

08. நீங்களோ பயப்படுங் காரியந்தான்
 நினையாத நேரமதில் எதிரில் வந்து
 ஈங்குங்க ளைப்புசல் போல் வருத்தும்வேலை
 இன்னுமே ஆபத்து குறாவளி போல்
 ஆங்காலம் நெருக்கமுடன் இடுக்கண்தானும்
 அண்டிவர ஆகடியம் பண்ணுவேனே
 தீங்காக இவை என்னேல் திருந்திவாழத்
 திருப்புமரு மருந்தாக ஏற்றுக் கொள்ளிர்.
09. ஆகடியம் நான் பண்ணும் வேளைதன்னில்
 அவர்களுடன் நோக்கியென யழைப்பாரங்கே
 ஏகி அவர் அழைத்தாந்த அழைப்புக்கென்று
 என்னிமறு உத்தரவு கொடுக்க மாட்டேன்
 நோக்கியவர் காலையிலே என்னைத்தேடி
 நோக்கிடினும் என்னையவர் காணமாட்டார்
 ஊகமின்றி அவர்களைலாம் அறிவைத்தள்ளி
 ஊதறியவர் வெறுத்திட்டார் ஜயோ ஜயோ.
10. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் தெரிந்துகொள்ளார்
 கனமான என் ஆலோ சனைவிரும்பார்
 நித்தமுமே எங்கடிந்து கொள்ளல்தன்னை
 நினையாது அசட்டைப்பண்ணி நிற்பாரன்னார்
 சித்தமிலார் நல்லறிவை வெறுத்ததாலே
 சிக்குண்டு வினைப்பயனைப் புசிப்பாரங்கே
 மெத்தவிருப்போடவர் சிந்தனையே செய்து
 மேலான திருப்தியினை யடைவாரங்கே.

11. பேதைகளின்மாறுபா டவரைக் கொல்லும்
 பெரும் மூடர்நிர்விசாரம் அவரைக் கொல்லும்
 ஆதலினால் என்வார்த்தை எல்லாம் கேட்டு
 அவ்வழியில் செல்லவே செய்வார் யாரோ
 வேதனைகள் விக்கினங்கள் நீங்கி வாழ்வார்
 விளைகின்ற ஆபத்திற் கஞ்சாரன்னார்
 சோதனையில் நின்றுநீர் தப்பிக் கொள்ள¹
 கத்தமாம் நீதிமொழி வழிநடப்பீர்.

நீதிமொழிகள்

அதிகாரம் (02)

01. என்மகனே உன்செவியை ஞநத்திற்கு
 ஏற்புடையதாய்ச்சாய்த்து இருதயத்தை
 நன்மையாய்வுமையப்பண் னும்பொருட்டு
 நலமாம்ளன் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டு
 உன்னிடத்தி லெந்தன்கட் டளைகளைல்லாம்
 உறுதியாய் பத்திரும் செய்ஞானத்தை
 திண்ணமுடன் வாவென்று உடனமூத்து
 திடமாகிப் புத்தியையும் உரத்தழைப்பாய்

02. புத்தியினை வெள்ளியினைப் போல்நீாடி
 புதையலினைப் தேடுதல்போல் நீயும்தேடி
 ஊத்தமனாய்க் கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல்
 உண்மையாய் இன்னதென்று நீயுணர்ந்து
 சித்தமுடன் தேவனை அறியும் அறிவை
 சீக்கிரமாய்க் கண்டடைவாய் மகனே நீயும்
 கர்த்தருடை வழிநடப்பாய் என்றுமி.:தே
 கருத்திற்கொள் எந்நாளும் மறந்திடாதே.

03. கர்த்தரோ ஞானத்தை அருளுகின்றார்
 கண்ணியமாம் அவருடைய வாயில்நின்று
 புத்தியுடன் ஆறிவுமே வருமேயப்பா
 புகல்கின்றவார்த்தைகளை நினைவிற்கொள்க
 சித்தமுடன் நீதிமான் களுக்கேயென்று
 சிறப்பான மெய்ஞானம் வைத்துவைத்தார்
 உத்தமமாய் நடக்கின்றவர்களுக்கு
 உறுதியடை கேட்டகழும் ஆவார் அன்னார்.
04. இறைவனோநியாய நெறி களைத்தற்காத்து
 இரக்கமுடன் பரிசுத்த வான்களுக்கே
 முறையான பாதையதைக் காக்கின்றாரே
 முன்னவனின் நீதியையும் நியாயத்தையும்
 குறைவில்லாநிதானமுடன் எல்லாம்நல்ல
 குற்றமற்றவழிகளையும் அறிந்துகொள்வாய்
 நிறைவான வழியிதுவே இதில்நடப்பாய்
 நிமலனருள் உந்தனுக்கு நித்தங்கிட்டும்.
05. ஞானம் உன் இருதயத்தில் பிரவேசித்து
 நல்லறிவுன் ஆத்துமாவுக் கின்பமாங்கால்
 ஆனநந் புத்தியனைப் பாதுகாக்கும்
 அதனால்நீ துன்மார்க்க னுடைவழிக்கும்
 போனவழிமாறுபா உரைப்போருக்கும்
 போயந்தகாரவழி நடப்போருக்கும்
 வானவனால் காத்திடவே படுவாயப்பா
 வல்லவனின் வழிவிட்டு வழுவிடாதே.

06. நீதிநெறி களைவிட்டுத் தீமைசெய்ய
நிலையான மகிழ்வுடனே துன்மார்க்கரின்
குதுவழிச் சென்றிடுவோர் மாறுபாடு
கவையெனவேகளிக்குரு கிண்றவர்க்கும்
ஏதுவழி என்றுணரார் கோணலான
என்னவழியென்றாலும் நடப்போருக்கும்
ஆதவனாய் வந்துங்னை ஜயன்காப்பான்
ஆண்டவனின் வழிநாடு நடப்பாயப்பா.
07. இளவயதின் நாயகனை விட்டுவிட்டு
இறைவனுடை உடன்படிக்கை தனைமறந்து
விழலுக்காய் இச்சகமாம் வார்த்தைபேசும்
வெற்றினத்துப்பெண்ணான பரஸ்திரிக்கும்
தளராது தப்புவிப்பான் இறைவனுன்னை
தட்டிவிடேல் நீதிமொழி வார்த்தை தன்னை
உளமார உணர்ந்திதனை ஏற்றுக்கொண்டு
ஊறிவிடு நல்நீதி வழிநடப்பாய்.
08. பர ஸ்திரியின்வீடு மரணத்துக்கும்
பாவியவள்பாதைமறைந் தோரிடத்தும்
மரமாகச் சாய்கிறது அவளிடத்தில்
மனமாகிச் செல்பவரோ உலகிலென்றும்
உரமான ஜீவவழி மீழ்வதில்லை
உண்மையிதை நீயுணர்ந்து நீதிமான்கள்பாதை
வரமாகக்காத்துகொள் செவ்வையானோர்
வளமான பூமியிலே வாசஞ் செய்வர்.

09. உத்தமரோ பூமியிலே வாசஞ்செய்வர்
 உதவாததுன்மார்க்கர் பூமிதனில்
 நித்தியமாயவாழார்கள் இறைவனாலே
 நிட்சயமாய் அறுப்புண்டு போவதுன்மை
 கத்தருடை வழிநில்லாத் துரோகம் செய்வோர்
 கண்டிப்பாய் தம்செய்கை விடாதுவிட்டால்
 மெத்தநொந்து உலகினிலே இராதவாறு
 மிகவெதும்பி நிர்முலமாவரப்பா.

॥ ॥ ॥

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (03)

01. என்மகனே என்போத கத்தைநீடியும்
 என்றுமேமறவாதே நினைவிற்கொள்வாய்
 உன்னிதயம் எந்தன்கட் டளைகளைன்னி
 உறுதியாய்க் காக்கட்டும் மறந்திடாதே
 முன்னானநற்போத கங்களாலே
 முழுதானீடித்த நாட்களோடு
 மன்னவரால் தீர்க்காடு சும்மேசேரும்
 மனமான சமாதானம் உடன் பெருக்கும்.

02. கிருபையும் சத்தியமும் விலக்கவேண்டாம்
 கீர்த்தியிவை உன்கழுத்திற் பூண்டு கொண்டு
 அருமையாம் இவையெல்லாம் இதயத்துள்ளே
 அழகாக எழுதிக் கொள் மறந்திடாதே
 பெருமையாம் நல்லஇக்கட் டளைகள் பேணில்
 பெரியவளாம் தேவனுடை பார்வை யிலும்
 உருவாக்கம் பெற்ற மனித பார்வை யிலும்
 உதிக்குமே தயைநற்புத் தியும் பெறுவாய்.

03. உன்னுடைய சுயபுத்தி யிற்சாயாது
 உளமாரக் கந்தரிலே நம்பிக்கைவை
 என்வார்த்தைகளையெல்லாம் மறந்திடாது
 எண்ணிக்கொள் இறைவனையே நினைத்துக்கொள்வாய்
 முன்னவனாம் இறைவனையே நினைவிற் கொண்டால்
 முறையாக உன்பாதை செவ்வையாகும்
 பின்னுமுரைப் பேனுன்னை ஞானியாக
 பெரிதாக எண்ணாதே மேலும் கேட்பாய்.
04. கர்த்தருக்குப் பயந்துநீ தீமைவிட்டு
 கழிதினிலேவிலகுஉன் நாபிக்கீது
 அர்த்தமுள்ள ஆரோக்கியமும் சேர்க்கும்
 அருமையாம் எலும்புக்கு ஊனுமாகும்
 வர்த்தித்த உன்பொருளால் முதற் பலனால்
 வரையாது கர்த்தரையே கனம்பண் ஜென்றும்
 சர்வமும் அவனாலே களஞ்சியங்கள்
 சடுதியாய் நிரம்பிடுமே இரசம் பொங்கும்.
05. என்மகனே கர்த்தருடை சிட்சைதன்னை
 எண்ணாதே அற்பமதாய் கழந்தாரேனும்
 உன்னிதயச் சோர்வுகளை உதறித் தள்ளு
 உரைக்கின்ற நீதிமொழி நினைவிற்கொள்ளு
 சின்னவனாம் உன்னையுமே உன்தகப்பன்
 சிட்சித்தல்போலவுமே அன்பர்தம்மை
 முன்னவனாம் இறைவனுமே சிட்சிக்கின்றான்
 முனகாதே இறைவனுக்குக் காத்திருப்பாய்.

06. ஞானத்தை கண்டடையும் மனுஷன்தானும்
 நற்புத்தி சம்பாத்தியம் உடையோன்தானும்
 வானவனால் பாக்கியவான் ஆவதுண்மை
 வரையாது ஞானமதும் மதியும் சேர்ப்பாய்
 தேனானவழிகளிலை வர்த்தகத்தில்
 தேர்ந்ததுவே வெள்ளிபசும் பொன்னின் மேலாம்
 ஆனநல்வர்த்தகமே இவைகள்நல்ல
 ஆதாயம் தரும்முத்தின் விலையின்மேலாம்.
07. நிகரல்ல நீ விரும்பு கின்ற தேதும்
 நிலையான ஞானமுடன் நற்புத்திக்கும்
 இகமதிலே தீர்க்காயுள் வலதுகையில்
 இடக்கரத்தில் செல்வமுடன் கனமுமாகும்
 விகர்ப்பமிலா அதின்வழிகள் இனியதாகும்
 விரும்புமதன் பாதைசமா தானமாகும்
 சகத்தினிலே அதுதன்னை யடைந்தவர்க்கு
 சமாதானம் தருமென்றும் மறந்திடாதே.
08. மேலுமது தன்னையடைந் தவர்க்குஜீவ
 மிகநல்ல விருட்சமது அதனைப்பற்றும்
 சீலமுடையோன் எவனும் பாக்கிய வான்
 சிந்தித்து ஞானவழி யதில் நடப்பாய்
 காலமதில் கர்த்தர்ஞா னத்தினாலே
 கடித்தினிலே புவியை யத்தி பாரமிட்டு
 கோலமுடை வானமதைப் புத்தியாலே
 குறையில்லா தன்றவரே ஸ்தாபித்தார்.

09. அவருடைய மிகுந்தநல்ல ஞானத்தாலே
ஆழங்கள் பிரிந்துவான் பணியுமாச்ச
தவமான என்மகனே இவைகளெல்லாம்
தள்ளிவிடேல் உன்னயன ங்களையே விட்டு
நவமான மெய்ஞானத் தோடுசேர
நல்லாலோ சனைகளையும் காத்துக்கொள்வாய்
இவையாவும் உன்னுத்ம ஜீவனாகும்
இனிதான கழுத்துக்கு அலங்காரமாகும்.
10. அப்பொழுது நீஏதும் பயமேயின்றி
அருமையாய் உன்வழியில் வழிநடப்பாய்
எப்பொழுது முந்தன்கால் இடறாதப்பா
என்றும்நீ தூங்கும்போ தச்சமில்லை
தப்பாது நித்திரையு மின்மாகும்
தலையான துஸ்டர்களின் பாழ்க்கடிப்பும்
அப்பாலே அகன்றிடுமே அஞ்சவேண்டாம்
ஆண்டவருன் கால்களையே காத்துக்கொள்வார்.
11. நன்மைசெய உந்தனுக்குத் திராணியுண்டேல்
நலமான இதைச்செய்ந் உரியவர்க்கு
உன்னிடத்திற் பொருளிருக்கும் போதுநீயும்
உடன்நீபோய் நாளைவா என்றிடாதே
உன்னிடத்தில் வசிக்கின்ற அயலானுக்கு
உடன்விரோதியாகியே தீங்குளண்ணேல்
என்னஉனக் குத்தங்கு எவரும் செய்யா(து)
என்றுமே தானிருக்க வழக்காடாதே.

12. கொடுமையுள்ளோன் பேரினிலே பொறாமைகொள்ளோல்
 குற்றமவன் வழிகள் அவை தெரிந்துகொள்ளோல்
 கெடுதியுடை மாறுபா டுள்ளவன்தான்
 கீர்த்தியுடை இறைவனுக்கு அருவருப்பான
 நடுநிலையோர் மிகநீதி மாண்களோடே
 நம்இறைவன் இரகசியம் தானுமுண்டு
 படுதுன்மார்க் கன்வீடிடில் கர்த்தர்போடும்
 பரிதாபச் சாபமது இருக்குமப்பா.

13. நீதிமான்வீடாசீர் வாதஞ்சேரும்
 நிறைவுள்ளோன் இகழ்வாரை இகழ்வானென்றும்
 வாதிடார் தாழ்மையுள்ளார் கிருபைசேர்ப்பர்
 வல்லவராம் ஞானவான் களொல்லாம்மென்றும்
 ஆதியோன் இறைவனால் கனமேசேர்ப்பர்
 அறிவில்லா மதிகேடன் கனவீனத்தை
 சோதியுடை யோன்தன்னால் அடைவதுண்மை
 சோதரரே இவ்வார்த்தை களையே கேள்ள.

॥ ॥ ॥

நீதிமாழிகள்

அதிகாரம்(04)

01. மக்காள்நீர் உம்தந்தை போதகத்தை
 மனமாரக் கேட்டிடுவீர் புத்திதன்னை
 எக்காலும் அடைந்திடற்கு இதுவே மார்க்கம்
 என்பதெந்நீர் எண்ணியே கவனியுங்கள்
 தக்கதாம்போதகத்தை நானும் ஈவேன்
 தகுதியுடை என்வார்த்தை தட்டாதீர்கள்
 மிக்கநற்பிரியமகன் தந்தைக்கேநான்
 மிகஅருமை ஒருபிள்ளை தாய்க்குமாவேன்.

02. பெற்றாரோ போதித்துச் சொன்னதீது
 பிரியமுடன் இவையுரைப்பேன் காத்துக்கொள்க
 நற்பேறாம்கட்டளைக் கொல்லாம்கைக்கொள்
 நன்றாக அப்பொழுதே நீபிழைப்பாய்
 கற்றோர்போல் புத்தியுடன் ஞானம்சேர
 கடிதிலேசம்பாதி என்வார்த் தைகள்
 முந்றுமே மறவாமல் விலகிடாமல்
 முனைப்பாக நீயுமிரு அதுவே காக்கும்.
03. ஞானமே முக்கியமாம் அதைச்சம் பாதி
 நல்லவையாம் ஏது சம் பாதித்தாலும்
 ஆனநற் புத்தியினைத் தேடிக்கொள்வாய்
 அதையேப் போதும் நீ மேன்மையாக்கு
 மானமாம் புத்தியுமே மேன்மைசேர்க்கும்
 மனமாகநீயதையே தழுவிக்கொண்டால்
 தேனதாய்க் கணம்சேர்க்கும் தலைக்குமிக்க
 திவ்வியமாம் அலங்கார முடியும் குட்டும்.
04. என்மகனே என்வார்த்தை கேட்டேற் றுக்கொள்
 ஏற்றாலுன் ஆயுளும் வருடம் கூடும்
 உன்ஞானம் பெருகிடற்குப் போதித்தேன் நான்
 உத்தமமாம் பாதைசெல நடத்தினேன்நான்
 என்ஞானவழியினிலே நீநடந்தால்
 என்னவகையிடுக்கணுமே அண்டமாட்டா
 பின்நீயும் அவ்வழியி லோடினாலும்
 பிசகாகி ஒருநாளும் இடறமாட்டாய்.

05. புத்திமதி உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்வாய்
 புரியாது அதையேநீ விட்டிடாதே
 நித்தமும் அதைக்காத்துக் கொள்வாய் நீயே
 நிலையான உன் ஜீவன் அதுவேயாகும்
 சித்தமுடன் துண்மார்க்கன் பாதை தன்னில்
 சீநியும் பிரவேசி யாதேயப்பா
 சுத்தமாம் வழிவிட்டுத் தீயோர்பாதை
 சுதந்திரமாய் ஓடாதே விலகிச் செல்வாய்.
06. பொல்லாப்புச் செய்தாலே அன்றி என்றும்
 புல்லராமத்தீய துன் மார்க்கருக்கே
 நல்லதாய்த் தூக்கமே வாராதப்பா
 நயவஞ்ச கத்தோடு யாரையேனும்
 வெல்லவே விழப்பண்ணா திருந்தாரென்றால்
 விரைவாகத்தூக்கமே கலைந்து போகும்
 வில்லரா காமியத்தி னப்பழுண்டு
 விருப்போடு கொடுமைரசம் குடிக்கிறார்கள்.
07. நீதிமான்பாதைநடுப் பகல்வரைக்கும்
 நிரம்பவே ஒளிகொடுக்கும் ஆதவன் போல்
 சோதியாய்ப் பிரகாசம் தன்னை ஈயும்
 சுத்தமிலார்பாதைகா ரிருணைப் போலாம்
 சதுணர்வீரமக்காள்ளீர் தீயோர்தாமே
 இறுவதுஇன்னதிலென் றறியமாட்டார்
 குதுநிறைபாதைவிட்டு நீதிமானின்
 சுத்தமாம் நீதிவழி தனில்நடப்பீர்.

08. மகனேன் வார்த்தைகளைக் கவனியெந்தன்
மதிப்பானவசனமிதில் செவியைச் சாய்ப்பாய்
சுகமான இவையுன்கண் களையே விட்டு
சுத்தமாய்ப் பிரியாது இருப்பதாக
அகமதிலே இவைகளையே காத்துக்கொள்ளீ
அவைகண்டு பிடிப்பவற்கு ஜீவனோடு
தகுதியாம் உடலுக் காரோக்கியமுமாம்
தக்ககா வலோடுளத்தைக் காத்துக்கொள்ளீ.
09. நல்லோரின் உள்ளத்தில் ஜீவங்களும்
நன்றாகப் புறப்படுமே நீயுணர்வாய்
பொல்லாரின் வாயின்தாறு மாறுதன்னை
புந்தியுடன் உணவிட்டு அகற்றிப்பின்னர்
இல்லாமல் உதடுகளின் மாறுபாட்டை
இதயத்தில் நின்றுதோலைப் படுத்துவாயே
வல்ல உன் கண்களினால் நேராய் நோக்கு
வசமாய்க்கண் ஸிமைகளோடு ராய்பார்க்கட்டும்.
10. உன்னுடைய கால்நடையைச் சீர்தூக்கிப்பார்
உன்வழிகளைல்லாம் நிலை வரப்படுத்து
வல்லான் உள்ளனரும் வலம் இடமாய்
வகைகெட்டுச்சாயவிடேல் நேராய்நோக்கு
என்னிட்டாவந்தாலும் உந்தன்காலை
என்றுமேதீமைக்கு விலக்குநீயே
சொன்னேன்நான் நீதிமொழி கள்உணந்து
சுகமாகவாழவழி காண்பாய்நீயே.

❖ ❖ ❖

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(05)

01. மகனேஷன் ஞானத்தைக் கவனித்தே நீ மனமாய் என் புத்திக்குன் செவியைச் சாய்ப்பாய் சுகமாக அப்பொழுதே விவேகந்தன்னை சுதந்திரமாய் நீயன்றே பேணிக்கொள்வாய் இகமீதில் விவேகத்தைப் பேணிக்கொண்டால் இன்றேயுன் உதடறிவைக் காத்துக் கொள்ளும் சுமமென்று நீ என்னும் பர ஸ்திரியின் குதுதடு தேன்கூடு போல் ஒழுகும்.

02. அவள்வாயோ எண்ணெயிலும் மிருதுவாகும் அவள்செயலின் முடிவதுவோ எட்டிதன்னில் சுவைகசப்பாம் காய்போலும் மேலும்.து குரிபோல் கூர்மையுள் இருபுறத்தும் இகமீதில் கருக்குள்ள பட்டயம் போல் இருக்குமவள்காலடிகள் மரணத்துக்கு ஆவமாக இறங்குமே அவள் நடைகள் ஆதலபா தாளத்தைப் பற்றிப்போகும்.

03. நீவமார்க்கத்தை சிந்தத்தன்னில் நினைத்துமே கொளாதபடி அவளின் செய்கை ஆவிதான் மாறுபடல் போலமாறி ஆதிகவிசா ரப்படுமே அறியவொண்ணா பூமீதில் பிள்ளைகளே எனக்கு இப்போ புந்தியுடன் செவிகொடுங்கள் எனதுவாயின் நாமீது தோன்றுகின்ற வசனந்தன்னை நகைத்தென்றும் விட்டுமேநீங் காதிருங்கள்.

04. உன்வழியை அவனுக்குத் தூரமாக்கு-
டளம் கொண்டு அவள்வீட்டைக் கிட்டிச்சேரேல்
நன்மார்க்கம் போகாது தீயார் தன்னின்
நாசமாம்வீடதனைக் கிட்டிச் சேர்ந்தால்
உன்மேன்மை அன்னியர்க்கும் ஆயுட்காலம்
உரமான கொடுரூருக்கும் கொடுத்து நிற்பாய்
பின்னனியின் யர்உந்தன் செல்வந்தன்னால்
பெரிதாகத் திருப்தியினை அடைவாரப்பா.
05. உன்னுடைய பிரயாசத் தின்பலன்கள்
உனக்குதவா புறத்தியார் வீட்டிற்சேரும்
பின்முடிவில் மாம்சமுடன் சரீரம்சேர
பிழைப்பட்டு உருவழியும் போது நீயும்
வன்ன உன் இதயத்துள் மிகத்துக்கித்து
வருந்துவாய் போதகத்தை வெறுத்தே ணென்று
தின்னமுடனேகடிந்து கொள்ளல்தன்னை
தீதென்ற உளமலட்சி யம்முணர்வாய்.
06. என்போத கர்சொல்லை நான்கேளாமல்
எனக்குபதே சித்தவர்க்குச் செவிசாய்க்காமல்
பின்னடைந்தே ணேயென்றும் சபைக்குஉள்ளும்
பிரியமாம் சங்கத்துக் குள்ளும் கொஞ்சம்
சின்னாள வேகுறைய தீமைக்குள்ளே
சிக்குண்டே ணேயென்று முறையிடுவாய்
உன்கிணற்று உன்துரவு நீரைநீயும்
உத்தமமாம் எனவிரும்பி அருந்துவாயே.

07. உன்றறுக் கள்வெளியில் பாய்ந்துஒட
உன்வாய்க்கால் கள்வீதி களிற்பாய்ந்தோட
பின்னராவை அன்னியாக்குச் சொந்தமின்றி
பின்னருமே உந்தனுக்கே உரிமையாகும்
நன் ஊற்றுக் கண்ணென்று முந்தனுக்கு
நலமாயா சீர்வாதம் பெறுவதாக
மின்னலிடை உன்னிளமை மனைவியோடே
மிகமகிழ்ந்து வாழ்த்திடுவாய் என்றும்தானே.
08. உந்தனிளம் மனைவியுடன் மகிழ்ந்திரு நீ
உனக்கவளே நேசிக்க ஏற்ற பெண் மான்
சிந்தைகவ ரும்அழகாம் வரையா டும்போல்
சிறப்புறவே அவளிருப்பாள் நினைவிற் கொள்வாய்
சந்ததமு மவஞ்ஞடைஸ் தனங்களேஒன்
சாற்றுரிய திருப்திதனைச் செய்வதாக
பந்தமுளாள் அவஞ்ஞடைய நேசத்தால் நீ
பாசமோடெப்பொழுதும் மயங்கிவாழ்க்.
09. என்மகனே பரஸ்திரி யில்மயங்கி
ஏன் அவளின் மார்பைநீ தழுவவேண்டும்
மண்மனு'னுடைவழிகள் இறைவன் கண்ணில்
மறையாது முன்னுக்கே இருக்குமென்றும்
அன்னவனின் வழிகளைல்லா வற்றையும்தான்
ஆண்டவனே சீர்தூக்கிப் பார்க்கின்றாரே
மண்வனாம் தேவனுடை வழியிற் சென்று
மாண்புடனே நீடுழி வாழ்வாயப்பா.

10. துன்மார்க்கன் செயுமக்கி ரமங்கள்தானே
 துன்மார்க்கன் தன்னையுமே பிடித்துக்கொள்ளோம்
 தன்பாவக் கயிறுகளால் துன்மார்க்கன்தான்
 தப்பாது கட்டவே படுவானப்பா
 நன்மார்க்கம் தனதுவழி என்று எண்ணி
 நடந்தவனும் நற்புத்தி கேளாததாலே
 மின்னலது தாக்குண்டான் போல்மழிந்து
 மிகமதிகே டாலுமவன் மயங்கிப்போவான்.

॥ ॥ ॥

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (06)

01. என்மகனே நீயுந்தன் நன்பனுக்காய்
 என்னபினையும் பட்டு அன்னியர்க்கு
 முன்னெனமுந்து கையடித்துக் கொடுத்தாயானால்
 முறையாயுன் வாய்மொழியால் சிக்குண்டாய் நீ
 பின்னுமுன் வார்த்தைகளால் பிடிப்படாய் நீ
 பிசகாக உன்நண்பன் கையில்தானே
 சின்னவனாய் அகப்பட்டுக் கொண்டதாலே
 சீக்கிரமாய் நீ தப்ப ஒன்றுசெய்வாய்.
02. தூக்கமதுன் கண்ணுக்கு வரவிடாமல்
 தூரிதமாய் உன்நண்ப ஸிடமே சென்று
 ஊக்கமுட னுந்தனையே தாழ்த்திப்பின்னர்
 ஊன்நண்ப னைவருந்திக் கேட்டுக்கொள்நீ
 தாக்கவந்த வனாம்வேட்டைக் காரன்கைக்கு
 தந்திரமாய் வெளிமான்தான் தப்பல்போலும்
 சீக்கிரமாய் குருவியது வேடன் கைக்கும்
 சிந்தித்துத் தப்புதல்போல் உலைத்தப்பிக்கொள்.

03. சோம்பேறியே ஏறும்பி னிடம்நீ சென்று
 கத்தமாய் அதின்வழிகள் பார்த்துஞானம்
 ஆழவழிகள் தன்னையுமே கற்றுக்கொள்வாய்
 அவையுள்ளே பிரபுவில்லை தலைவனில்லை
 தாமாக அதிகாரி தானு மின்றி
 தக்கதாம் கோடையிலில் உணவு சேர்க்கும்
 ஏமாளியாயிராது அறுப்புக்காலம்
 என்றுமே தானியத்தைச் சேர்த்துவைக்கும்.
04. சோம்பேறி நீயுமெவ் வளவு நேரம்?
 சோம்பேறியாகவே படுத்திருப்பாய்
 ஆமோன்று கேட்கின்றேன் உந்தன் தூக்கம்
 அடியோடு விட்டுநீ எழுவதெப்போ?
 நாம் இன்னும் கொஞ்சம் தூங் கட்டுமென்றும்
 நாம் இன்னும் கொஞ்சமுறங் கட்டுமென்றும்
 கைமுடக்கி நித்திரைசெய் யட்டுமென்றும்
 களிப்போடு விளம்புவையோ? சொல்லு சொல்லு.
05. உன்னுடைய தரித்திரமே வழிப்போக் கன்போல்
 உன்வறுமை ஆயுதமே அணிந்தான் போலும்
 திண்ணமதாய் உன்னிடமே வருமேயப்பா
 தீங்கான் சோம்பேறித் தனமேவிட்டு
 எண்ணமதில் ஏறும்புடைய சுறுசுறுப்பை
 எண்ணிக்கொன் டேநீயும் முயற்சிசெய்வாய்
 பின்னடையும் தரித்திரமே விலகியோடும்
 பின்நீயு மேமகிழ்ந்து வாழ்வாயப்பா.

06. பேலியா என்மனுஷ னானவன்தான்
 பிழையான துன்மார்க்கன் ஆகடியம்
 சாலவுமே பேசியே திரிகின்றானே
 சலியாது கண்கைகை காட்டுகின்றான்
 மேலுமே கால்களா லேயேபேசி
 மிகவிரும்பிப் போதனையும் செய்கின்றானே
 கோலமாமிருதயத்தி லேதிரியா
 கொள்கையுடை வரமுண்டு மேலும் சொல்வேன்.
07. இடையின்றிப் பொல்லாப்பை யேபினைத்து
 இம்கைதரும் வழக்குகளை உண்டுபண்ணி
 தடையில்லாத் தீயவழி நடப்பதாலே
 தான்சடுதி யில்லவனுக் காபத்தேதான்
 மடைதிறந்தவெள்ளம்போல் வருமேயப்பா
 மதிகேட்டால் சடுதியிலே நாசமாவான்
 நடைதன்னைத் திருத்திநல் வழியில் வாழ்ந்தால்
 நானுமே நலங்களே பெருகுமப்பா.
08. ஆறுகா ரியங்களையே என்றும் கர்த்தர்
 அடியோடு வெறுக்கின்றா ரவருக்கேழும்
 மாறாத அஞ்சங்குப்பா மவையுரைப்பேன்
 மனிதாநீ உள்ளத்தி விருத்திக்கொள்வாய்
 வீறான மேட்டுமை யான கண்கள்
 விலகாது பொய்பேசு கின்றநாவு
 மாறாத குற்றமிலார் குருதிசிந்தும்
 மதிப்பங்க மிகத்தீங்குக் கரமும் சேரும்.

09. தீயலு லோசனையைப் பின்னக்கும் நெஞ்சு
 தீங்குக்குவிரைந்தோடும் கால்கள் மேலும்
 போயென்று மேயவத்தம் பேசும் பொய்மை
 புனைந்தளிக்கும் சாட்சியுடன் சகோதரர்கள்
 மாயமாய் விரோதத்தை உண்டுபெண்ணல்
 மனமின்றிக் கார்த்தரிவை வெறுக்கிறாரே
 நேயரே இறைவனால் வெறுப்பதெல்லாம்
 நெஞ்சிலே நீ கொண்டு திருந்தி வாழ்வீ
10. என்மகனே உன்தகப்பன் கற்ப னையை
 என்றுமே கார்த்துக்கொள் அன்னை கூறும்
 நன்மைதரும் போதகத்தை யேநீ தள்ளேல்
 நல்லதாம் இவை இதயம் தன்னில் பூண்டு
 நின்றுமே கொள்கையுடன் இவைகளைல்லாம்
 நிலையாகக் கட்டிக்கொள் கழுத்திற்றானே
 உன்னுள்ளத் தென்றுமே பெற்றோர் வார்த்தை
 உணர்ந்திடு நீநடக்கும் பாதை காண்பாய்.
11. நீபடுக்கும்போதுமது உன்னைக் காக்கும்
 நீவிழிக்கும் போதுமதுன் னுடனே பேசும்
 தீபமாம் கட்டளையே வேதமேதான்
 தீவ்வியமாம் வெளிச்சமாம் உணர்ந்து கொள்வாய்
 ஜீவவழி போதகச் சிட்சையேதான்
 ஜீவவழி துன்மார்க்க ஸ்தீரிக்கும்
 ஆபத்தாம் இச்சகமே உரைப்பவட்கும்
 அனியாய பரஸ்தி ரீக்கும் காக்கும்.

12. உன்னிதயத் தேயவளின் அழகையேதான்
உட்கொண்டு அவளைநீ இச்சியாதே
தன்னுடைய கண்ணிமைக எாலேயுன்னை
தந்திரமாயவள்பிடிக்க விட்டிடாதே
என்பத்தி கேளாது நடந்தாயானால்
ஏமாற்றும் வேசியிடம் அப்பத்துக்காய்
பின்நீயும் இரக்கவே வேண்டுமெப்பா
பிழையான வழிசெல்ல நினைத்திடாதே.

13. விபசாரி உன்னருமை உயிரைத்தானே
விருப்போடு வேட்டையே ஆடுகின்றாள்
நவமான வஸ்த்திரமே எரியாவாறு
நாசத்தீயை மடியில் வைத்திருக்கலாமோ
நலமானகாலிலே சுடாதவாறு
நடந்திடவே தீயினிடை முடியுமாமோ
தவறான விபசாரி வீட்டைச் சேர்வோர்
தண்டிக்கப் படுவாரே இறைவனாலே

14. திருடனே பசியினால் திருடனானேல்
திருடனை மக்களோ இகழுமாட்டஸ் -
அருமையாய் அவன்கண்டு பிடிக்கப்பட்டால்
அவனேழு மடங்குதான் கொடுக்க வேண்டும்
விருப்பமாம் தன்வீட்டுப் பொருட்களெல்லாம்
விலகாது கொடுக்கவே வேண்டுமெப்பா
தருக்குடன் விபசாரம் செய்பவன்தான்
தடையில்லா தேமதி கேடனாவான்.

15. விபசாரம் செய்கின்ற மதிகேடன்தான்
விருப்பமாய் தன்லுத்து மாவைத்தானே
அயமாக்கிக் கெடுத்துமே போடுகின்றான்
அதினாலே வாதையிடன் இலட்சை சேர்ப்பான்
சுபமில்லை நிந்தையொழியாது என்றும்
சுத்தமிலான் என்றுமே துன்பம் சேர்ப்பான்
விபசார எண்ணமதை விட்டாத்மாவை
வெற்றியிடன் காத்துநல் வாழ்வு வாழ்க.

16. பெண்ணானாள் பற்றியதாம் எண்ணம்தானே
பிரிவுட்டிப் புருஞுக்கு எரிச்சலுாட்டும்
திண்ணமதாய் எரிச்சல்தான் அவனுக்கேதான்
தீங்கான மூர்க்கத்தை உண்டுபண்ணும்
அன்னவனும் பழிவாங்கும் நாளிற் நானே
அவளையே தப்பவிடான் எந்த ஈடும்
மண்ணளவாய்க் கொடுத்தாலும் பாரான் மேலும்
மதிப்பாம்வெகு மதியளித்தும் இருக்கமாட்டான்.

॥ ॥ ॥

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(07)

01. என்மகனே என்வார்த்தை களையே காத்து
என்னுடைய கட்டளைகள் பத்திரம் செய்
இன்னுமென் கட்டளைக் களையுமெந்தன்
இனிதான் போதகத் தையும் உந்தன்
கண்ணிமைபோல் காத்துக்கொள் ஆப்பொ முதே
கண்டிப்பாய் நீபிழைப்பாய் அவைகளைத்தான்
உன்விரல்க் கிற்கட்டி அவைக் களையே
உன்னிதயப் பலகையில் நீ எழுதிக் கொள்வாய்.

02. இச்சகமாம் வார்த்தைகளைப் பேசுகின்ற
இழிவான அன்னியப் பெண்ணேயான
அச்சமிலாள் பரஸ்தி ரீக்கு உன்னை
அகற்றியே காக்கவே படுவதற்காய்
உச்சமாம் ஞானத்தை ஞோக்கி நீ என்
உளமார்ந்த சகோதரி என்றும் மேலும்
மெச்சவே படும்புத்தி தனையே பார்த்து
மிகநெருக்க மாமினத்தாள் என்றும் கூறு.

03. என்வீட்டின் ஜன்னலதின் அருகே நானும்
இசைவாக நின்றுபல கணிவழியாய்
உன்னிப்பாய்க் கூர்ந்துமே பார்த்தே னங்கே
உதவாத பேதையராம் வாலிபர்க்குள்
வன்ன நற் புத்தியிலா வாலி பனை
வாகாகக் கண்டவனைக் கவனித்தேன் நான்
அன்னவனும் மாலையது மயங்குகின்ற
அஸ்தமன வேளை தீய பாதை சென்றான்.

04. அவளிருக்கும் சந்துக்கு அடுத்தபாதை
அன்னவளின் வீட்டுவழி அவன் நடக்க
கவலையிலாள் வேசிடுடை பூணணிந்து
காட்சிதரும் ஒரு மங்கை எதிரே வந்தான்
குவலயத்துள் இவள் தந்திர மனமுழுள்
குற்ற முளாள்வாயாடி வீட்டில் நில்லாள்
அவமாகப் பேசுகின்ற குணமு முள்ளாள்
அவசியமே இன்றிவெளி யேயிருப்பாள்.

05. சிலவேளை இவள்வீதி யில் இருப்பாள்
 சிலவேளை சந்துகளில் பதிவிருப்பாள்
 வலைவீசி மீனினத்தைப் பிடிக்குமாப்போல்
 வழைத்தவனைப் பிடித்துமே முத்தமிட்டாள்
 தலைதிருப்பி முகம்நாணா தவனைப் பார்த்து
 தக்கசமா தானபலி தனதுமேலே
 விலகாது சமந்திருந்து இன்றைக்குத்தான்
 விருப்பமெந்தன் பொருத்தனைகள் முடித்தேனன்றாள்.
06. நான் உன்னைச் சந்திக்க வென்றினைந்து
 நன்குமே புறப்பட்டு உன்முகத்தை
 வானுயர் ஆவலோ டுடனே தேடி
 வசதியா யுனைக்கண்டு பிடித்தேனின்றே
 மேன்மையாம் என்மஞ்சம் இரத்தினங்கள்
 மிகச் சேர்த்து அமைத்தகம் பளங்களோடு
 மான்கண்போல் மின்னுகின்ற எகிப்தின் மெல்லிய
 மதிப்பாமல்லடை களினாலும் சிங்காரித்தேன்.
07. என்படுக்கை யைவெள்ளைப் போளத்தாலும்
 எதிரில்லா நல்லசந் தனத்தினாலும்
 பின்னலவங் கப்பட்டை யாலும் நானே
 பிரியமுடன் வாசனை கட்டினேனே
 இன்னுமேன் தாமதமோ வாராய் நீயும்
 இரவிருந்து விடியும்வரை சம்போகிப்போம்
 அன்பரே இன்பங்க ளாற்பூரிப்போம்
 அகமுடையான் வீட்டி லில்லை தூரம்போனான்.

08. பண்ப்பையைக் கையிலே கொண்டுதானே
 பயணமே போனானென் புருந்தானே
 இணக்கமாய் குறிப்பிட்ட நாளிலேதான்
 இனியவனும் தான்வருவான் என்றுசொல்லி
 கனிவான தன்னினிய சொற்களாலே
 கவர்ந்தவனை வசப்படுத்தி உதடு களின்
 குணமான தன்மதுர வாக்காற்றானே
 கூறியே அவனையுடன் இணங்கச் செய்தாள்.
09. உடனெழுந்து அவனுமவள் பின்னே சென்றான்
 உடன்மாடு அடிப்பற்காய்ச் செல்லல் போலும்
 இடர்நியா ஒருமுடன் விலங்கு பூட்டி
 இழுபட்டுத் தண்டனைக்குச் செல்லல் போலும்
 மடமையுடை ஒருகுருவி பிராணன் வாங்கும்
 வகையறியாது வலைவிழுத் தீவிரித்தல் போலும்
 நடந்தனனே அவள்பின்னே அவனுமங்கே
 நாசமா மம்பீரல் பிழந்த தன்றே.
10. ஆதலால் பிள்ளைகளே எனக்கு நீங்கள்
 அன்பாகச் செவிகொடுங்கள் எனது வாயின்
 தீதிலாவார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்
 தீங்காக உனதிதயம் அவள் வழிக்கு
 வேதனை சேர்க்கவே சாயவேண்டாம்
 வேண்டாமே அவள்பாதை மயங்கிடாதே
 பாதகி அவள் என்றும் அனேகரைத்தான்
 பயமின்றிக் காயமுடன் விழுவே செய்தாள்.

11. அன்னவளோ பலவான்கள் அனேகரத்தான்
அனியாயமாகவே கொலையும் செய்தாள்
சின்னவள் அவள்வீடு பாதாளத்துக்கு
சீக்கிரமாய்ச் செல்லுகின்ற வழியுமாகும்
பின்னுமுரைப் பேனதுவே உந்த ணையே
பிழையாக்கி உடன்மரண அறைகளுக்கு
திண்ணமாய் கொண்டுமே விடுமேயப்பா
தீயவளின் வழிவிட்டு விலகி வாழ்க!

॥ ॥ ॥

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(08)

01. ஞானமே அழைக்கின்ற தில்லையோ என்
நற்புத்தி சத்தமிடு கின்ற தில்லையோதான்
போன அது வழியருகே மேட தன்னில்
புகுந்து நாற் சந்தியிலும் நிற்குதங்கே
ஆனநல் வாசல்களில் ஓரந்தன்னில்
ஆங்குபட் டணமுகப்பி லேயும் மேலும்
ஏனைய நடைகூடங் களிலும் நின்று
எமைநோக்கி சத்தமிட்டுக் கூறல் கேள்ள.
02. மானிடரே உமைநோக்கி அழைத்தேன் நானும்
மதிப்பாமென் சத்தம்மா னிடர்க் கொலிக்கும்
ஏனினியும் தாமதமோ பேதை மக்காள்
எண்ணியுடன் விவேகத்தை யடைவீர் நீங்கள்.
ஆனிரைபோ லிருக்காது மூடர் நீரே
அதிகதாம் புத்தியுளோ ராயிருங்கள்
நானின்னும் மேம்பாடு நிறைந்த வார்த்தை
நவின்றிடுவேன் அவையாவும் கேட்டிருங்கள்.

03. என்னுதடு உத்தமமாம் காரியங்கள்
 என்றுமே வசனிக்கும் எந்தன் வாயோ
 நன்மைதரும் சத்தியத்தை விளம்பும் நின்று
 நல்லுதடா காமியத்துக் கருவருக்கும்
 பின்னுமுரைப் பேணந்தன் வாயின் வாக்கு
 பேசரிய நீதியே அன்றிவேறு
 என்னவகைப் புரட்டில்லை விபரீதமில்லை
 எடுத்துரைப்பேன் நல்வார்த்தை இசைந்து கேட்பீர்.
04. என்வாயின் வார்த்தைகளோ புத்தியுள்ளோர்க்கு
 என்றுமே தெளிவுதரும் ஞானத்தோர்க்கு
 பின்னுமே யதார்த்தமுமா யிருக்கும் கேள்வி
 பிரியமுடன் வெள்ளியிலும் மேலாம் புத்தி
 இன்னுமே பசம்பொன்னின் மேலாம் ஞானம்
 இவையாவும் அங்கீக ரித்துக் கொள்க
 வன்ன நன் முத்தினிலும் மேலாம் ஞானம்
 வாகாக விரும்புமிதற் கீடு இல்லை.
05. ஞானமாம் நான்விவேகத் தோடே வாழ்ந்து
 நல்யுக்தி யறிவுகளைக் கண்டடைந்தேன்
 சனமாம் தீமையினை வெறுத்தல்தானே
 இறைவனுக்கு அஞ்சகின்ற அச்சமாகும்
 ஆனதால் பெருமையுடன் அகந்தை மேலும்
 அனியாயத் தீமைபுரி புரட்டுவாயும்
 ஞானமுடன் வெறுக்கின்றேன் இ.துணர்வீர்
 நலமான மேலும்நல் மொழிகள் சொல்வேன்.

06. நல்லாலோ சனையுடன் மெய் ஞானம் தானும்
 நலமான தி.தெலாம் எனது ஆகும்
 வல்லநற் புத்தியும் நானே மேலும்
 வளமான வல்லமையென் னுடையதாகும்
 எல்லையிலா இராஜாக்கள் ஏந்தனாலே
 என்றுமே நாட்டையே ஆளுகின்றார்
 இல்லமெலாம் பிரபுக்கள் நீதி செய்வார்
 இன்னுமே நானுரைப்ப திருந்து கேட்பீர்.
07. என்னாலே அதிகாரி கள் முத லாய்
 எத்தனையோ பிரபுக்க ளோடே மேலும்
 தன்னலமே யில்லாத நீதவான்கள்
 தவறாது நீதியுட னாள்கின்றார்கள்
 பின்னமிலா தென்னையே சினேகிப்போரை
 பிரியமுடன் நானென்றும் சினேகிக்கின்றேன்
 என்னையுமே அதிகாலை தேடுவோரே
 என்னையுமே கண்ட்டைவர் இதுவே உண்மை.
08. என்னிடத்தில் ஜகவரியம் கனமி தோடு
 எவ்வறியும் நிலையான பொருளுமுண்டு
 பின்னுமுறைப்பேன் நீதி தானுமுண்டு
 பேசரிய பொன்தங்கம் தனை நிகர்த்த
 முன்னதுவாம் என்பலனோ நல்லதாகும்
 முறையாகப் புடமிட்ட வெள்ளி யிலும்
 என்னுடைய வருமானம் நல்லதாகும்
 என்பதெலாம் உளத்திருத்திக் கொள்க என்னும்.

09. எந்தனையே சினேகித்துக் கொள்பவர்கள் என்றுமே மெய்ப்பொருளைச் சுதந்திரிப்பர் இந்தவகை யோருடைய களஞ்சியங்கள் இனிதாக நான் நிரப்பும் படிக்குமாக சந்ததமும் நீதி நியாயத் தின்வழியில் சார்ந்தவரை நடத்திடவே செய்வேன் நானும் சிந்தனையே செய்திடுக இறைவழிக்கு சீக்கிரமாய் வந்திடுக நீடுவாழ்வீர்.
10. கர்த்தரோ தம்கிரியை கருக்கு முன்னே கனிவோடு பூர்வமுதல் என்னையேதன் மெத்தநல்ல வழிதன்னின் ஆதியாக மிகவிருப்போடேயன்று கொண்டிருந்தார் சித்தமுடன் பூமியுண்டாகுமுன்னே சீராதி முதற்கொண்டு அநாதியாய் நான் மெத்தநன்கு அபிழேகம் பண்ணப்பட்டேன் மிகஉணர்ந்து இவ்வுரையைச் செவிமடுப்பீர்.
11. ஆழங்களும் ஜலம் புரண்டு வ...ரும் அதிகமதாம் ஊற்றுகளும் ஆகுமுன்னே வாழுநான் ஜனிபிக்கப் பட்டேன் நன்கு வளமான மலைநிலை பெற்று முன்னும் வேழம் போற் குன்றுகள் தோன்று முன்னும் விரிவானழுமியதின் வெளிக் ளையும் நாளதில் புவியின் மண் திரள்க் ளையும் நன்குண்டாக் குழுன்னும் ஜனிப் பிக்கப் பட்டேன்.

12. அன்னவரோ வானங்கள் ஆக்கும்போது
 அங்கிருந்தேன் நான் அவரோ மேலும் தானே
 பின்சமுத்திர விலாசத்தை வட்டணிக்கை யிலும்
 பிரியமுடன் உயரத்தில்மே கங்க ணையும்
 வன்னமுடன் விரைந்தவரும் ஸ்தாபித்து
 வாகாக சமுத்திரஹர் றுக்கணையே
 சன்னமிலா தடைத்தன்று வைக்க யிலும்
 சமுத்திரம் றாதெல்லைக் காணையிட்டார்.
13. பூமியதின் அஸ்திபா ரங்கணையும்
 புதிதாக நிலைப்படுத்து கையிலும் நான்
 சாமியவர் அருகே செல்லப் பிள்ளையாக
 சாந்திருந்தேன் அவரிதய மகிழ்ச்சியாயிருந்து
 தேமதுர அவர்சமுகத் தில்நான் என்றும்
 திவ்வியமாய் தினங்களி கூந் தேனவரின்
 பூவுலகில் மேலும்நான் சந்தோப்பட்டு
 புவிமக்க ணோடுமகிழ் கொண்டிருந்தேன்.
14. ஆதலால் பிள்ளைகளே எந்தனுக்கு
 அன்பாகச் செவிகொடுமென் வழிக ணையே
 போதகமாய்க் காத்தென்றும் நடப்பவர்கள்
 பூவுலகில் பாக்கியவா னாவதுண்மை
 தீதிலாப்புத்தியைக் கேட்டு ஞானம்
 திட்டமதா யடையுங்கள் அதையேவிட்டு
 காதிலார் போலவே வாழ்ந்திடாது
 காதுளார் போல்ஞானம் அடையுமின்றே.

15. விட்டுவில் காதிருங்கள் ஞானம்தன்னை
விழித்திருந்து என்வாசற் படியில் நித்தம்
வாட்டமிலா தென்கதவு நிலை யருகே
வணக்கமுடன் காத்திருந்து எந்தனுக்கு
தீட்டித்தன் காதுகளைச் சாய்க்கிற வர்
திண்ணமாய் பாக்கியவா னாவதுண்மை
நோட்டமுடன் எந்தனைக்கண் டடைகிறவன்
நூட்பமுடன் ஜீவனைக்கண் டடைகின்றானே.

16. கத்தரையே கண்டடை கின்றவன்தான்
கத்தருடை தயவையும் பெற்றுக்கொள்வான்
மெத்தவில் கியெனக்கு விரோதமாக
வீண்பாவஞ் செய்பவனோ ஆக்துமாவை
சத்தியமாய்ச் சேதமே படுத்துகின்றான்
சட்டைசேயா தெந்தனையே வெறுப்பவர்கள்
நித்தியமாய் மரணத்தை விரும்புகின்றோர்
நிலையில்லா ரெனானும் உரைக்குதின்கே.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(09)

01. ஞானமே என்னுடைய வீட்டைக் கட்டி
நன்றாயேய் தூண்களையும் சித்திரமும் தீந்து
ஊணதற்குக் கொழுத்த ஜந்துக் களையடித்து
உத்தமமாம் திராட்சரசம் வார்த்து வைத்து
ஆனந்போ ஜபைந்தி ஏற்படுத்தி
அன்புடனே பணிவிடைகா ரிகளனுப்பி
தானாகப் பட்டனத்தி லுயர்ந்தமேடை
தான்நின்று மதியிலானை அழைத்த தங்கே.
சாலோயோவின் நீதிமொழிகள் -33- வெங்குமாக்கம் ந.பி.குளர்த்தின்.

02. எவன்பேதை யோஅவனே இவ்விடத்தில்
 இசைந்துமே வரக்கடவன் நீங்கள் வந்து
 சுவையுள்ள என்னப்பத் தெப்புசித்து
 சுத்தமுள்ள திராட்சரசம் பானஞ் செய்க
 நவவுலகில் பேதமையை விட்டிடுங்கள்
 நன்றாக அப்பொழுதே நீர்பிழைப்பீர்
 தவறாது புத்தியிடை வழியில் நீங்கள்
 தான்நடக்க என்னானம் விளம்புதின்கே.
03. பரியாசக் காரணக்கண் டிப்பவன்தான்
 பதிலாக இலச்சையே அடைகின்றானே
 புரியாத்துன்மார்க்க ணைக்கண்டிப்போன்
 பூரணமாய்த் தனைக்கறையே படுத்திக்கொள்வான்
 சரியில்லான் பரியாசக் காரணயே
 சற்றுமே நீ என்றும் கழந்துகொள்ளேல்
 உரிமையாய் நீஅவனைக் கண்டித்தாயேல்
 உணராது உந்தனையே அவன்பகைப்பான்.
04. ஞானமுள்ள வன்தனையே கழந்துகொள்ளந்
 நல்லறிவோ டுந்தனையே நேசிப்பானே
 ஞானமுள்ள வனுக்குந் போதகம் செய்
 நல்லறிவால் ஞானத்தில் தேறுவானே
 ஞானமுள்ள நீதிமானுக் குபதேசஞ்செய்
 நல்லறிவிலேய வனும் விருத்தியாவான்
 ஞானத்தின் ஆரம்பம்கார்த் தருக்கு என்றும்
 நன்குபயப் படுதலே என்பதாகும்.

05. பரிசுத்த ரின் அறிவே அறிவு ஆகும்
 பகன்றேனென் னாலுன்நாட் கள்பெருகும்
 அரியலன தாயுள்ள ஆண்டுகள் பெருகும்
 அதிகமாய் விருத்தியே ஆகும்ப்பா
 சரிந்தும் ஞானியே ஆனா யானால்
 சட்டெனவே உனக்கென்றே ஞானியாவாய்
 தெரியாத பரியாசக் கார னானால்
 திண்ணமதாய் பலனென்று ஞானமுரைக்குதங்கே.

06. மதியற்ற ஸ்திரிவா யாடியாயும்
 மதியில்ல நிர் மூடமுமாய் இருக்கின்றாளே
 கெதியற்றாள் தன்னில்லவாசற் படியிலேயும்
 கிட்டியேபட் டணமேடை களிலும் சென்று
 புதிதாயா சனம்போட்டு இருந்து கொண்டு
 போகின்ற வழிப்போக்க ரையே பார்த்து
 அதிபேதை யரேயிங்கு வாரு மென்றும்
 அன்பாகப் பலவாறு உரைக்கி நாளே.

07. மேலுமே மதியீனன் தனையே ஞோக்கி
 மிகநன்கு திருட்டுநீர் இனிக்கு மென்று
 சாலவுமந் தரங்கத்திற் புசிக்கு மப்பம்
 சலிக்காது இன்பமா யிருக்கு மென்றும்
 கோலமா யழைக்கிறாள் எனினும் மரித்தவர்கள்
 குறைவிலா திருக்கிறாரவ் விடத்தி லென்றும்
 ஏலவே அவளின்விருந் தாளிகள்தான்
 எரிந்துகத் துளாரெனவன் அறியமாட்டான்.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(10)

01. ஞானமுள்ள மகன்தனது தந்தையையே நன்றாகச் சந்தோசப் படுத்து கின்றான் மானமில் லாமூடத் தனமுள் ளோணோ மதியற்றுத்தாய்குச்சங் சலமு மாவான் சனமிகு அநியாயத் திரவியங்கள் இழிவுதரும் ஒன்றுக்கு முதவாதப்பா ஆணநல் நீதியோ மரணத்துக்கு ஆக்காது தப்புவிக்கும் ஈதுணர்வீர்.

02. கர்த்தரோ நீதிமான் களையே என்றும் கருத்தோடு பசியினால் வருந்தவொட்டார் தூர்ச்சிந்தை யுடையவன்தன் பொருளைத்தானே துரிதமாய் உடனவர் அகற்றி வைப்பார் அர்ப்பணிப்பில்லாத சோம்பற்கையான் அதிகபல னின்றியே ஏழையாவான் வர்த்திக்கும் சுறுசுறுப்புள்ளவன் கை வளமான செல்வத்தை ஆக்கிவைக்கும்.

03. கோடையிலே தானியம் சேர்ப்பவன்தான் குறைவில்லான் புத்திநிறை மகனேயாவான் தேடுகின்ற அறுப்புக்கா லத்திற்றானே தேடாது தூங்குமவன் இலச்சை சேர்ப்பான் ஈடில்லான் நீதிமான் சிரசின்மேலே இறையாசீர் வாதங்கள் வந்து தங்கும் கேட்டி கொடுமையோன்துன் மார்க்க னுடை கீர்த்தியிலா வாயுமே அடைக்குமப்பா. சாவிளாமோகளின் நீதிமொழிகள் -36- கவிஞராக்கம் ந.டி.நன்விரத்தினம்.

04. நீதிமான் பேர் என்றும் புகழ்விளங்கும்
 நிகரில்லாத் துண்மார்க்கன் பேரறியும்
 ஆதவனாய் ஒளிசிந்தும் ஞாமுள்ளான்
 அருமையாம் கட்டளைகள் ஏற்றுக்கொள்வான்
 ஏதுமறி யாதலப்பும் மூடனோ தான்
 எப்படியும் நிட்சயமாய் விழுந்து போவான்
 குதாய்க்கண் சாட்டகாட்டு கின்றவன்தான்
 சுறுக்காக நோவுடன் டாக்குகின்றான்.
05. அலப்புகிற மூடனோ விழுதல் திண்ணம்
 அதிநீதி மான்வாயோ ஜீவ ஊற்று
 நலம்கெடுக்கும் கொடுமையோதுன் மார்க்கன்வாயை
 நன்குஅடைத் திடுமென்ப துண்மையாகும்
 குலம் கெடுக்கும் பகைவிரோதங் களையெழுப்பும்
 குறைவில்லாஅன்புபாவங் களையே மூடும்
 பலமான புத்திமான் உதடுதன்னில்
 பல்கியே விளங்குவது ஞானமாகும்.
06. மதிகேடன் முதுகுக்கேற் றதுபிரம்பு
 மனமாக ஞானவான்கள் புத்திசேர்ப்பர்
 கெதியில்லா மூடனுடை வாய்க்குக் கேடு
 கிட்டவே இருக்கிறதைச் வரியவானின்
 நிதியான பொருளாவனுக் கானதான
 நிகரில்லாப் பட்டினமே ஆகுமப்பா
 அதிகவும் ஏழைகளின் வறுமைதானே
 அவர்களைக் கலங்கவே பண்ணுமப்பா.

07. நீதிமான் பிரயாசம் ஜீவனாகும்
நிகிலில்லாத் துண்மார்க்கன் விளைவோ பாவம்
சோதியாம் புத்திமதி காத்துக் கொள்வேன்
சுத்தமாம் ஜீவவழி இருக்கின்றானே
வாதிடுவோன் கண்டனையை வெறுப்பவன்தான்
வகையாக மோசமே போகின்றானே
பாதகமாம் பொய்யை மறைக் கின்றவன்தான்
பண்பில்லான் பொய்யுதடன் ஆவானென்றும்.
08. போகவிட்டுப் புறங்கூறு கின்றவன்தான்
புத்தியில்லான் மதிகேடன் என்பதுண்மை
வாகென்ற சொற்களின் மிகுதியாற்றான்
வகையாகப் பாவமின்றிப் போகாதப்பா
ஊகமுடன் தன்னுடைய உதடு க ணை
உத்தமமாய் அடக்குமவன் புத்திமானாம்
பாகமிலா நீதிமா னுடைய நாவு
பதமான சுத்தமுடை வெள்ளியாகும்.
09. துண்மார்க்க னுடை மனமே அற்பமான
தூசியிலும் அற்பவிலை யும் பெறாது
நன்மார்க்கம் செல்கின்ற நீதிமானின்
நல்லுதடு அனேகரைப்போ விக்குமென்றும்
சின்னாறிவுள்ளோராம் மூட்ரோதான்
சீக்கிரமாய் மதியீனத் தால்மாழ்வார்கள்
மென்மனதோ கர்த்தனுடை யாசீர்வாதம்
மேலான ஜகவரியாம் தருமேயப்பா.

10. வேதனையைக் கூட்டாரே தேவனென்று
விளங்காது தீவினைகள் செய்தல்தானே
ஏதுமறி யாழுடன் விளையாட்டன்றோ
எதிரில்லாப் புத்திமானோ ஞானமுள்ளான்
குதுளான்துன் மார்க்கனஞ்சும் காரியந்தான்
சுற்றியே அவனுக்கே வந்து சேரும்
நீதிமான் விரும்புகின்ற காரியந்தான்
நிட்சயமாய் அவனுக்குக் கிடைக்குமன்றோ.
11. சுழல்காற்றுக் கடந்துபோ வதுபோல் தானே
குதுடைய துன்மார்க்கன் கடந்து போவான்
விழவில்லா நீதிமான் தானேயென்றும்
விரிவான நித்தியஸ்தி பாரமுள்ளான்
அழகான பற்கஞ்சுக்குக் காடிமேலும்
அருமையாம் கண்களுக்குப் புகையும்போல
உழைப்பில்லாச் சோம்பேறி தனையனுப்பும்
உலகத்தோர்க் கென்றுமே இருக்கின்றான்.
12. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஆயுட்காலம்
கனக்கவே பெருகவே செய்யும்ப்பா
தூர்க்குணத்தோர் துன்மார்க்கர் வரு ஷங்களோதான்
துலங்காது குறுகியே போகும்ப்பா
அர்த்தமுள்ள நீதிமான் களின் நம்பிக்கை
அதிகமதாம் மகிழ்ச்சியே ஆகும்ப்பா
சர்ப்பமது போலுள்ளதுன் மார்க்கருடை
சாலவு முடைய அபேட்சை அழியும்ப்பா.

13. உத்தமர்க்குக் கர்த்துளினவ ழியரணாம்
 உதவாத அக்கிரமக் காரருக்கோ
 மெத்தவே கலக்கமே ஆகுமப்பா
 மிகையான நீதிமான் வாய் ஞானத்தை
 நித்தியமாய் என்றுமே வெளிப்படுத்தும்
 நிலையற்ற மாறுபா டுள்ளாவோ
 கர்த்தனால் அறுப்புண்டு போவதுண்மை
 கருத்திருத்தும் இவ்வார்த்தை மறந்திடாதீர்.

14. நீதிமான்கள் உத்தோ நிதமும் தானே
 நிச்சயமாய் பிரியமா னவையே பேச
 குதிலா தென்றுமே அறியுமப்பா
 கத்தமிலாத் துன்மர்க்க னுடைய வாயோ
 ஏதுமுணரா தென்றும் மாறுபாடு
 எடுத்தரைக்கவே முந்தும் என்பதெல்லாம்
 வாதின்றி உணர்ந்துநல் வழிநடப்பீர்
 வாழ்விப்பான் இறையென்றும் நீடுவாழ்வீர்.

॥ ॥ ॥

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (11)

01. கள்ளாநிறைத் தராசென்றும் கர்த்தருக்கு
 கண்டிப்பாய் அருவஞ்சுப்பாம் சதுணர்வீ
 நல்லகமித் திரையான நிறைகல் லாமே
 நம்மிரைவ னுக்கென்றும் பிரியமாகும்
 உள்ளமதில் அகந்தையே வந்துவிட்டால்
 உண்மையதாய் இலச்சைவரும் தாழ்ந்தசிந்தை
 வெள்ளமதா யுள்ளாரி னிடத்திற் நானே
 விளங்குகின்ற நல்ஞானம் உண்டு அப்பா.

- 02 செம்மையா னவர்களுடை உத்தமந்தான்
 சீராக அவர்களையே நடத்துமப்பா
 வெம்மையுள்ள துரோகிகளின் மாறுபாடோ
 விரைவிலே யவர்களைப்பா மாக்குமப்பா
 எம்மிறைவன் கோபாக்கி ணையாம் நாளில்
 எவ்வகைஜூ சுவரியமதும் உதவாதப்பா
 தம்நீதி தானேதான் மரணத்துக்கு
 தப்புவிக்கும் இஃ.தையே மறந்திடாதீர்.
03. உத்தமனின் நீதியோ அவன்வ ழியை
 உத்தமமாய்ச் செவ்வையே படுத்துமென்றும்
 புத்தியில்லாத் துன்மார்க்கன்துன் மார்க்கத்தாலே
 ழுமியிலே விழுவதென்ப துண்மை யாகும்
 மெத்தநல்ல செம்மையான வர்கள்நீதி
 மிகநன்கு அவர்களையே தப்புவிக்கும்
 சத்தியமாய்த் துரோகிகள் தம் தீவிணையில்
 சடுதியிலே பிடிப்படுப் போவரப்பா.
04. துன்மார்க்கன் மரிக்கும்போ தவன்நம்பிக்கை
 தூசியெனு மளவுமன்றி அழிந்து போகும்
 நன்மார்க்கம் நாடாஅக் கிரமக்காரர்
 நன்மைபெறார் அபேப்பசையும் கெட்டுப்போகும்
 இன்மார்க்க நீதிமான் இக்கட்டின்றி
 இசைந்துமே விடுவிக்கப் படுவானென்றும்
 அன்பான நீதிமானிருந் தவிடத்தில்
 அனியாயத் துன்மார்க்கன் வருவானப்பா.

05. மாயக்கா ரணோதனக்கு அடுத்தவனை
மயக்கியே வாயினால் கெடுக்கிறானே
நேயனாம் நீதிமான் அறிவினாலே
நிட்சய மாகவே தப்புகின்றான்
தூயநீதி மான்கள்நன் றாயிருந்தால்
துயரிலைபட் டணங்களி கூரும்ப்பா
தீயராம் துன்மார்க்க ரழிந்தா ரென்றால்
தில்வியமாய் கெம்பீரமுன் டாகும்ப்பா.
06. செம்மையுடை யோராசீர் வாதத்தாலே
சிறப்புடனே பட்டணமே நிலைபெற்றோங்கும்
தம்நிலையே உணராத்துன் மார்க்க ராலே
தடையின்றி இதுஇடிந்து விழுமேயப்பா
செம்மையிலான் மதிகெட்டோன் பிறரைத்தானே
சிந்தையின்றி என்றுமவ மதிக்கின்றானே
எம்மதிப்புக்குள்ளான புத்திமானோ
என்றுமே தன்வாயை அடக்கிக்கொள்வான்.
07. புறங்கூறித் திரிகின்ற மனுசன்தானே
புரியாதிர கசியத்தை வெளியிற்சொல்வான்
மறவாமல் ஆவியில் உண்மையுள்ளோன்
மனமாரக் காரியத்தை அடக்குகின்றான்
திறமானஆ லோசனையே இராவிடத்து
திட்டமாய் ஜனங்களுமே விழுந்துபோவர்
நிறைவனேக ஆலோசனைக் காரருண்டேல்
நிறைவான நற்ககமுன் டாகும்ப்பா.

08. அந்நியனுக் காய்ப்பினையே படுகின் றவன்
அதிகமாய்ப் பாடுகள் படுவானப்பா
தன்புத்தி யாற்பினைப் படுவதையே
தவறாது வெறுப்போன்சுக் மாயிருப்பான்
எந்நிலையி லும்நல்ல ஒழுங்கமுள்ளாள்
என்றுமே தன்மானம் காத்தல் செய்வாள்
வன்மையுடை பராக்கிரம சாலிகள்தான்
வகையாக ஜகவரியம் தன்னைக் காப்பர்.
09. தயையுள்ள மனுஷன்தன் ஆத்துமாவுக்கு
தவறாது நன்மையே செய்வானென்றும்
இவையுணராக் கடுரோனோ தனது ட ஸை
இன்னலுக்குட்படுத்தியலைக் கழிக்கின்றானே
நயப்பற்றதுன்மார்க்கன் விருதாவேலை
நலமென்று எண்ணியே செய்கின்றானே
இயல்புள்ள நீதியை விதைப்பவன்தான்
இடராது மெய்ப்பலனைப் பெறுகின்றானே.
10. நீதிஜீவ னுக்கேது வாதஸ்போல
நித்தியமாய்த் தீமைதனைப் பின் தொடரவோன்
ஏதுமறியாதுமே மரணத்துக்கு
என்றுமே தவறாதேது வாகின்றானே
குதுநிறை மாறுபா ஞள்ள முள்ளார்
சுத்தனாம் கர்த்தருக்கு அருவருப்பார்
தீதில்லார் உத்தம மார்க்கத்தாரோ
திட்டமதாய்க் கர்த்தருக்குப் பிரியமானோர்.

11. கையோடு கைதன்னைக் கோர்த்திட்டாலும்
 கண்டிப்பாய்த் துஷ்டன் தண்டனைக்குத் தப்பான்
 மெய்யாக நீதிமான்கள் சுந்த தியோ
 மிக விரைவில் விடுவிக்கப் படுமேயப்பா
 ஜூய்யப்யோ மதிகேடாய் நடக்கின்றவள்
 அழகுள்ள ஸ்திரீ பன்றி தன்னின்
 மெய்யுறுப்பான தன் மூக்கிலுள்ள
 மேலாம் பொன் மூக்குத்திக் கொப்பதாவாள்.
12. நீதிமான் களினாசை நன்மையாகும்
 நிலையில்லாத் துன்மார்க்கர் நம்பிக் கையோடு
 ஆதியோன் கோபாக்கினை தன்னைச் சேர்க்கும்
 அதிகமாய் வாரிவழங் கிணும் விருத்தி
 மீதியாய் வளர்த்திடு வாரு முண்டு
 மிக்கதாய்ப் பிசினித்தனம் செய்த போதும்
 ஏது மின்றி வறுமைதனை யடைவாருஞ்டு
 என்பதையே மாணிடரே உணர்ந்து கொள்வீர்.
13. உதாரகுணமுள்ளவன் ஆத்துமாவோ(டு)
 ஊன்றியே செழிப்பதும் நீட் சயமே யாகும்
 சதாவும் எவன் தண்ணீரைப் பாய்ச்சுவானோ
 சர் வவல்லவன் நீரும் பாய்ச்சக்கிட்டும்
 மிதமாய்த் தானியத்தைக் கட்டி வைப்போரைத்தான்
 மிக்கவே ஜூனங்கள்சபித் திடவே செய்வர்
 நிதானமாய் விற்பவன்மேல் ஆசிரவாதும்
 நிட்சயமாய் என்றுமே தங்குமப்பா.

14. நன்மையை யாக் கிரதையுடன் தேடுவோனே
 நன்குமே தயையையும் பெற்றுக்கொள்வான்
 முன்னின்று தீமைதனைத் தேடுவோனுக்கோ
 முழுதுமே தீமையே வருமீமயப்பா
 தன்ஜூக வரியத்தை நம்புவோனோ
 தப்பாது விழுந்துமே போவானென்றும்
 அங்புடைநீதி மான்களோ துளிரைப் போல
 அதிகமாய்த் தழழத்திடுவர் பாருமப்பா.
15. தன்வீட்டைக் கலைக்கின்ற மனிதன் தானே
 தப்பாது காற்றையே சுதந்தரிப்பான்
 நந்நெறியில் லான் மூடன் ஞானவானுக்கு
 நாளுமே அடிமையாய் இருப்பதுண்மை
 மென்மனதோன் நீதிமா னின்பலந்தான்
 மிகநல்ல ஜீவவிருட்ச மாகுமென்றும்
 தன்ஆுத்து மாக்களை ஆ தாயம் செய்வோன்
 தக்கவளாம் ஞானமுள்ளான் என்பதுண்மை.
16. இதோழீதி மானுக்குப் பூவில்தானே
 இசைவாகச் சரிக்கட்டப் படுமேயென்றும்
 நிதானமிலாத் துன்மார்க்க னுடனே கூட
 நீதியிலாப் பாவிக்கும் என்றும்தானே
 அது எத்தனை அதிகமதாய் ஆகுமப்பா
 ஆகையினால் உலகத்து மக்காள் நீரே
 சதாநீதி மான்களாய் வாழ என்றும்
 சலிக்காது கருமத்தை யாற்றுவீரே.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(12)

01. புத்திமதி களைவிரும்பு கின்றவன்தான் பூவுலகில் அறிவையென்றும் விரும்புகின்றான் மெத்தவே கழந்துகொள்ளு தலைவெறுப்போன் மிகமிருக்க குணமுள்ள மனிதனாவான் சித்தமுடன் நல்லோன் கர்த்தரிடத்திலென்றும் சிறப்பாகத் தயையையே பெற்றுக்கொள்வான் மெத்தத்துரச் சிந்தைணையுள்ள மனுஷன் தன்னை மிகாவரே ஆக்கிணைக்குட் படவே செய்வார்.

02. துன்மார்க்கத்தால் மனு'ன் என்றும் தானே துன்புறுவான் நிலைவரப் படவும்மாட்டான் நன்மார்க்கர் நீதிமான்க ஞடையவேரோ நாளொல்லாம் அசையாது இருக்கும்தானே அன்புள்ளாள் குணசாலி யானஸ்திரீ அவனுடைய புருஷனுக்குக் கிரிடமாவாள் பண்பில்லாள் இலச்சையுண்டு பண்ணுவாளேல் பரிதாபம் அவனுக்கெலும் புருக்கியாவாள்.

03. நீதிமான் களின்றினைவோ நியாயமாகும் நிலையிலாத் துன்மார்க்க ஞடையதான் தீதளியூ லோசனையோ என்றும்தானே திட்டமாய்ச் சூதான வைகளாகும் ஆதரவில்லாத்துன்மார்க்கர் வார்த்தை க ளோ அனியாய மாய்இரத்தம் சிந்தவென்றே குதுடனே பதிவிருத்தல் பற்றி ய தாம் சுயங்குத்தமர் வாயவரைத் தப்புவிக்கும்.

04. துன்மார்க்கர் கவிழ்க்கப்பட்ட டழிந்துபோவர் தாய்நீதி மாண்கள் இல்லோ நிலையாய் நிற்கும் தன்புத்திக் குத்தக்க தாகவேதான் தரமான மனுஷனும் புகழ் பெறு வான் நன்மார்க்கம் நாடான்மாறு பாடுஆன நல்லிதய மிலானோஇக முப்படுவான் என்றுமே பசித்திருப்போ னாயிருந்தும் என்றும்தனைக் கனம்செய்வோன் அதுமனாவான்.
05. கனமற்ற வனாயிருந்தும் தனக்குள்ளு கடமைசெய்ப் பணிவிடைக் காரருண்டேல் மனமான உத்தமன் என்பதுண்மை மானிடரே இவ்வார்த்தை தன்னைக் கேட்பீர் குணமான நீதிமான்தன் மிருக ஜீவன் குறைவின்றி என்றும்காப் பாற்றுகின்றான் சினமுடைய துன்மார்க்க ருடை இரக்கம் சீரழிக்கும் கொடுமையே என்பதுண்மை.
06. தன்னிலத்திற் பயிரிடுவோன் ஆகாரத்தில் தன்றிறைவுகண்டுமே திருப்தியாவான் பண்பில்லா வீணரைப்பின் பற்றுவோனோ பண்பில்லான் மதியற்றான் என்ப துண்மை நன்மார்க்கம் நாடாத துன்மார்க்க கன்தான் நன்குமே துஷ்டர்வலை விரும்புகின்றான் உன்னதராம் நீதிமா னுடைய வேரோ உத்தமமாம் கனிதருமே உணர்வீரப்பா.

07. துண்மார்க்க னுக்கவனின் உதடுகளின்
 துரோகமே கண்ணிபாய் விடுவதுண்மை
 நன்மார்க்கம் நாடுகின்ற நீதிமானோ
 நன்றாக நெருக்கமதில் நீங்குவானே
 என்னவகை மனிதனும் அவனவன்தன்
 எழில்வாயின் பலனாலே திருப்தியாவான்
 பின்னுமுரைப் பேனவன்கைக் கிரியைக்கேற்ற
 பிரதிபல னவனுக்கே கிட்டுமெப்பா.
08. மதியீன னுடையவழி யவன் பார் வைக்கு
 மட்டில்லாச் செம்மையதாய்த் தோன்று மென்றும்
 புதிய நல் லாலோசனைக்குச் செவிகொடுப்போன்
 பூரணமாய் நல்லமிகு ஞானமுள்ளோன்
 அதிமுட னுடைகோபம் சீக்கிரத்தில்
 அவசரமாய் வெளிப்பட்டுப் போகுமென்றும்
 கெதியாக இலச்சைத்தனை மூடு வோனோ
 கீர்த்தியுடை நல்லோனாம் விவேகியாவான்.
09. சத்தியவா சகன்நீதி யையே என்றும்
 சலியாது வெளிப்படுத்து கின்றவன்தான்
 நித்தியமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவோனோ
 நிலையாக வஞ்சகத்தைக் காட்டுகின்றான்
 புத்தியின்றிப் பட்டயக்குத் துகள்போல் பேசும்
 புரியாத மானிடரும் உலகில் உண்டு
 எத்தினமும் ஞானமுள்ள வர்கள்நாவோ
 என்றுமே ஒளஷதமா யாகுமெப்பா.

10. சத்திய உதடென்றும் நிலைக்கும்தானே சலியாது பொய்பேசு கின்றநாவோ நித்தியமே இன்றியொரு நிமிஷம் மாத்திரம் நிலைநிற்கும் பின்னதுவே அழிந்துபோகும் புத்தியின்றித் தீங்கினையே பிணைப்போ ருள்ளம் புரியாது கபடென்றும் கொண்டு வாழும் மெத்தநல்ல சமாதானம் பண்ணுகின்ற மிக ஆலோ சனைக்காரர்க் குளமகிழ்ச்சி.

11. நீதிமா னுக்குஒரு கேடும் வாரா நிலையான துங்மார்க்கர் தீமைதன்னால் போதியதா யென்றும்நிறை யப்படுவர் பொன்னான வார்த்தைகளை இன்றேகேட்பீர் வேதனையை விளைக்கும் பொய் உதடுகள்தான் விருப்பமிலை கத்தருக்கு அருவருப்பாம் குதில்லார் உண்மையாய் நடப்பார் தம்மில் குத்தனாம் கத்தருக்குப் பிரியமாகும்.

12. விவேகமுள்ள மனுஷன்தன் அறிவைத்தானே விருப்புடனே மிக எடுக்கி வைக்கின்றானே விவேகமில்லா மூடருடை உள்ள மென்றும் மிகமதியீ னத்தைப்பிர சித்தம் செய்யும் விவேகமுடை யாக்கிரதை யுள்ளவர் கை வித்தகமாய் ஆஞ்சைகையே செய்யுமென்றும் விவேகமிலாச் சோம்பேநி யேதானென்றும் விருப்பின்றிப் பகுதியென்றும்கட்டுவானே.

13. மனிதருடை இருதயத்தின் கவலையேதான்
மாறாது அதெயொடுக்கு மென்பதுண்மை
புனிதமிகு நல்வார்த்தை யாமோ என்றும்
புலனோடு அதைமகிழ்ச்சி யூட்டும் நின்று
கனிவான்நீதிமா னயலானின் மேலாம்
கண்ணியவான் மிகமேன்மை உள்ளவன்தான்
நனித்துன்மார்க் கண்வழியோ என்றும்தானே
நன்றாக அவர்களையே மோசம் செய்யும்.

14. சோம்பேநி தான்வேட்டை யாடிய தை
சோம்பலால் என்றுமே சமைப்பதில்லை
ஆழம்யாக்கி ரதையுள்ளான் பொருளோதானே
அருமையாம் என்பதுவும் என்றுமுண்மை
நாம்செல்லும் நீதியின் பாதை தன்னில்
நன்மைதரும் ஜீவனே உண்டு என்றும்
ஆம் அந்தப் பாதையிலே என்றும் தானே
அண்டாது மரணமென்ப துண்மையாகும்.

॥ ॥ ॥

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(13)

01. ஞானமுள்ள மகனோதன் துந்தை தன்னின்
நலமான போதக்கதைக் கேட்கின்றானே
மானமில்லாப் பரியாசக் காரன்தானே
மதியுளோர் கடிதலுக்குச் செவியேசாயான்
ஆனநல் மனுந்தனவாய் பலனதாலே
அதிகமதாய் நன்மையதைப் புசிப்பானென்றும்
சனராம் துரோகிகளின் ஆத்துமாவோ
இடறியே கொடுமையைப் புசிக்கும்தானே.

02. தன்வாயைக் காக்கிறவன் தன் பிராணன் தவறாது என்றுமே காக்கின்றானே மென்னுதடு களைவிரிவாய்த் திறப்பவன்தான் மிகுதியாய்க் கலக்கமே அடைகின்றானே என்னாலை யிலும்சோம்பேறி யுடைய ஆத்துமா எதைவிரும் பியுமொன்றும் பெறவுமாட்டா முன்யாக்கி ரதையுள்ள வர்க எாத்துமா முழுநிறை பெற்றுமே புஷ்டியாகும்.
03. நீதிமா னென்றும் போய்ப் பேச்சைத்தானே நினைத்திடான் அண்டாது வெறுக்கிறானே தீதுடைதுன் மார்க்கனோ வெட்கத் தோடு தீதளி இலட்சையுமுண் டாக்கின்றானே குதிலா நீதிஉத்தம மார்க்கத் தானை சுத்தமதாய் தற்காக்கும் என்ப துண்மை வாதுபுரி பாவியைத்துன் மார்க்க மாமோ வாழவிடா தேகவிழ்த்துப் போடு ம்பா.
04. ஒன்றுமில்லா தேயிருக்கத் தன்னைத் தானே உலகினிலே செல்வனாய்ப்பா ராட்டுவா ருண்டு என்றுமே மனிதருடை ஐசு வரியம் எழுந்தவனின் பிராணனையே மீட்கும் தானே நன்றுஉழைக் காதவனாம் தரித்தி ரனோ நலமான மிரட்டுதலைக் கேளானப்பா நின்றுமே நீதிமொழி கூறும் கூற்றை நினைவுறுத்தி நீதிமொழி வழிநடப்பீர்.

05. என்றுமே நீதிமான் களின் வெளிச்சம் எழிலாகச் சந்தோஷிப் பிக்கும் நின்று குன்றியே துண்மார்க்கன் தீபமேதான் குளிர்ந்து அழிந்துமே போகு மப்பா தன்னகந்தை யினால் மாத்திரம் வாதுதானே தப்பாது பிறக்குமென்ப துண்மை யாகும் நின்றாலோ சனைகேட்போ ரிடத்திலேதான் நிறைவாக ஞானமது என்றும் உண்டு.
06. வஞ்சனையாற் தேடியதாம் பொருள் தாமோ வர்த்திக்கா தென்றுமே குறைந்து போகும் துஞ்சாது கைப்பாடாய்ச் சேர்ப்பவன் தான் துரிதமாய் விருத்தியே அடைவா னப்பா தஞ்சமென்று நெடுங்காலம் காத்திருத்தல் தப்பாது இருதயத்தை இளைக்கப் பண்ணும் எப்போதும் விரும்பியது வரும்வே ளைதான் எழில்ஜீவ விருட்சம்போல் இருக்கும்ப்பா.
07. திருவசனத் தையென்றும் அவமதிப்போன் திட்டமாய் நாசமே அடைவானப்பா அருமையதாம் கற்பனைக்குப் பயப்படு வோன் அதிகமாம் பலனென்றும் அடைவா னப்பா பெருமதிப் புளாஞ் வான்க ஞ டை பிறழ்வில்லா நற்போத கங்கள் தானே உருவாகும் ஜீவங்கள் றாகுமப்பா உடன்மரணக் கண்ணிக்கும் தப்ப ஸாமே.

08. நங்புத்தி தயையையுண் டாக்கு மென்றும்
 நாசமளி துரோகிகளின் வழிய தாமோ
 குற்றமிகும் கரடுமுர டானது தான்
 குற்றமிலா வழியென்றும் நடத்தல் வேண்டும்
 கற்றவனாம் மிகவிவேகி யானவன்தான்
 கற்றஅறி வோடென்றும் நடந்து கொள்வான்
 அற்ப அறிவுமற்ற மூடனோதான்
 அதிமூட்ட தனத்தைவெளிப் படுத்துவானே.
09. துரோகமுடை தூதனோ தீதிற் நானே
 துரிதமா யென்றுமே விழுவானப்பா
 அருமையுள்ள ஸ்தானா பதியோ என்றும்
 அதிசிறந்த ஒளஷதமே யாவா னப்பா
 திருமதிப் புள்ளபுத்தி மதிகளையே
 தீண்டாது தள்ளுகின்ற மணுஷன் தானே
 உருவழிக்கும் தரித்திரத்தோ டிலச்சை சேர
 உடனடைவான் மானிடரே ஈதுணர் வீர்.
10. கழந்து கொள்ள தலைக்கவனித் து நடப்போன்
 கனமடைவ தென்றுமே நிட்சய மாம்
 உடன்வாஞ்சை நிறைவேறல் ஆத்துமாவுக்கு
 உத்தமமாம் இனிமைதரும் ஈ துணர்வீர்
 மடிமைதரு தீமைவிட்டு விலகல் தானே
 மதியற்ற மூடனுக்கு அருவருப் பாம்
 கெடிமிகுஞா னிகளோடு சஞ்சரிப்போன்
 கீர்த்தியடை ஞானமலை யடைகின்றானே.

11. முடருக்குத் தோழனே முற்றும் தானே
 முட நடை யாலுடனே நாச மாவான்
 பாடறியாப் பாவிகளைத் தீவி ணை யே
 படர்ந்தென்று மேதொடரும் பார்ப்பீ ரப்பா
 நாடறிந்த நல்நீதி மான்க ஞக்கோ
 நன்மையே பலனாக வருமே யப்பா
 கூடநல்ல வன்தனது குழவி க ஸின்
 குழவிக்ட்குச் சுதந்திரத்தை வைத்துப் போவான்.
12. பாவியுடை யாஸ்திநீதி மானுக கென்றும்
 பாடின்றிச் சேர்த்துவைக் கப் படுமே
 பூவிதிலே ஏழைகளின் வயல்கள் மிக்க
 பூரணமாம் ஆகாரம் தனை விளைக்கும்
 சீவியத்தில் நியாயம்கிடைக் காமற் கெட்டுச்
 சீரழிந்து போவாரும் உண்டு அப்பா
 ஆவலுடன் நீதிமொழி கள்நீர் கற்று
 அதுகூறும் நல்வழியில் நடப்பீரப்பா.
13. பிரம்பினையே கையாடா தவன்த னது
 பிரியமுடை மகனையென்றும் பகைக்கின் றானே
 அரும்மகன்மேல் அன்போடென்று மேயிருப்போன்
 அவனையேற் கனவேதன் டிக்கி றானே
 உரமான நீதிமான் தனக்குத் தானே
 உளம்குளிர திருப்தியாய் புசிக்கி றானே
 தரமில்லார் துன்மார்க்க ருடை வயி ஞோ
 தவறாது பசித்தென்றும் இருக்கும் தானே.

ஓ ஓ ஓ

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (14)

01. புத்தியுள்ள எப்திரியோ தனது வீட்டை புத்தியிட னென்றுமே கட்டுகின்றாள் இத்தன்மை யில்லாள்தன் கைக ஸி னால் இடும்போடு இதையிட்டதுப் போடுகின்றாள் உத்தமனாய் நிதானமுடன் நடப்ப வனே உண்மையுடன் கார்த்தருக்கு அஞ்சகின்றான் நித்தம்தன்வழியில்தாறு மாறு ளோனோ நிட்சயமாய்க் கார்த்தரைஅல்ல சியம் செய்கின்றான்.

02. மூடனுடை வாயிலவன் அகந்தைக் கேற்ற முழுப்பலனாம் மிலாறுண்டு கண்டுகொள்வீர் தேட்டிய ஞானவான்கள் உதடு களோ தீங்கிலிருந் தேயவரை காத்தி டு மே கூடங்கு துகளில்லா தவிட்டது குறைவுண்டு களாஞ்சியமும் வெறுமை தானே வாடலில்லாக் காளைகளின் பெலத்தி னாலே வாழ்வுண்டு மிகுந்தநல் வரத்து முண்டு.

03. மெய்ச்சாட்சிக் காரனென்றும் பொய்யே சொல்லான் மிகப்பொய்ச்சாட்சிக்காரன் பொய்க ஞது கின்றான் கைகண்ட பரியாசக் காரனாமோ கண்டடையான் ஞானத்தைத் தேழியும் தான் உய்கின்ற புத்தியுள்ள வனுக்கு என்றும் உண்மையாய் அறிவுலே சாய் வருமே செய்வதுனரா முடன்முகத் துக்கு நீங்கு சீரறிவு உதடுகளை யங்கே காணாய்.

04. தன்வழியைச் சிந்தித்துக் கொள்வ து தான்
 தக்கவனாம் விவேகியடை ஞானமாகும்
 முன்னறிவே இலாமூட ருடையதான
 முழுதான வஞ்சனன்யோ ஸுடமாகும்
 பின்னுமுரைப் பேண்மூடர் பாவங்கள் குறித்து
 பேதமையாற் பரியாசம் செய்கி றார்கள்
 உன்னதனாம் நீதிமான் களுக்குள் ளேதான்
 உத்தமமாம் தயையுமே உண்டு என்றும்.
05. இருதயத் தின் கசப்பு என்றுத் தானே
 இருதயத்துக் கேதெரியும் சதுணர்வீர்
 அருமையுடை யதின்மகிழ்ச் சிக்கு என்றும்
 அந்நியனோ உடந்தையே ஆகா அப்பா
 பெருமையுடை துன்மார்க்க னுடைய வீடு
 பிசகாது அழிந்துமே போகு மப்பா
 திருமகனாம் செம்மையுளான் கூடாரந்தான்
 திட்டமதாய் என்றுமே செழிக்கு மப்பா.
06. மனுஷனுக்குச் செவ்வையாய்த் தோன்று கின்ற
 மதிகெட்ட வழியொன்று உண்டு அப்பா
 இனியதிலை யதின்முடிவோ மரண மீயும்
 இன்னல்தரும் வழிகளென்ப துணர்வீரப்பா
 தனியான நகைப்பிலும் மனதுக் கே தான்
 தக்க பளுவான துக்கம் உண்டு அப்பா
 இனியதாம் மகிழ்ச்சியிதின் முடிவு தானே
 இடருட்டும் சஞ்சலமே ஆகுமப்பா.

07. பின்வாங்கு மிருதயமுள் ளோன்தன் பாதை
பெருந்திருத்தி யடைந்திடுவா னிதனைப் போல
நன்மனித னும்மென்றும் தன்னிற் றானே
நந்திருப்தி யேயடைக லுண்மையாகும்
சின்னாறி ஏ உடைய பேதை யானோன்
சிந்தியாதெவ் வார்த்தையையும் நம்புவானே
தன்னாறிவுள்ள விவேகியாமோ என்றும்
தன்னடையின் மேற்கவனம் கொள்கிறானே.
08. ஞானமுள்ள வன்பயந்து தீமைக் கென்றும்
நன்குவில் கியேயென்றும் நடக்கிறானே
ஞானமில் லாதவனாம் மதியீ னனோ
நடையறியான் மூர்க்கங் கொண்டு துணிந்து வாழ்வான்
மானமில்லான் முற்கோபி மதிகேட் டைத்தான்
மனமாக என்றுமே செய்கின் றானே
சனமறியாத தூர்ச்சிந் தனைக் காரன் தான்
இன்னலுடன் என்றும்வெறுக் கப்படு வான்.
09. பேதையர் புத்தியீனத்தைத் தானே யென்றும்
பிரியமுட னேகதுந் தரிக்கி றார்கள்
மேதைக ளானநல் விவேகி களோ
மிகஅறிவால் முடிகுட்டப் படுகி றார்கள்
ஆதரவில் லாத்தீயோர் நல்லோர் முன்பும்
அனியாயத் துன்மார்க்கார்நீதி மாங்க ஞடை
பேதமில்லா த வாசல் படிக ஸி லும்
பிழையுணர்வோ டேசென்று குனிவ துண்டு.

10. தரித்திரனோ தனக்கடுத் தவனா லென்றும்
தடையின்றி யேபகைக்கப் படுகி றானே
பெரியவனாம் ஜகவரிய வானுக் காமே
பிரியமுடை அனேகநண்பர் தானு முண்டு
புரியாதான் பிறரையவ மதிப்போன் தானே
புத்தியின்றி யேபாவஞ் செய்கி றானே
மரியாதை இலாத்தரித்திரக் காரனுக்கு
மனமார் இரங்குவோன் பாக்கிய வானே யாவான்.

11. தீமையதை யோசிப்போர் தவறு செய்தல்
திட்டமதாய் உண்டல்வா நீயுந் தேரு
தேமதூர நன்மையையோ சிப்பவற்கோ
திட்டமதாய் கிருபை சத்திய முண்டு அப்பா
நாமடையும் சகல பிர யாசத் தாலும்
நல்லபல னேயென்றும் உண்டா மப்பா
பூமீதில் உதகுகளின் வீண்பேச் சாமோ
புன்மையதை மாத்திரமே தருமே யப்பா.

12. ஞானிகளுக் கேழுடியாம் அவர்கள் செல்வம்
ஞானமில்லா மூடர்மதி யீனமாமேர
ஈனமுடை மதியீனத் தைத்தான் ஈயும்
இந்தவுரை உண்மையுரை ஈதுணர்வீர
மானமளி மெய்ச்சாட்சி சொல்லு வோனோ
மனமிரங்கி உயிர்களையே இரட்சிக் கின்றான்
தானறியான் வஞ்சனைக் காரனோ தான்
தப்பாது பொய்களையே ஊதுகின்றான்.

13. கர்த்தருக்குப் பயப்படு கிறவ னுக்கோ
கலங்காத திடமாந்நம் பிக்கை யுண்டு
மெத்தநல்ல அவன்பிள்ளை கருக்கு மென்றும்
மேலான அடைக்கலமும் கிடைக்கு மப்பா
சித்தமுடன் கர்த்தருக்குப் பயப்பட தெல்
சிறப்பான ஜீவனாற் நாகுமப்பா
சுத்தமிலா மரணக்கண்ணி க எதான
கருக்கினிலும் நின்றுமே தப்பலாமே.
14. நாட்டினிலே ஜனத்திரட்சி யரசனுக்கு
நல்லஅரும் மகிமையை யூட்டு மென்றும்
கூட்டம் மிகக்குறைவாம் ஜனமே யானால்
குன்றாத தலைவனின்மு றிவு ஆகும்
நீடிய சாந்தமுள்ள வன்தான் மிக்க
நிறைவான புத்திமா னாவா னப்பா
வாட்டமிலா முந்கோயியாமோ என்றும்
வகையறியான் புத்தி யீனம் விளக்கச் செய்வான்.
15. சொஸ்தமனம் உடலுக்கு ஜீவ னாகும்
குதுநின்ற பொறாமையோ எலும் புருக்கி
அஸ்தமிக்கும் நிலையுள்ள தரித்தி ர னை
அடக்கியே ஒடுக்குபவன் தனையுண்டாக்கிய
இஸ்ரவேலின் தேவனையே என்றும்தானே
இழிவுபடுத்தியேமிகவும் நிந்திக்கின்றான்
புஸ்பமதாய் மணம் பரப்பும் நீதி மொழிகள்
புரிந்து கொண்டு அவ்வழியில் சென்று வாழ்வீர்.

16. தரித்திர னுக்கென்றும் தயைசெய் வோனோ
தவறாது ஆண்டவனைக் கனம் செய்கின்றான்
மரியாதை இலாத்துன்மார்க் கன்தனது
மடமைமிகு தீமையால்வா ரப்படு வான்
பெரியவனாம் உண்மைமிகு நீதி மானோ
பின்வருந்தன் இறப்பில்நும் பிக்கை யுள்ளான்
அரியவனாம் புத்திமானுளத்திற் நானே
அண்டியே ஞானமது வந்து தங்கும்.
17. புரியாத மதியீன னிடத்து எ தோ
புரிந்திடுமா ழேவெளிப் பட்டுப் போகும்
ஊரியதாம் நீதியதோ ஜனத்தை யென்றும்
உயர்த்திடுமே என்பதுவும் உண்மை யாகும்
மரியாதை போக்குமெப் பாவமென்றும்
மக்களுக்கு இகழ்ச்சியையே தருமே யப்பா
சரியான புத்திமதி கூறு கின்ற
சான்றோனின் நீதிமொழி வழி நடப்பீர்.
18. அரசனுடை தயைவிலேக முள்ள வ னாம்
அன்பான பணிவிடைக் காரன் மேற் நான்
உரிமையுட னென்றுமே இருக்கு மப்பா
உண்மையிதை நீங்களும் உணர்ந்து கொள்வீர்
பிரியமிலா தேயவனின் கோப மாமோ
பிரியமிலா திலட்சையுண் டாக்குவோன் மேல்
மரியாதை மாண்புகளை விளக்கு கின்ற
மதிப்புள்ள நீதிமொழி வழி நடப்பீர்.

நீதிமாரிகள்

அதிகாரம்(15)

01. மெதுவான பிரதியுத்தரம் என்றும் தானே மிகஇளக்கி உக்கிரத்தை மாற்றும்தானே அதைகடஞ் சொற்களோ கோபத் தை யே அக்கணமே எழுப்பி விடும் ஈதுணர் வீர முதிர்ந்த நல் ஞானிகளின் நா அறிவை முழுமையாய் உபயோகப் படுத்து மென்றும் கதியற்ற மூடிரின் வாய் தாமோ கண்டிப்பாய்ப் புத்தியீ எத்தைக் கக்கும்.

02. கர்த்தருடை கண்களைவ் விடத் திருந்தும் கருத்துநே நல்லோரதீ யோரைப் பார்க்கும் வர்த்தித்த ஆரோக்கிய முள்ள நாவு வலிமையுடை நல்ஜீவை விருட்ச மாகும் அர்த்தமிலா நாவினது மாறு பா டோ அனியாய மாயாவி யைநொறுக்கும் தூர்ச்சனனாம் மூடன்தன் தந்தை புத்தி தூசியென அலட்சியம் செய்து வாழ்வான்.

03. கடிந்து கொள்ளல் தனைக்கவளித் தே நடப்போன் கண்ணியவான் விவேகியே ஆவா னென்றும் தூடிப்புடைய நீதிமா னுடைய வீட்டில் தொடர்ந்த திக பொக்கிஷுமே உண்டு அப்பா விழில்லாத் துண்மார்க்கன் வருமா னத்தில் விலகாது துன்பமே உண்டு என்றும் திடமான ஞானிகளின் உதடு கள் தான் திறமான அறிவையே இறைக்கும் தானே.

04. முடருடை இருதயமோ ஞானிகள் போல்
 முறையான அறிவைஇறைக் காது நிற்கும்
 கூடாத துண்மார்க்க னுடைப லி யோ
 கூடாது கர்த்தருக்கு அருவ ருப்பாம்
 தேடரிய செம்மையா னவர் ஜேப மோ
 தித்திப்பாம் கர்த்தருக்குப் பிரிய மாகும்
 நாடவொண்ணாத் துண்மார்க்க னுடைவ ழியோ
 நல்லதல்ல கர்த்தருக்கு அருவ ருப்பாம்.
05. நீதியதைக் கைப்பற்று வோனைக் கர்த்தர்
 நேசிக்கிறாரென்று அறிந்து கொள்வீர்
 ஒதுமதி நல்வழிவிட் உவில கும்
 உதவாதோ னுக்கே புத்தி விசனமாகும்
 ஏதெனினும் கழிந்து கொள்ளு தலை வெறுப்போன்
 இறப்பதுவே நிட்சயம் என்ப துண்மை
 ஆதிநெநி நீதி மொழி கற்று நீரும்
 அது கூறும் நல்வழி யில் நடப்பீர்.
06. பாதாளமும் அழிவும் கர்த்த ரு டை
 பார்வைக்குப் பிரத்தியட்ச மாயிருக்க
 தாதராம் மனுபுத்திரர் உள்ள மோதான்
 தாயஅதி பிரத்தியட்ச மாகுமல்லோ
 உதவாத பரியாசக் காரன் தன்னை
 உருக்கமுடன் கடிவோனை நேசியானே
 மிதமான ஞானவான் களினிடத்தில்
 மிகவன்போ டேபோக வும்மாட்டானே.

07. மனமகிழ்ச்சி முகமலர்ச்சி யைத்த ருமே
 மனோதுக்கத் தாலாவி முறிந்து போகும்
 கனமான புத்திமா னுடைய உள்ளாம்
 கண்டிப்பாய் அறிவை நிதம் தேடுமெப்பா
 குணமற்ற மூடரி னுடைய வாயோ
 குறிப்பாக மதியீனத் தையே மேயும்
 தினமுமே சிறுமைப்பட் டவனின் நாட்கள்
 திட்டமாய்த் தீங்குள்ள வைகளாகும்.
08. மனமதின் ரம்மியமோ நித்திய மாம்
 மனம்நிறைக்கும் நல்விருந் தாகும் தானே
 கனமான சஞ்சலத் தோடு கூடிய
 கனபொருளிலும் கர்த்தரயே தானே
 தினமுமே பற்றும்பயத் தோட தான்
 தீங்கில்லா சிறிதுபொருள் உத்தம மாம்
 முனகாது நேர்வழியில் வந்த தையே
 முகமலர்ந்து மனமகிழ்வாய் ஏற்றுக்கொள்க.
09. பகையோடு இருக்கும் கொழுத்த எநுதினுடை
 பதமான கறியி னிலும் நட்பி னோடே
 மிகையாக உருசியுள்ள இலைக்க றியே
 மேலதுவாம் நல்லதுவாம் தேந்து கொள்க
 நகையில்லான் கோபமுடை யோனே தானே
 நாளுமே சண்டையுண் டாக்கு கின்றான்
 தகையனாம் சாந்தமுள்ள மனுஷன் தானே
 தாழ்மையால் சண்டையினை அடக்கு கின்றான்.

10. சோம்பேறி யின்வழியோ முள்வே லிக்கு
சுத்தமாய் ஒத்ததாய் இருக்கு மென்றும்
வீப்பில்லான் நீதிமா னுடைவ ழி யோ
விருப்பான நீதியடை ராஜ பாதை
ஆம்ஞான முள்ளமகன் தகப்ப னை யே
அனுதினமும் சந்தோஷப் படுத்து கின்றான்
தீம்பான மதியற்ற மனுஷ னோ தன்
திரவியமாம் தாயை யலட் சியம்செய் கின்றான்.

11. முடத்தனம் புத்தி ஈன னுக்கு
முற்றுமே என்றுமே மகிழ்ச்சி யாகும்
ஆடம்பரமில்லாப் புத்தி மானோ
அருமையாய் நடக்கைசெம்மை செய்கின் றானே
தேடரிய நல்லாலோ சணையில் லாமல்
தில்வியமாம் எண்ணாங்கள் சித்தி யாது
கூடநல்ல ஆலோச னைக்கா ரர்கள்
கூடவுண்டேல் அவைகள் உடன் உறுதியாகும்.

12. இவ்வுலக மனிதனுக்குத் தனதுவாயின்
இனியதாம் மொழியினால் மகிழ்வுண் டாகும்
செவ்வையடுன் ஏற்றகா லத்திற் சொன்ன
சிறந்தவார்த்தை யோள்வ எவு நன்று
பவ்வுமே கீழான பாதாளம் விட்டு
பண்புனே விலகும்ப டி ய தான்
தில்வியமாம் ஜீவவழி விவேகிக் கேதான்
திறமான உன்னதம்நோக் கும்வ ழியாம்.

13. அகங்காரி யின்வீட்டைக் கர்த்தர் தாமே
அடியோடு அழிந்திடவே பிடுங்கல் செய்வார்
முகம்பார்த்து விதவையின் எல்லை யை யோ
முற்றாக நிலைப்படுத்தி யேதான் நிற்பார்
விகர்ப்பமுடை துன்மார்க்க ருடைநி ணைவோ
வித்தகராம் கர்த்தருக்கு அருவ ருப்பாம்
நகையுளத்தோன் சுத்தவான்க ஞடைய வார்த்தை
நல்லின்ப மானவைகள் ஈதுணர் வீர்.
14. பொருளாசைக் காரன்தன் வீட்டைத் தானே
புத்தியின்றி யேகலைத்துப் போடுகின் றான்
மரியாதை யுடன்பரிதா னங்க ணையே
மனமாக வெறுப்பவனோ பிழைப்பா னென்றும்
அருமையுளோன் நீதிமா ஞுடைம ன மோ
அன்புடனே பிரதியுத்தரம் சொல்யோ சிக்கும்
சிரிப்புக்கு இடமானதுன் மார்க்கன் வாயோ
சிந்தித்துத் தீமைகளைக் கொப்ப ஸிக்கும்.
15. துன்மார்க்க ருக்கென்றும் கர்த்தர் தாமே
தூரமா யிருக்கிறார் ஈதுணர் வீர
நன்மார்க்க நீதிமான் கள் ஜௌத்தை
நன்றாகக் கர்த்தரென்றும் கேட்கின்றாரே
என்றாஞும் கண்களொளி யிருத யத்தை
இனிய நந் பூரிப்பு ஆக்கும் தானே
பொன்னான நந்செய்தி எலும்பு க ணை
புஷ்டியாய் என்றுமே ஆக்கும் தானே.

16. ஜீவனுக் கேதுவாம் கடிதல் தன்னை
 ஜீவனுட னேயேற்றுக் கொள்ளும் காது
 ஆவவுடன் ஞானிக் ஸிடத்திலேதான்
 அன்புட னேவந்து அங்கு தங்கும்
 பாவியாய்ப் புத்திமதி தள்ளு வோனே
 பண்பான் தனதாத்து மாவெறுப்பான்
 புவிதினில் கழந்துகொள்ளு தலைக்கேட் போனோ
 புகழ்தரும்நல் ஞானமதை யடைகி றானே.

17. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஞானத் தையே
 கண்டிப்பாய்ப் பெரிதாக்கு மீதுணர்வீர்
 வர்த்திக்கும் மேன்மைக்கு முன்னே யான
 வழியதுவாம் ஒன்றுளது கூறுவே னே
 அர்த்தமுடை தாழ்மையே அதுவே யாகும்
 அதுவேதான் உங்களையே வழி நடத்தும்
 நார்த்தனம்செய் கர்த்தருக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டும்
 நாளுமே நீதிமொழி வழி நடப்பீர்.

❖ ❖ ❖

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(16)

01. மனுஷனுடை யோசனைகள் என்றும் தானே
 மனுஷனுடை யதாகவே இருக்கு மப்பா
 அனுதினமும் நல்நாவின் பிரதி யுத்தரம்
 அருமைமிகு கர்த்தரால் வருமே யப்பா
 கனமில்லா மனுஷனுடை வழிக ஸௌல்லாம்
 கண்டிப்பாய் அவன் நோக்கில் சுத்த மாகும்
 தனமான கர்த்தராவி களையே என்றும்
 தப்பாது நிறுத்துமே பார்க்கின் றாரே.

02. உன்செய்கை கர்த்தருக்கு ஒப்பு வி நீ
உன்யோச னைகளன்றே உறுதியாகும்
முன்னவராம் கர்த்தரசக லத்தை யும்மே
முறையாகத் தமக்கென்று படைத்து வைத்தார்
எண்ணியவர் தீங்குநானுக் காக வென்று
இம்செதரும் துன்மார்க்க னையும் படைத்தார்
தன்மனதில் மேட்டிமை யுள்ள வன் தான்
தக்கவராம் கர்த்தருக்கு அருவ ருப்பான்.
03. கையோடு கைதன்னைக் கோத்திட்டாலும்
கண்டிப்பாய் அவன்தன்ட னைக்குத் தப்பான்
உய்த்திடும் கிருபையுடன் சத்தியத் தால்
உலகிற்புரி பாவமது நிவிரத்தி யாகும்
மெய்யாகக் கர்த்தருக்குப் பயமே பட்டால்
மிகமனுஷர் தீமை விட்டு விலகு வார்கள்
தெய்வமே விரும்பும்வழி யில் நடந்து
தேடரிய நன்மைகளைத் தேடி வாழ்வீர்.
04. ஒருவனுடை வழிகள்கர்த் தருக்கு என்றும்
உன்மையாய்ப் பிரியமுடைத் தாயிருப்பின்
பெரியபகை யுடையசத் துருக்கள் கூட
பிரியமுடனவ னொடுசமா தானம் செய்ய
அரியவழி செய்திடுவார் கர்த்த ரென்றும்
அன்பரே நீதிமொழி கள் உணர்ந்து
உரியவழி யேயென்றும் வாழ்வில் வாழ்ந்து
உயர்ந்திடவே உள்ளத்தைச் செவ்வை செய்வீர்.

05. அனியாய மாய்த்தேடி வந்த தான
அதிகவரு மானத்தி லும்மே மேலாம்
நனியான நியாயமாய் வந்த கொஞ்ச
நல்லவரு மானமே உத்தம மாம்
மனுஷனுடை இருதயமே அவன் வழியை
மனங்கொண்டு யோசிக்கும் ஈதுணர்வீர்
தனியான அவனுடை வழிகளைத் தான்
தரமாக உறுதிசெய்வார் கர்த்தர் தானே.
06. நீதியுடை ராஜாவின் உதடு க ஸில்
நிட்சயமாய் திவ் வியவாக்கு பிறக்கு மென்றும்
பாதகமே இலாதநியா யத்தி லவனின்
பண்பான வாயென்றும் தவறா தப்பா
பேதமில்லாச் சுமித்திரெயாம் நிறைகல் லோடு
பிசகில்லா நல்லதா யுளத ராகும்
நீதியுடை கர்த்தரின் உடைய தாகும்
நிறைந்துள்ள நிறைகல்லும் அவர்செ யலே.
07. அநியாயம் செய்தல்ரா ஜாக்க ணக்கு
அருவருப்பு என்பதையே அறிந்து கொள் வீர்
புனிதமனம் நீதியாற்சிங் காச ன மே
ழுர்த்தியாய் என்றுமுறு திப்ப கு மே
மனிதனுடை நீதியுள்ள உதடுகள் தான்
மன்னர்களுக் கேயென்றும் பிரிய மாகும்
கனிவோடு நிதானமாய்ப் பேசுவோ ஸில்
கண்டிப்பாய் இராஜாக்கள் பிரிய மாவர்.

08. அரசனுடை சினம்மரண தூதற்கே தான்
அதிகமாம் சமானமாய் இருக்கு மென்றும்
உரமான ஞானமுள்ள மனுஷன் தானே
உடனதை யாற்றுவான் அதை உணர்க
சிரமான ராஜாவின் முகக்க ணையில்
சிறப்புளதாம் ஜீவனும் உண்டு மேலும்
வரமாகும் அவனுடைய தயை பின்மாரி
வளமாகப் பெய்மேகம் போலிருக்கும்.
09. பொன்னினையே விரைந்துசம்பா திப்பதிலும்
பூரணமாய் ஞானம்சம்பா திப்ப தாமோ
நன்நலமாம் எவ்வளவு உத்த மமாம்
நானிலத்தீர் இவ்வரையைச் செவி மடுப்பீர்
என்ன திறம் வெள்ளிசம் பாத்தியத்தில்
இன்பமாம் புத்திசம்பா திப்ப தாமோ
உன்னதமாம் எவ்வளவோ மேன்மை யாகும்
உணர்வீரே உலகோரே உண்மை இ.தே.
10. இன்னல்தரும் தீமையினை விட்டு நீங்கல்
இகத்தினிலே செம்மையுனோர் சமனாப் பாதை
நன்மைதரத் தன்னடையைக் கவனிப்போனே
நன்றாகத் தன் ஆத்மா காக்கின்றானே
தன்னுடைய அழிவுக்கு முன்னா னது
தக்கதிலா அகந்தையே ஆகும்பா
பின்விழுத லுக்கென்றும்
பீடைதரும் மனமேட்டிமை ஆகும்பா.

11. அகங்காரி களோடுகொள்ளைப் பொருளைத் தானே
ஜூக்கியமாய்ப் பங்கிடுத் வி லும் மேலாம்
இகவாழ்வில் சிறுமையா னவர்கள் ளோடே
இணைந்துமனம் தாழ்ந்திருத்தல் நலமேயாகும்
மிகவேகத் துடன்தனது காரியத்தை
மேன்மையுடன் நடப்பிப்போன் தானே யென்றும்
அகமகிழ்வோ டென்றுமே தனது வாழ்வில்
அதிகமாய் நன்மையதை யடைகிறானே.

12. கர்த்தரரயே என்றுமே நம்பு வோனே
கண்டிப்பாய் பாக்கியவா னாவதுண்மை
அர்த்தமுடன் இருதயத்தில் ஞான முள்ளோன்
அனைவரா லும்விவேகி யெனப்ப டு வான்
வர்த்தனம் செய் உதடுகளின் மதுரம் கல்வி
வகையாகப் பெருகவே செய்ய மப்பா
சர்ச்சைசுயள்ள புத்திதன்னை யுடைய வர்க்கு
சாலவுமே ஜீவங்கள் றாகு மப்பா.

13. மதியீனன் போதனையோ மதியீ ன மே
மதிப்புள்ள ஞானியுடை உள்ளமாமோ
நிதியான அவன்வாய்க்கு அறிவை யூட்டும்
நிட்சய மாய் அவனுதடிற் கல்வி சேர்க்கும்
அதிஇனிய சொந்களோதேன் கூடு போல
ஆத்துமாவுக் கேமதுரம் எலும்பு கட்கோ
முதியதாம் ஒளத்தமு மாகும் நின்று
முன்னுரைத்த நீதிமொழி நன்குணர்வீர்.

14. மனுஷனுக்குச் செவ்வையாய்த் தோன்று கின்ற
மதிப்பென்று என்னுகிற வழியுண்டாமே
அனுதினமும் துண்பமிகும் வழியதாகும்
அதின்முடிவோ யரணம்நோக் கும்வ ழிகள்
மனதுடனே பிரயாசப் படுகின் ற வன்
மகிழ்வுடனே தனக்காகப் படுகின்றானே
தினமுவன் வாயதைய வ ணிடத்தில்
திட்டமதாய் வருந்தியே கேட்கு மப்பா.
15. கிண்டுகிறான் பேலியா ஸின்மகன்தான்
கிளர்ந்தெழுந்த அக்கினியே போன்ற து வாய்
அன்னவனின் உதடுகளில் இருக்கி ற து
ஜையயோ மாறுபா டுள்ள வன்தான்
சிண்டுமுடிந் தேசண்டை கிளப்பு கின்றான்
சீ! கோளைச் சொல்லுகிற வன் பிராண
நன்பனையு மேபிரித்து விடுகின் றானே
நாசகாரனை விலக்கி வாழ்வீ ரப்பா.
16. கொடுமையா னவன்தனது அயலா னுக்கு
குற்றமனத் தோடவனை நயமும் காட்டி
கெடுத்திடவே நலமல்லா வழியி லேயே
கீர்த்தியென் றேநடக்கப் பண்ணு கின்றான்
அடுத்தடுத்து மாறுபா டான வைகள்
அதிகமதாய் யோசிக்கும் படிதன் கண்கள்
கடிதிலே முடியே தீமை செய்ய
கடிக்கிறான் தன்னுதடு களையே என்றும்.

17. நீதியின் வழியிலுண் டாகுகின்ற
நிலையில்லா நரைமயி ரான் து தான்
சோதியடை மகிழையா ன கிரீடம்
சோதரரே இவ்வுண்மை தெரிந்து கொள்வீர்
சாதனை மிக்கபல வானி லும்தான்
சாந்தமிக வுள்ளவன் உத்தமன் தான்
போதனை தருகின்ற நீதி மொழிகள் கேட்டுப்
போற்றிவீர் அதன்வழியில் நின்று வாழ்வீர்.

18. பட்டணத்தைப் பிடிக்கின்ற வனிலும் தானே
பண்புடனே தன்மனதை யடக்கு வோனே
திட்டமதாய் மானிலத்தில் உத்தமன் தான்
திவ்வியமாம் இவ்வார்த்தை தன்னைக் கேள்வி
கட்டியதாம் ஒரு சீட்டு மடியி லேயே
கண்டிப்பாம் போடவே படுமே யப்பா
நட்டமிலாக் காரிய சித்தியாமோ
நலமாகக் கர்த்தரால் வருமே யப்பா.

❖ ❖ ❖

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம்(17)

01. சண்டையுடன் கூடியதாம் இல்நிறைந்த
சந்ததமும் கொழுமைநின்ற பதார் தந் தன்னில்
திண்ணமதாய் அமரிக்கை யோடே யுண்ணும்
தீங்கில்லா வெறும் துணிக்கை யே நலமாம்
கண்ணிமோற் காக்கின்ற புத்தியள்ள
கடும் உழைப்புள்ள நல்ல வேலைக்காரன்
மண்டலத்தில் இலச்சையுண் டாக்கு கின்ற
மகனையே ஆண்டுமே நடத்து கின்றான்.

02. மகனையே ஆண்டென்றும் நடத்து வோனே
 மதிப்புடனே சகோதரருக் குள்ளதான்
 சுகமான சுதந்திரத்தி லென்றும் தானே
 சுத்தமதாய்ப் பங்கடைவான் சதுணர்வீர்
 இகமீதில் வெள்ளியதைக் குகையும்மேலும்
 இளக்க நற்பொன்னதனைப் புடமும்தானே
 வகையாகச் சோதிக்கும் இருதயத்தை
 வானவனே என்றும்சோ திக்கின் றாரே.
03. கூடாத துவஷ்டனக் கிரம உதடு
 கூறுகின்ற வார்த்தைகளை உற்றுத் தானே
 கேடறியாதே என்றும் செவியைச் சாய்த்து
 கிரமமாய்க் கேட்டுக்கொண் டிருக்கி றானே
 நாடறிந்த பொய்யன்கே டுள்ள தான்
 நாவுக்கு என்றுமே செவிசாய்க் கின்றான்
 வாடுகின்ற ஏழைதனைப் பரி யாசம் செய்வோன்
 வாகாகப் படைத்தவரை நிந்திக்கின்றான்
04. பிறராபத் தைக்குறித்துக் களிப்போ னென்றும்
 பின்னாக வருந்தண்ட னைக்குத் தப்பான்
 உறவான பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள்தான்
 உரியவராம் முதியோரின் கிரீடமாவர்
 திறமான பிள்ளைகளின் மேன்மை தானே
 திட்டமதாய் அவர்களுடை பிதாக்க ளாவர்
 குறையில்லா மேன்மையா னவைகள் பேசும்
 குற்றமில்லா உதடு முடனுக்கே தகாது.

05. பொய்பேசும் உதடுவெவ் வளவு ஏனும்
 புத்தியில்லா முடனுக்குத் தகாது அப்பா
 பொய்பேசும் உதடென்றும் பிரபு வக்கு
 புரிந்தளவில் என்னளவும் தகாது அப்பா
 உய்வில்லாப் பரிதானம் வாங்கு வேர்க்கு
 உத்தமமிலாப் பார்வைக் கிரத் தினமே போலாம்
 மெய்யாக அது நோக்கும் திசையி லெல்லாம்
 மிகுதியாய்க் காவியம் வாய்க்கும்பா.
06. குற்றத்தை மூடுகின்ற மனித ணென்றும்
 குறைவில்லாச் சினேகத்தை நாடுகின்றான்
 சந்தியுணரான் கேட்ட துரைப்போன்தானே
 சடுதியிலே பிராணநன்ப ணெயும் பிரிப்பான்
 முற்று முணரான் மூட ணெயே தானே
 முகம் சுளித்து நூற்றா ணடிப்பதிலும்
 கற்றறிந்தோன் புத்திமானை வாயினாலே
 கண்டிப்ப ததிகமாய் நின்றுறைக்கும்.
07. அடங்காத துஷ்டன்தான் கலகத் தையே
 அனுதினமும் மறக்காது தேடுகின்றான்
 உடன் குரூ தாதனவன் விரோதியாக
 உலகத்தில் அனுப்பவே படுகின் றானே
 விடமான தன்மதிகேட் டில்திரியும்
 விளங்காத மதியீனன் முன் செலவில்
 இடராலே குட்டிகளைப் பறிகொடுத்த
 இடரளிக்கும் கரடிக்கெதிரப் படுதல் வாசி.

08. நன்மைக்குத் தீமைதனைச் செய்வான் யாரோ
 நாடறிய அவனுடைய வீட்டை விட்டு
 புன்மைதரும் தீமையது நீங்காதப்பா
 புரிந்து நன்மை செயுமென்னம் சிரமேற் கொள்க
 அன்பில்லான் சண்டையினா ரம்ப மாமோ
 அதிகமதாய் மதகுதிறந் திடலைப் போலாம்
 நன்குணர்வீர் விவாதமது எழும்பு முன்னே
 நலமாக அதைவிட்டு விடுவீர ரப்பா.
09. தீதுவிளைக் கிணறுவவனாம் துன்மார் க ளை
 திறமான நீதிமா னாக்கு வோனும்
 நீதிநிறை நீதிமான் தன்னைத் தானே
 நீதியின்றிக் குற்றவாளி யாக்கு வோனும்
 ஆதியோன் கர்த்தருக்கு அருவருப்பாம்
 அன்பர்களே இந்தமொழி கேட்பீர் இன்றே
 சோதியுடை ஞானம்கொள்ளும் படிக்கு மூடன்
 சுத்தமிலாக் கைக்கு ரொக்கம் ஏதற்கு அப்பா.
10. ஞானமதில் மூடனுக்கு மனமுமில்லை
 நல்லவனாம் சினேகிதனைக் காலத் தேயும்
 தேனதுபோ லினித்திடவே சினேகிப் பானே
 தில்வியமாம் இவ்வார்த்தை செவி மடுப்பீர்
 ஆனால் விடுக்கணிலும் உதவ வேதான்
 அன்பான சகோதரனே பிறந்து உள்ளான்
 ஞானமில்லாப் புத்தியீனன் நண்ப னுக்கு
 நன்குகை யடித்துப்பிணைப் படுகின்றானே.

11. வாதிடலிற் பிரியமுள்ளோன் பாதகத்தில் வகையாகப் பிரியமது படுகின் றானே குதுடனே தன்வாசல் உயர்த்திக் கட்டும் குதுடேயோன் அழிவை நிதம் நாடுகின்றான் தீதளிக்கும் மாறுபாட் டுள்ள முள்ளான் தீங்கன்றி நன்மைகண் டடைவதில்லை பாதகனாம் புரட்டுநா வுள்ளாவன் தான் பகையறியா தேதீமை யில்லிழ வான்.

12. மூடனாம் புத்திரனைப் பெறுகின் ற வன் முனைந்து தனக் குச்சஞ்ச லம் உண்டாக பாடடைந்து அவனையே பெறுகின் றானே பகுத்தறிவே இலாதவனாற் தந்தைக் கேதான் நாடறிய மகிழ்ச்சியிலை துக்கம் தானே நாவிலத்தீர் இவ்வார்த்தை உணர்வீர் இன்றே கூடும்மன மகிழ்ச்சிமிக ஒளஷ தமாம் கூடாத முறிந்தாவி எலும் புலர்த்தும்.

13. துன்மார்க்கன் நீதியதின் வழி புரட்ட துரந்துமே மடியிலுள் பரிதா னத்தை நன்மையென வேநினைத்து வாங்கு கின்றான் நாவிலத்தீர் இவ்வார்த்தை உணர்ந்து கொள்வீர் தன்னுடைய ஞானம் புத்தி மானுக்கே தான் தடையின்றி யென்றும்முன்ப தாயிருக்கும் முன்னறிவே இலாமுடன் கண்க ஓதான் முடிவின்றி பூவின்கடை யாந்தரம் செல்லும்.

14. முடபுத்திரன் தண்பிதாவுக் குச்ச லிப்பும்
முன்கண்ட தாய்க்கு மிக கசப்பு மாவான்
தேடரிய நீதிமா ணையே தண்டம்
தினமுமே பிடிக்கிறதும் நியாயம் செய்யும்
நாடறிந்த நல்லவனைப் பிரபுக் கள்தான்
நன்குமே அடிக்கிறதும் தகுதி யல்ல
வாடவில்லா அறிவாளி தன்வார்த் தைகள்
வசதியா யடக்குகிறான் மேலும் கேள்ளி.
15. அறிவுள்ள விவேகியோ குளிர்ந்த தான்
அருமைமிகு மனமுள்ளான் நீ யுணர்வாய்
குறியின்றி முடனும்பே சாதிருந்தால்
குறைவில்லா ஞானவாளைன் ழெண்ணுவார்கள்
அறிவில்லா னாயிருந்தும் தன்னு தடு
அடக்கியே முடுகீன்ற மனிதன் தன்னை
நெறியின்றிப் புத்திமாளைன் ழெண்ணுவார்கள்
நிலையி:தே உலகத்தில் நீர் உணர்வீர்.

❖ ❖ ❖

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (18)

01. பிரிந்துமே போகின்ற இச்சையுள்ளான்
பிரியமுடன் அதைச் செய்யப் பார்க்கின் றானே
உரிமையட னேல்லா ஞானத்தி லும்
உடன்விரைந்து தலையிட்டுக் கொள்ளு கின்றான்
சரியான முடன்ஞா னத்திலேதான்
சற்றேனும் பிரியமே கொளாமலே தன்
உரிமையாம் மனத்திலுள் ஓவைகளைத் தான்
உடன் வெளியிடப்பிரியப் படுகின் றானே.

02. துன்மார்க்கன் வரஅவமா னம்வருமே
 துரந்ததனோ டேநிந்தை யும் வருமே
 மண்மனு' னுடையதாம் வாய் மொழிகள்
 மாஆழ ஜுலம்போலி ருக்கம் தானே
 நன்ஞானத் தின் ஊற்று பாய்கின் றதாம்
 நலந்தரும்நல் நதிபோல இருக்கும் தானே
 இன்னுமே நீதிமொழி கள்தான் சூறும்
 இனியதாம் வார்த்தகளை இசெந்து கேட்பீர்.
03. நீதிமானை வழக்கினிலே தோற்க டிக்க
 நினைந்துமே துன்மார்க்க னுக்குத் தானே
 ஏதுமுனராதுமுக தாட்சின் யம்மே
 எப்பவுமே பண்ணுவது நல்ல தல்ல
 வாதுபுரி முடனுடை உதடுகள் தான்
 வாகாக விவாதத்தில் நுழையும் என்றும்
 ஏதுமறியாதவன்வாய் போடலாலே
 எதிர்பாரா தடிகள்வர வழைக்கும் தானே.
04. முடனுடை வாயவனுக் கென்றும் கேடு
 முட்டாளாம் அவனுதபோ ஆத்துமாவுக்கு
 கேட்டுக்கும் கொடியகண்ணி ஆகும்தானே
 கீழானோன் கோள்காரன் வார்த்தைகள் தான்
 நாடறிய விளையாட்டுப் போலிருக் கும்
 நாலிலத்தீர் அவைகள் உள்ளத் திற்குள் தைக்கும்
 பாடின்றி வேலையினில் அசதி யானோன்
 பார்சிரிக்கும் அழிம்பனுக்குச் சகோத ர னாம்.

05. கர்த்தருடை நாமம்பலத் த துரு கம்
கண்ணியவா னானநீதி மான னதற்குள்
அர்த்தமுடன் ஓடிச் சுக மாயிருப் பான்
அறிந்துகொள்வீர் மானிடாரே இந்த வுண்மை
வர்த்தித்துப் பெருகியதாம் பொருள் ஜகவரிய
வானுக்கு அரண்தாம்பட் டனமே போலாம்
நேர்த்தியதாம் அதுஅவன் எண்ணத் தில் உயர்ந்த
நிலைகொண்ட மதில்போல நிற்கு மப்பா.
06. அழிவுவரும் முன்மனுஷ இருதயம் தான்
அறியாது இறுமாப்பாய் இருக்கு மப்பா
ஒளியான மேன்மைக்கு முன்னா ன து
ஒன்றுணர்வீர் தாழ்மையதாம் ஈதுணர் வீர
தெளிவாகக் காரியத்தைக் கேட்கு முன்னே
திடிரெனவே உத்தரம்தான் சொல்வோ னுக்கு
இழிவுவரும் அது புத்தி யீனத் தோடு
இடரளிக்கும் வெட்கமுமாய் இருக்கு மப்பா.
07. மனுஷனுடை யாவியவன் பலவீ னத்தை
மதித்துமே என்றுமே தாங்கு மப்பா
இனிமுறிந்த ஆவியதோ யாரால் எண்ணி
இரங்கியே தாங்கவே கடு மப்பா
அனுதினமும் புத்திமா னுடைய வள்ளம்
அறிவையே சம்பாத்தியம் ஆக்கு மப்பா
முனிவனின் செவியதோ அறிவை என்றும்
முறையாக நின்றுமே நாடு மப்பா.

08. ஒருவன்கொடுக் கின்றதாம் வெகும தி கள்
 ஒயாது அவனுக்கு வழியுண் டாக்கி
 அருமையுடை பெரியோர்க் ஞக்கு முன்பாய்
 அவனையே கொண்டுபோய் விடுமே யப்பா
 உரிமையாய்த்தன் வழக்கில் முதற் பேசுவோனே
 உண்மையாய் நீதிமான்போலத் தோற்று வானே
 பெருமையாய் நீதிமான்போலத் தோற்று வோனே
 பின்புவந் தயலான் பரி சோதிக்கிறான்.
09. சீட்டுப்போ டல்விரோதங் கள் ஒழித்து
 சீக்கிரமாய்ப் பலவான்கள் நடுவிற் நானே
 வாட்டமின்றிச் சீக்கறுக்கும் என்ப துண்மை
 வகையாக அரண்தாம் பட்டணத்தை
 நோட்டமிட்டு வசப்படுத்தல் தன்னைப் பார்க்க
 நுனிமுக்கில் கோபங்கொண்ட சகோத ர ணை
 கூட்டுமிக வசப்படுத்தல் அரியதாகும்
 கொண்டவிரோ தங்கள் கோட்டைத் தாழ்ப்பாழ் போலாம்.
10. அவனவனின் வாயுடைய பலனாற் நானே
 அவனவனின் வயிசென்றும் நிரம்பு மப்பா
 அவனவனின் உதடுகளின் விளைவி னாற்றான்
 அவனவனே என்றுமே திருப்தி யாவான்
 குவலயத்தில் மரணமதும் வன் தானும்
 குன்றாத நாவினதி கார் மாகும்
 குவலயத்தி லதிற்பிரி யப்படு வோர்தானே
 குறைவுபடார் அதின்கனியைப் புசிப்பாரப்பா.

11. மனைவியையே கண்டதை கின்றவன் தான்
மனமுடனே நன்மையதைக் கண்டதை வான்
அனைவருக்கும் என்றும் முன் னால் தமையும்
அவனே தவ றாதுபெற்றுக் கொள்ளுகின்றான்
முனைந்துவந்து தரித்திரன் தன் முகமும்வாடி
முன்னின்று கெஞ்சியே கேட்கின் றானே
சினத்தையைச் வரியவான் கடினமாக
சீக்கிர மா யுத்தரவு கொடுக்கின் றானே.
12. சினேகிதரைத் தனக்கென்று உள்ளவன் தான்
சினேகமதைப் பாராட்ட வேண்டு மப்பா
அநேகமதாய் சகோதரனிற் சொந்தமாக
அன்புடனே சினேகிப்போன் உலகில் உண்டு
மனமாக நண்பருடன் நட்பு உள்ளோர்
மனந்திறந்து எந்நாளும் அன்பு கொண்டு
சினங்கொள்ளா தன்புதனை கொள்ளல் நன்றே
சீக்கிரமாய் நீதிமொழி வழியில் வாழ்வீர்.

॥ ॥ ॥

நீதிமொழிகள்

அதிகாரம் (19)

* * *

01. மாறுபாடாம் உதடுகளைக் கொண்டவ னாம்
மதியில்லா மூடனைப் பார்க்கி லு மே
தேறிமிக உத்தம னாய் நடப்ப வ னாம்
திருப்தியுள தரித்திரனே வாசி யாவான்
ஆறுதலைத் தரவல்ல ஆத்து மாவோ
அறிவின்றி யிருப்பதுவே நலமு மல்ல
மீறுதலிற் கால்துரித மானவன் தான்
மிகவுமே கால்துப்பி நடக்கின் றானே.

02. மனுஞ்ஞடை மதிப்பீனம் அவன்வ ழி யை
மகாதாறு மாறாக்கு மென்றா லும்போ
அனுதினமும் அவன்மனமோ கர்த்த ருக்கு
அன்னியனாய் விரோதமாய்த் தாங்க ஸடையும்
தினமுமே செல்வமது அனேக நண்பர்
சேர்த்துக்கொண் டேயிருக்கும் என்ப துண்மை
கனமில்லான் தரித்திரனே தனது நண்பர்
களாலுமே என்றும்நெகி ழப்ப டு வான்.
03. பொய்ச்சாட்சிக் காரணாக் கிணைக்குத் தப்பான்
பொய்பேசு வோனும்லுக் கிணைக்குத் தப்பான்
மெய்யாகப் பிரபுவின்த யையனேகர்
மிகவருந்திக் கேட்பதுவும் உண்டு அப்பா
தெய்வம்போல் கொடைகொடுப் போனுக்கே தான்
திட்டமதாய் எவனும்சினே கிதனாம் காண்க
ஜூயம்யோ தரித்திரனை உடன் பிறந்தோர்
அனைவருமே பகைக்கின்றார் என்ப துண்மை.
04. தரித்திரனுக் கவனுடைய நண்பர் தாமே
தடையின்றி யவனுக்கே தூர மாவார்
புரியாத தரித்திரனும் அவர்கள் வார்த்தை
புரியாது அவைகளையே நாடு கின்றான்
கரவான அவனுடைய வார்த்தைகள் தான்
கருத்தான வார்த்தையல வெறும்வார்த் தைகள்
தெரிந்திந்த உண்மைகளை மானிடர் காள்
தேர்ந்து அறிந் தேயென்றும் வாழ்வீ ரப்பா.

05. னானமதைப் பெற்றுக்கொள் கின்றவன் தன் நலமான ஆத்துமாவைச் சினேகிக் கின்றான் கேனதாம் புத்திதனைக் காக்கிற வன் திட்டமதாய் நன்மையதே யடைவா னப்பா ஈனமுடை பொய்ச்சாட்சிக் கார னென்றும் இடரளிக்கும் ஆக்கினைக்குத் தப்ப மாட்டான் மானமின்றிப் பொய்களையே பேச வோனே மதிகேட்டால் நாசமே அடைவா னப்பா.
 06. மூடனுக்கு என்றும்செல் வம்தகாது முன்னத்தோர் பிரபுக்களை யாண்டு கொள்ளல் கேடுதரும் அடிமைக்கெள் ஓளவும் தகாது கீர்த்திதரும் விவேகம் மனித சினம டக்கும் கூடுகின்ற குற்றம்மன் னிப்ப தாமோ குவலயத்தில் மனுஷனுக்கு என்றும் தானே தேடரிய மகிமைதரும் தெரிந்து கொள்வீர் தேர்ந்தெந்த நல்நீதி மொழி நடப்பீர்.
 07. அரசனுடை கோபம் சிங் கத்துடைய அகங்கார கெர்ச்சிப்புக் குச் சமானம் இரக்கமதோ புல்லின்மேற் பெய் கின்றதான் இதமான பனிபோல இருக்கு மப்பா மரமான மூடமகன் தந்தைக் கேதான் மனதுடைய துக்கமுண் டாக்கு கின்றான் உரமான மனைவியுடை சண்டைகள் தான் உன்மத்தம் இவைழயா த வொழுக்கு.

08. வீட்துவும் ஆஸ்தியதும் பிள்ளைகட் காய்
 விருப்போடு பிதாக்கள்வைக்கும் நற்சுதந்திரம்
 நாடறிந்த புத்தியுள்ள மனைவி யாமோ
 நன்றாய்கத் தர்அருளும் நலமாம் ஈவாம்
 கேட்டிக்கும் மிகச்சோம்பல் தூங்கி யெம்மை
 கீழேவிழப்பண்ணிப் போடு மப்பா
 வீட்தனில் வாடி மிக அசதியானோன்
 விழவில்லான் பட்டினியாய் என்றும் வாழ்வான்.
09. கட்டளையை என்றுமே காத்துக் கொள்வோன்
 கண்டிப்பாய்த் தனதாத்து மாவைத் தானே
 திட்டமிட் டேகாத்துக் கொள்ளுகின்றான்
 திருந்தாது தனது வழி அவமதிப்போன்
 கெட்டழிந்து உடன்செத்துப் போவ துண்மை
 கீழாகித் துன்பம்டை ஏழைகட்கு
 வெட்டைமன தோடென்றும் இரங்கு வோனே
 விருப்புடனே இறைவனுக்குக் கடன் ஈவோனே.
10. ஏழைகட் கேயிரங்கிக் கொடுப்ப தையே
 என்றுமே கர்த்தரும் பதில தாக
 மீனவும் கொடுக்கின்றார் கொடுத்தவர்க்கு
 மிகநம்பிக் கையுனக்கு இருக்கு மட்டும்
 தோழை யோடுஒன் மகனைச் சிட்சி
 துரந்துமே அவனைநீ சிட்சித் தாலும்
 ஆளழித் திடவுந்தன் ஆத்து மாவை
 ஜயய்யோ எழும்பவே விட்டி டாதே.

11. கடுங்கோபி யாக்கினைக்குள் ஆவ துண்மை
கவனமுடன் நீயவனைத் தப்பு வித்தால்
படுங்கோபத் திலும்திரும்பத் தப்பு விக்கும்
படியாக வேண்டிவரும் நீ யுனர்வாய்
தொடுமுந்த னந்தியகா லத்தில் நீயோ
தூயஞான முள்ளவனாய் வாழ்வ தற்கு
விடுக்கின்ற நல்லாலோ சனையைக் கேட்டு
விளங்கியே புத்தியையும் ஏற்றுக் கொள்வாய்.
12. மனுஷனுடை உள்ளண்ணங் கள் அனேகம்
மாட்சியிவை யானாலும் கர்த்த ரு டை
அனுதினமும் வழிநடத்தும் யோச னையே
அழியாது நிலைநிற்கும் அறிந்து கொள்வீர்
தினமும்நன்மை செயமனிதன் கொண்டிருக்கும்
திடமான ஆழசையே தயையா கும்மே
கனமில்லான் பொய்பேச வோனைப் பார்க்க
கதியில்லாத் தரித்திரனே என்றும் வாசி.
13. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஜீவ னுக்கு
கண்டிப்பாய் என்றுமே ஏதுவாகும்
அர்த்தமுடன் அதையடைந்த மனிதன் தானே
அழியாது திருப்தியுடன் நிலைத்து வாழ்வான்
வர்த்தனம்செய் தீமையவ னைய னு கா
வாழ்வானே என்றுமவன் ஈது னர்வீர்
அர்த்தமிலாச் சோம்பலோன்கை கலத்தில் வைத்து
அதைத்திரும்ப வாயண்டக் கெடுக்க வில்லை.

14. பரியாசக் காரணன் அடி அதுவே
 பரிதாபப் பேதைக்கெச் சரிக்கை யாகும்
 புரிந்தவனாம் புத்திமானைக் கண்டி நீயும்
 புந்தியுடன் அவன்புத்தி மானா வானே
 மரியாதை யின்றித்தன் தகப்பன் சொத்தை
 மனம்விரும்பிக் கொள்ளையிட்டுத் தனது தாயை
 வரிந்துகட்டித் துரத்துவோனே தீயனாவான்
 வகையறியா திலச்சையவ மானம் சேர்ப்பான்.
15. என்மகனே அறிவு தரும் வார்த்தைக ணை
 என்றுமே விட்டு நீக்கும் போத கங்கள்
 உன்காதில் நீகேளேல் விலகி யோடு
 உதவாப் பேலியாளின்தீய சாட்சிக் காரன்
 நன்மைதரும் நியாயத்தை நிந்திக் கின்றான்
 நலம்விரும்பாத் துன்மார்க்க ருடைய வாயோ
 புன்மைதரும் அக்கிரமத் தை விழுங்கும்
 புரிந்துகொள்வீர் நீதிமொழி உரைக்கும் வார்த்தை.
16. பரியாசக் காராருக்கு வாழ்வில் என்றும்
 பதிலாகத் தண்டனைகள் உண்டு அப்பா
 புரியாத மூடருக்கு முதுகுக் கேதான்
 போதியதாம் அடிகளுமே ஆயத்த மாய்
 நிதியாக இருக்கிறது உலகி லென்றும்
 நீங்களிந்த வார்த்தைகளை நின்றுணர் வீர
 சதியான வார்த்தைகளை விட்டு நீரே
 சரியான வார்த்தைகளின் வழி நடப்பீர்.

ஓ ஓ ஓ

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (20)

01. திராட்ச ரசம் என்றும்பரி யாசம் செய்யும் தீயதுவாம் மதுபானம் அமளி பண்ணும் பராமுகமாய் ஒருவனதில் மயங்கு வானேல் பாவியவன் ஞானவா னல்ல னாவான் இராஜாவின் உறுக்குதல்சிங் கத்து டைய இறுமாப்புக் கெர்ச்சிப்புக் குச் சமானம் உராய்ந்தவனைச் சினமூட்டு கின்ற வன் தான் உயிருக்கே துரோகஞ்செய் கின்ற வ. னாம்.

02. தன்வாழ்வில் வழக்குக்கு விலகு வ து தான்மனுஷ னுக்கென்றும் மிகவும் மேன்மை சின்னாறிவோன் மூடனாம் எவனும் அதிலே சிக்கிடவே தலையிட்டுக் கொள்ளு கின்றான் பின்னடையும் சோம்பேறி குளிரு தென்று பேசாது படுத்திருப்பான் உழவே மாட்டான் அன்னவனும் அறுப்பினிலே பிச்சை கேட்டும் அவனுக்கு ஒன்றுமே கிடைக்க மாட்டா.

03. மனுஷனுடை இருதயத்து யோச னைகள் மதிக்கவொண்ணா ஆழமிகும் தண்ணீர் போலாம் அனுதினமும் அறிவாளி அதையே என்றும் அவன் விருப்பம் போலவே மொண்டெடுப் பான் கனமில்லாமனுஷர்பெரும் பாலும் தங்கள் கதையால்தம் தயாளம்பிர சித்தம் செய்வர் தினமுமே உண்மையுள்ள மனுஷன் தன்னை திட்டமாய்க் கண்டுபிடிப் போன்யா ராகும்.

04. நீதிமான் தனதுத்த மத்திலே தான்
நிலையாக நடக்கின்றான் அவன்பிள் ளைகள்
சோதியுடை இறைவன்தன்னா வவனின் பின்பும்
சுத்தமுடை பாக்கியவான் களாயிருப் பர்
ஆதிபத்தியம் உடையநியா யாசனத்தில்
அமர்ந்தங்கு வீற்றிருக்கும் இராஜா கண்ணால்
குதுடனே சகலபொல்லாப் பும்சிதற
சுதந்திரமாய் என்றும்ஆ ஞகைசெய் வானே.
05. என்னிதயம் சுத்தமதா யாக்கி மேலும்
என்பாவ மறத்துப்புர வாக்கிக் கொண்டேன்
நின்று இவ்வா நேயுரைக்கத் தக்கவன் யார்
நீடுலகிலெவருமிலை சதுணர் வீர்
குறைபாடு குன்றாம் வெவ்வேறுாம் நிறை கல் லோடு
குறையவே அளக்கின்ற மரக்கா லும்மே
நின்றுநிலைக் கும்கர்த்தருக் கருவ ருப்பாம்
நிலையான நீதிமொழி வார்த்தை கேள்ர்.
06. செய்கையது சுத்தமோ செம்மை யாமோ
செய்கையதால் விளங்குங்குழந் தையிடத்தில்
தெய்வத்தால் கேட்கும்கா தோடு பார்க்கும்
திறமான கண்களும் உண்டா யிற்று
உய்வில்லாத் தாக்கத்தை விரும்பி டாதே
உண்விருப்பு இதுவானால் ஏழை யாவாய்
மெய்யாகக் கண்விழித் திருந் யப்பா
மெய்விழிப்பால் உன் உணவில் திருப்தி யாவாய்.

07. நன்றல்ல நன்றல்ல என்பான் கொள்வோன்
 நகர்ந்துபோய் விட்டபின்போ மெச்சிக் கொள்வான்
 வன்னற்பொன் னோடு முத்துக் க ஞம் உண்டு
 வாய்த்தாறி உதடுகள்விலை யுயர்வாம் இரத்தினம்
 அன்னியனுக் காய்ப்பிணைப் பட்டவ னின்
 அந்தவஸ் திரமதைநீ எடுத்துக் கொள்ளு
 முன்னறியா அன்னியஸ் திரி நிமித்தம்
 முந்தியவன் கரத்தில்நீ ஈடு வாங்கு.
08. வஞ்சனையி னால்வந்த போசனந்தான்
 வாழ்வில்மனு ஷனுக்கின்ப மாயிருக்கும்
 தஞ்சமென எண்ணியவன் வாயோ பின்பு
 தக்கபருக் கைகற்களால்நிரம்பும்
 கல்வி விஞ்சையுள ஆலோச னையி னாலே
 விரைந்தெண்ணங்கள் ஸ்திரப் படுமே யப்பா
 அஞ்சாது நல்யோச னைகள் செய்து
 அடலேறாய்த் துணிந்துநீ யுத்தம் பண்ணு.
09. தூற்றிக்கொண் டேதிரிவோன் ரகசி யங்கள்
 துரிதமாய் என்றும் வெளிப் படுத்து வானே
 மாற்றமடைந்தே தூற்றுவோன் ஆதலாலே
 மனமாகத் தன்னுதடு களினா லென்றும்
 ஆற்றாமை யோடலப்பு கின்றவ னை
 அண்டியவ னோடேகல வாதே யென்றும்
 வேற்றவனாய் அன்னை பிதா தூசிப் போனின்
 விளக்குக்கா ரிருள்தனிலே அணைந்து போகும்.

10. ஆரம்பத் தில்துரித மாய்க் கிடைத்த அளவில்லாத வீணாம் சுதந்திரந் தான் பாரமில்லாத தாகி முடிவி வேயே பாராட்டும் ஆசீர்வா தம்பெ றாது வீரம்பே சித்தீமைக் கென்றும் தானே விரைவுடனே சரிக்கட்டு வேணன்னாதெ தூரம்போ காதே கர்த்த ருக்கு துணிவோடு காத்திரு உனை ரட்சிப்பார்.

11. வேறான நிறைகற்கள் கர்த்த ருக்கு விருப்பில்லை அருவருப் பான தாகும் மாறான தாம்கள் எத்த ராசோ மாகள்ள தேயது நல்ல தல்ல தேறுதல் தருமெங்கள் கர்த்தராலே திவ்வியமாம் மனிதருடை நடைகள் வாய்க்கும் கூறுவீர் ஆகையால் மனிதன் வழி யை குறைவான மனிதன் அறிவு தெப்ப டி யோ.

12. பரிசுத்த ஞானமதை விழுங்குவ தும் பண்பாகப் பொருத்தனை செய்த பின்பு பிரியமாய் நன்குயோ சிப்ப து வும் பெரிதான மனுஷனுக்குக் கண்ணிய மாம் விரிவான ஞானமுள்ள அரச னானோன் விரைந்ததுவுன் மார்க்கரைச் சித றிட்தது உருளையை யவர்கள்மேல் உருட்டு வானே உணர்வீரே இவ்வுரையை மானி ட ரே.

13. மனுஷனுடை ஆவியோ கர்த்தர் தந்த
மதிப்பான தீபமாய் இருக்கு மென்றும்
அனுதினமும் இத்தீபம் உள்ளத் தையே
ஆராய்ந்து பார்ப்பதும் உண்மை யாகும்
கனமிக்கத் தயையும்சத் தியமும் தானே
கட்டாயம் இராஜாவைக் காக்கு மப்பா
மனமான தயையினால் இராஜா தானே
மதிப்புடன்சிங் காசனத்தை நிற்கச் செய்வான்.

14. வாலிபரின் அலங்காரம் அவர்க ஞடை
மதிப்பளிக்கும் பராக்கிரம மாகுமப்பா
மேலிளைத்த முதியோரின் மிக மகி மை
மிகநரைத்த அவர்களுடை நரைய தாகும்
ஊழியிதில் வாழ்கின்ற மனித னு டை
உடற்காயத் தழும்புகளும் மனதிற் றானே
சோலிதரும் உறைக்கின்ற அடிகள் தானும்
சுத்தமாய்ப்பொல் லானைஅழுக் கறத் துடைக்கும்.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (21)

01. அரசனுடை யுளம்கர்த்தர் கையி லேயே
அருமையாம் நீர்க்கால்கள் போலு எ து
விருப்புடனே தம்சித்தப் படியே இ.தை
விரைந்திறைவன் திருப்புகிறான் ஈதுணர்வீர்
தரமற்ற வழியெலாம்மா ஸிடன்பார் வைக்கு
தக்கதாம் செம்மையாய்த் தோன்று மப்பா
நிறந்தரனாம் கர்த்தரோ இருத யங்கள்
நிறுத்துமே பார்க்கின்றார் நித்தம் தானே.

02. ஆவலுடன் பலியிடலைப் பார்க்கி லும்மே
அனுதினமும் நீதிநியா யம்பு ரிதல்
ழுவினிலே கர்த்தருக்குப் பிரியமாகும்
புரிந்துகொள்வீர் மானிடரே இந்த வுண்மை
சாவெனிலும் மேட்டிமை யான பார்வை
சதிக்குதவும் அகந்தையுள மனமு முள்ள
நாவடக்காத் துன்மார்க்கர்போ டும்வெளிச்சம்
நாடறிந்த பாவமே சுதுணர்வீர்.
03. யாக்கிரதை யுள்ளவனின் நினைவுகள் தான்
ஜெயமாக்கும் செல்வத்துக் கும்மே லும்மே
ஏக்கமுடன் பதறுகின்ற வனின் நினைவு
ஏழனம்செய் ஏழ்மைக்கும் ஏது வாகும்
சாக்கடையாம் பொய்நாவாற் பொருளையென்றும்
சம்பாதித் தேகொள்ளு கின்றவர்கள்
தாக்கமடைந் தேவிடுகின் ற சவாசம்
தனைத்தானே ஒக்குமே நீருணர் வீர.
04. துன்மார்க்கர் நியாயமது செய்யத் தானே
துப்புரவாய் மனதில்லா திருப்ப தாலே
தம்பிழையால் பாழ்க்கடிக்கப் பட்டுப் போவர்
தாரணியின் மானிடரே சுதுணர்வீர்
நன்மையழிக் கும்குற்ற முள்ள வன்தான்
நன்றாகத் தன்வழியில் மாறு பட்டோன்
அன்பர்களே! சுத்தமுள்ளான் தன்கிரியை
அனைத்திலுமே செம்மைநிறை வழியுள் ளோனே.

05. சண்டையிடு வாளோடோர் பெரிய வீட்டில்
 சந்ததமும் குடியிருத்தல் தனிலும் பார்க்க
 கண்ட ஒரு வீட்டினது மேல்மூ ஸையில்
 களிப்போடு தங்கல்நல மாகும்பா
 அண்டவொண்ணாத் துன்மார்க்க னுடைம னமோ
 அனுதினமும் பொல்லாப்பே செய விரும்பும்
 எண்ணிடலும் அவன்கண்ணி லயலா னுக்கு
 ஈவிரக்க மென்றுமே கிடைக்க மாட்டா.
06. பரியாசக் காரணத்தண் டிக்கும்போது
 பார்த்தனால் பேதைஞா னம்ம டைவான்
 பெரியவனாம் ஞானவான்போ தனையின் போது
 பெரிதாக மேலுமறி வையடைவான்
 அரியவராம் நீதிபரர் துன்மார்கருடை
 அமைத்தில்லம் கவனித்துப் பார்க்கின்றாரே
 சரியில்லான் துன்மார்க்க ரையே தீங்கில்
 சடுதியில் நீதிபரர் கவிழ்த்திடு வார்.
07. ஏழையுடை கூக்குரலோ கேட்கா வாறு
 என்றுமே தன்காதை யடைத்துக் கொள்வோன்
 மீளான்று சத்தமிட்டு அழைக்கும் போது
 மீள்படான் சத்தம்கேட் கப்படானே
 ஆள்ளுருவ னுக்கந்த ரங்கமாக
 அளிக்கப்பட் டதாம்ளந்த வெகுமதியும்
 தோழனைப்போ லநின்று சினந்த ணிக்கும்
 துரிதமாய் மடிப் பரிதானம் குரோதம் ஆற்றும்.

08. நியாயந்தீர்ப் ப தென்றும் நீதியோர்க்கு நிகரில்லா மகிழ்ச்சியதாம் நீருணர்வீர் தயாளமிலா அக்கிரமக் கார ருக்கோ தடையின்றி இதுஇழிவாய் ஆகும்பா தியானமுடன் விவேகத்தின் வழியை விட்டு திரும்பியே தப்பிந்டக் கின்றவன் தான் மயானத்தில் வாழ்வோரின் கூட்டத் திற்றான் மரித்தங்கு தாபரிப்பா ஈதுணர்வீர்.
09. சிற்றின்பப் பிரியனென்றும் தரித்தி ர னாம் சீ! மதுபானத்தினொடு எண்ணெய் யையும் முற்றுமுழு தாய்விரும்பு கின்றவன் தான் முகம்மகிழ் ஜைவரியவானாய் ஆவதில்லை கற்றவனாம் நீதிமானுக் குப்ப திலாய் கடியவனாம் துன்மார்கனும் செம்மை யானோனுக்கு குற்றமுள்ள துரோகியும் என்றும்தானே குவலயத்தில் மீட்கும்பொரு ளாவ ரப்பா.
10. சண்டைபிடிக் கும்கோபக் காரியோடு சாலவுமே குடியிருப்ப தைப்பார்க் கி லும் விண்டுவனாந் தரத்தினிலே குடியிருத்தல் விவேகமதாம் அதுவேதான் நலம தாரும் மண்டலத்தில் வேண்டியதி ரவி ய மும் மதிப்புடைய எண்ணெயுமே சேர்ந்த தாக திண்ணமதாய் ஞானவானின் வீட்டி லுண்டு திட்டமதாய் மூடனதைச் செலவ ழிப்பான்.

11. நீதியுடன் தயையும்பின் பற்று வோனே
நிட்சயமாய் நீதியையும் ஜீவனையும்
சோதியுடன் மகிமையுடன் சேர என்றும்
சுத்தமாய்க் கண்டடைவ துண்மை யாகும்
மேதினியில் பலவான்க ஞடை நக ரின்
மிகவுயர்ந்த பட்டினத் தின்மதிலை
ஆதங்க மாயேறி ப்பிடித்து
அரணைஞான வானிடித்துப் போடுவானே.
12. வாயுடனே நாலையுமே சேரக் காப்போன்
வாகாகத் தன்னாத்து மாவை என்றும்
ஓய்வின்றி இடுக்கண்க ஞக்கு நீக்கி
ஓழங்காகக் காக்கின்றான் சதுணரவீர்
சாயுமகங் காரமுட னிடும்பு முள்ளோன்
சரியான பரியாசக் காரரென்று
நேயரே! பெயர்பெறுவான் அவனகந்தை
நிட்டுரச் சினத்துடனே நடக்கி றானே.
13. சோம்பேறி யின்கரங்கள் வேலை செய்ய
சோம்பலுடன் சம்மதியா திருப்ப தாலே
ஆம்பலனோ அவனாசை அவனைக் கொல்தல்
ஆனது அன்றிப்பிறிதுவே நோன்று மில்லை
வீம்பாகச் சோம்பேறியோ தினமும்
விருப்புடனே ஆவலுடன் இச்சிக்கின்றான்
நலம்காண நீதிமான் பிசினித் தனமில்லாமல்
நல்விருப்போ டேயென்றும் கொடுக்கின் றானே.

14. துன்மார்க்க ருடைபலியோ வாழ்வில் என்றும்
 தூயதிலை யருவருப்பா மீதுணர் வீர
 என்னவகை யிலுமதனைத் தூர்ச் சிந்தையோடே
 எடுத்துமே செலுத்திடினும் அதிக மாக
 பின்மேலு மதிகமதாய் அருவருப்பாம்
 பிழையான இந்தநிலை நீருணர் வீர
 நன்னெறியில் நடவாப்பொய்ச் சாட்சிக் காரன்
 நலம்பெறான் நிட்சயமாய்க் கெட்டுப் போவான்.
15. தேவனுடை வார்த்தைக்குச் செவி கொடுப்போன்
 திடமாக எப்பொழுதும் பேசவல்லான்
 பாவவழி யில்நிற்கும் துன்மார்க்கன் தன்
 பாசமாம் முகங்கடினப் படுத்து கிண்றான்
 ஆவலுடன் செம்மையா னவனோ என்றும்
 அருமையாம் தன்வழிநேர்ப் படுத்துகின்றான்
 பூவிலுள்ள மக்காள்றீர் நீதிகூறும்
 புதுமைமிகு வழிகள்கற் றுய்கு வீரே.
16. கர்த்தருக்கு விரோதமான ஞான மில்லை
 கர்த்தருக்கு விரோதமான புத்தியில்லை
 இத்தரையில் குதிரையுத்த நானுக்காக
 என்றுமேஹுயத்தப் படுத்தலாகும்
 நின்றெதையும் செய்தாலும் ஜெயம் தாமே
 நேரமையோன் கர்த்தரால் தான்வ ரு மே
 இன்றிதனை மக்காள்றீர் எடுத் துணர்ந்து
 இவ்வூலகில் பக்தியுடன் நீடு வாழ்வீர்.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (22)

01. திரளான ஜகவரியத் தைப்பார்க் கிலும் திண்ணமதாய் நற்கீர்த்தி யேபெ ரிதாய் தெரிந்துகொள்ளப் படத்தக்கதாம் சதுணர்வீர் தெரிந்துகொள்வீர் இப்பாதை விரைந்து செல்வீர் தரமான பொன்வெள்ளி தன்னி லும்மே தயை யதுவே நலமாகும் அதுவே மேலாம் வரமாக இவைகாத்து வாழ்வாங் கென்றும் வாழ்ந்திடுவீர் மானிடரே மானிலத்தில்.

02. ஜகவரிய வானும்துரித் திரனும் நேரில் அண்டியொரு வரையொருவர் சுந்திக் கிண்றார் கைக்கத்த வான்கர்த்த ரிவர்க ளையே கருத்தோடு படைத்தவராம் கண்டு கொள்வீர் உய்வுள்ளான் வருமாபத் தையே கண்டு உடனடியாய் விலகிமறைந் தேகொள் கிண்றான் செய் வதுண ராப்பேதைகள் நெடுகப் போயே சீக்கிரமாய்த் தண்டிக்கப் படுகி றார்கள்.

03. தாழ்மைக்கும் இறைவனுக்கு அஞ்ச லுக்கும் தடையின்றி வரும்பலனோ செல்வத் தோடு வாழ்வளிக்கும் மகிமையும் ஜீவனு மாம் வையகத்தோ ரேயிதையே வந்து கேட்பீர் வீழ்வழிக்குச் செல்லும்மாறு பாடுள் னோனின் வீதியிலே முட்கள் கண்ணி தானு முண்டு மீள்வதற்குத் தன்னாத்து மாவைக் காப்போன் மிகத்தூர் மாயவைக்கு விலகிப் போவான்.

04. பிள்ளையை நடக்கநல்ல பாதையிலே
 பிரியமுடன் தான்நடத்து அப்போ தவன்
 உள்ளளவும் முதிர்வயதி லும்மவனே
 உண்மையுடன் அதைவிடாம் லேயிருப்பான்
 வெள்ளமதாம் பொருஞ்சுடைஜ் சுவரியவானே
 வேண்டுமட்டும் தரித்திரனை ஆஞ்சின்றான்
 அள்ளியள்ளிக் கடன்கொடுக்க வாங்கின வன்
 அதையளித்த வனுக்கென்றும் அடிமை யாவான்.
05. அநியாயத் தையென்றும் விதைக்கின் றவன்
 அறுப்பதுமே வருத்தமதாம் ஈதுணர்வீர்
 முனிவான அவனுடைய உக்கிரத்தின்
 முள்ளான மிலாற்போ தே ஓழியும்
 புனிதமுடை கருணைக்கண் ணன்தா னென்றும்
 போதியவா நாசீர்வா தம்பெறுவான்
 மனதுடனே அவன்தனது ஆகாரத்தில்
 மடைதிறத்தல் போலேழைக் களிக்கி றானே.
06. பரியாசக் காரணயே நீ உடனே
 பரிவின்றித் துரத்திவிடு அப்பொழுதே
 பிரிஷூட்டும் வாதுஉடன் நீங்குமப்பா
 பின்விரோதம் அவமானம் ஓழியுமப்பா
 சரியான சுத்திரிரு தயம் விரும்பும்
 சன்மார்க்கன் உதடுகளோ இனிமை யாகும்
 மரியாதைக் குரியவனாம் அரசனென்றும்
 மனவிருப்போ டவனுக்கே கந்னப் னாவான்.

07. கர்த்தருடை கண்களோ ஞானமென்றும்
 கருத்துடனே காத்திடுமே சதுணர்வீர்
 அர்தமிலாத் துரோகிகளின் வார்த்தை க ளை
 அவர்தாறு மாற்தா பாக்கு கின்றார்
 மூர்க்கமுள்ள சிங்கமது வெளியி லேயே
 முன்சென்றால் வீதியிலே எனைப் பிடிக்க
 கோரமாய்க் கொலையாவேன் நானே யென்று
 கூறிடுவான் சோம்பேறி சதுணர்வீர்.
08. பரஸ்தி ரீகளின்வாய் ஆழமான
 படுகுழியா யாகுமப்பா சதுணர்வீர்
 உரமான கர்த்தருடை கோபத் துக்கு
 உடன்றது வானவனோ அதில்வி முவான்
 வரத்தினாற் கிடைத்தபிள்ளை நெஞ்சிலேயே
 வாகாக மதியீனம் ஒட்டி நிற்கும்
 தரமான தண்டனை யின்பிரம்பு
 தானவனை விட்டென்று மேயகற்றும்.
09. தனக்கதிகமுண்டாக ஏழை தன்னை
 தானொடுக்கு கின்றவனோ தனக்கு என்றும்
 கனகுறைச்ச லுண்டாகச் செல்வனுக்கு
 கண்டிப்பாய்த் தான்கொடுப்பான் சது ணர்வீர்
 உனதுசெவி யைச்சாய்த்து ஞானிக ஸின்
 உத்தமமாம் வார்த்தைகளைக் கேட்டு எந்தன்
 கனமான போதகத்தை உள்ததில் வை நீ
 காத்து அவை உன்றத்தடில் நிலைக்கப் பண்ணு.

10. முன்னுரைத்த வாழுநீ செய்யும் போது
முற்றுமுனக் கேயின்ப மாயிருக்கும்
உன்னம்பிக் கையென்றும் கர்த்தர் மேலே
ஜன்றியிருக் கும்படியாய் இற்றைநாளில்
நன்முறையாய் நானுனக்குச் சொல்லுகின்றேன்
நல்மனதோ டேயென்றும் இவை உணர்க
மன்னவனாம் கர்த்தனையே நம்பி னாலே
மலருமுந்தன் நாவுநல் மாக வாழ்க!
11. சத்தியமாம் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்தை நான்
சட்டெனவே தெரிவிக்கும் படிக்கு மாக
உத்தமமாய் நீயுனையே அனுப்பினவர்க் (கு)
உத்தமமாம் சத்தியவார்த் தைகளையே
மெத்தநல்ல மறுமொழியாய்ச் சொலும் படிக்கு
மிக்காலோ சனையு டனே ஞானத் தையும்
சித்தமுடன் முக்கியமாம் கருமிமல்லாம்
சிற்தையுடன் உனக்கெழுத ஸையோ கூறு?
12. ஏழையென நீநினைத்து ஏழை யையே
என்றுமே கொள்ளையிடேல் நீயுனர்வாய்
வாழுவழி யிலாச்சிறுமை யானவ னை
வாட்டியா யஸ்தலத்தில் மாட்டிடாதே
தோழுமையோ டேகர்த்த ரவர்களுக்காய்
துணிவுடனே வழக்காடி யவர்களையே
ஆழமதாய்க் கொள்ளையிடு வேர்க ஞடை
அருமைமிகு பிராணன்றே கொள்ளை கொள்வார்.

13. கோபக்கா ரணையுந்தன் நன்ப னாக
கொண்டுவிடேல் உக்கிர முள்ளோனோடே
ஆபத்தை யேயறியா தேநடவேல்
அப்படியே நீசெய்தால் அவன்வழிகள்
நீபற்றிக் கற்றுக்கொண் டாத்மாவுக்கு
நிமிடத்தில் கண்ணிவரு விப்பாயப்பா
தீபமாய் ஒளிவிளங்கும் நீதிமொழிகள்
தினமுமே கற்றுஅதின் வழிநடப்பாய்.
14. கையழித்து உடன்பட்டுக் கடனுக் காக
காலமெலாம் பிணைப்படுவோன் ஆகேல் நீயும்
வையகத்தில் செலுத்தவுனக் கொன்று மின்டிரேல்
வாழ்வினிலே நீபடுக்கும் படுக்கை யையும்
பையஞவ னேயெடுத்துக் கொள்ளத் தானே
பாரினிலே வேண்டியதே யாகு மப்பா
மையமதாய் உன்பிதாக்கள் நட்ட எல்லை
மதிப்பான குறியதனை மாற்றிடாதே.
15. தன்னுடைய வேலையில்ஜாக் கிரதையாக
தானிருக்கு மவனையேந் நேரில் கண்டால்
அன்னவனும் நீசருக்கு முன்பதாக
அண்டியென்றும் நில்லாமல் அவனே தானே
மன்னவற்கு முன்பாக மனதினோடு
மனம்விரும்பி நிற்பானே இதுவே உண்மை
உன்னுள்ளத் தேயிவைகள் உனர வேண்டும்
உண்மையதாம் நீதிமொழி கற்று வாழ்க!

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (23)

01. அன்பனேந் அதிபதியோ டுண்ண வென்று
அமர்ந்துவிட்டால் உனக்குமுன்பாய் உள்ளதையே
முன்பதாகக் கவனித்துப் பார்த்திடுவாய்
முழுமையதாய் நீயுணவுப் பிரிய னானால்
உன்னுடைய தொண்டையிலே கத்தியைவ
உன்னுடைய தொண்டையிலே கத்தியைவ
இன்பமிலை இவைகள்களுப் போஜுனமே
இவ்வுண்மை நீதெரிந்து கொள்வாயப்பா.
02. ஜகவரிய வானாக வேண்டுமென்று
ஆவலுடன் பிரயாசப் படாதேயப்பா
வையகத்தில் நீயுந்தன் சுயபுத்திதான்
வாழ்வென்று சாராது வாழ்வாயப்பா
உய்ந்திடலாம் உலகினிலே யென்று நீயும்
உலகினிலே நிலையில்லாப் பொருட்கள் மேலே
ஜயய்யோ உந்தனிரு கண்க ணையே
ஆவலுடன் நீபறுக்க விட்டி டாதே.
03. கண்களையே பொருளின்மேல் விட்டாயானால்
கழுகைப்போல் அதுசிறைக யுண்டு பண்ணி
விண்மார்க மாகவேதான் உடனெழுந்து
விரைந்து பறந்தேயதுவும் போகுமப்பா
வன்கண்ண னுடையதாம் உண்வை நீயும்
வாய்திறந்து புசியாதே அவனுடைய
என்னவகை ருசியுள்ள பதார்த்த மேனும்
என்னியதை மனம்விரும்பி இச்சியாதே.

04. வன்கண்ணன் இருதயத்தின் நினைவெவ்வேறோ
 வன்கண்ணன் அவ்வாறே யிருக்கின்றானே
 திண்ணமதாய் பசியும்பானம் பண்ணுமென்று
 தீயவனாம் இவனுனக்குச் சொன்ன போதும்
 அன்னவனின் இருதயமோ உந்த னோடு
 அண்டியிரா நீபுசித்த துணிக்கை வாந்தி
 பண்ணிவிடும் உன்னி ரிய சொற்க ணையே
 பலனின்றி இகழ் திடுவாய் நீயுனர்க.
05. முடனுடை செவிகேட்கப் பேசிடாதே
 முடனவன் உன்வார்த்தை களின்னா னத்தை
 கேடமிக்கும் படிக்கென்றும் கேட்க மாட்டான்
 கீர்த்தியுண ராதசட்டை பண்ணுவானே
 நாடிகழப் பூர்வஸ்ல்லைக் குறியையென்றும்
 நானினத்தில் மாற்றாதே யப்பா நீயும்
 வாழ்நிற்கும் திக்கற்ற மக்க ஞ டை
 வாழ்நிலங்க ளபகரியா தேநீயப்பா.
06. திக்கற்ற பிள்ளைகளின் நிலத்தை நீயும்
 தீங்காக எப்போதோ அபக ரித்தால்
 தக்கவராம் வல்லவராம் அவர்கள் மீட்பர்
 தானவற்காய் உன்னுடனே வழக்கா ட வார்
 எக்கணமும் உன்னுளப்புத் திமதிக்கும்
 எக்கணமும் உன்செவிகள் அறிவுரைக்கும்
 மிக்கவிருப் போடென்றும் செவியைச் சாய்ப்பாய்
 மேலான வார்த்தையிலை யுணர்ந்து வாழ்வாய்.

07. பிள்ளையினைத் தண்டியாது விட்டி டாதே
 பிரம்பதனால் அடித்துவன் சாகமாட்டான்
 கள்ளமிலா தேபிரம்பால் நீயடித்தால்
 கடியபாதா எம்செல்லா தவணை மீட்பாய்
 உள்ளமது ஞானமுள்ள தாயிருந்தால்
 உண்மையதா யென்னிதய மேமகிழும்
 வெள்ளைமன துடடயோனாய் வாழ்மகனே
 வேண்டுவது இ.தேதான் என்மகனே.
08. உன்னுதடு செம்மைநிறை வார்த்தைக் களை
 உள்ளுணர்வோ டென்றுமே பேசி டி லே
 என்னுள்ளிந் திரியங்கள் தான்ம கிழும்
 என்பதுணர் ஏற்றவழி வாழ்ம க னே
 வன்கண்ணர் பாவிகள்மேல் உன்மன தை
 வகைதெரியா தேபொறாமை கொள்ளவி டேல்
 அன்புடனே நீநானும் ஆண்டவ ணை
 அண்டிமிகப் பற்றிப்பயத் தோடிருப்பாய்.
09. நிட்சயமாய் முடிவொன்று உண்டுனக்கு
 நீங்கிடாநம் பிக்கையென்றும் வீணதாகா
 திட்டமதாய்ச் செவிகொடுத்துன் இதய ம தை
 சீக்கிரமாய் நல்வழியி லே நடத்து
 மட்டரக மதுபானப் பிரிய ரையும்
 மாம்சப்பெருந் தீனிக்காரர் தன்னை யும்மே
 விட்டுவிடு அவரையும் சேர்ந்திடாதே
 விளம்புமெந்தன் நீதிமொழி கேட்டி டப்பா.

10. குடியுடனே போஜனப்பி ரியமுள்ளோன்
 குறைந்துபொருள் நீங்கியென்றும் தரித்தி ராம்
 அடியோடு பாடுப்பா தேயுறங்கும்
 அளவில்லாத் தூக்கம் கந்தை யுடுத்து விக்கும்
 உடமையாய் உனைப்பெற்ற தகப்பனுக்கு
 உளமகிழ்டோ டென்றுமே செவிகொடு நீ
 கடமையுண்டு உன்வயதுத் தாயவ ளை
 காத்திடற்கு நீஅசட்டை பண்ணிடாதே.
11. சத்தியத்தை நீவாங்கு அதைவிற் காதே
 சவிக்காது அப்படியே ஞானத்தோடு
 புத்தியையும் உபதேசத் தையும் வாங்கு
 புரிந்துகொள்வாய் இதனாலே வந்த நன்மை
 உத்தமனாம் நீதிமா னுடை தகப்பன்
 உளம் நெகிழுக் களிக்கரு வான்நீ பாராய்
 மெத்தநல்ல ஞானமுள்ள பிள்ளை பெற்றோன்
 மேதினியி லவனாலே மகிழு வான் கான்.
12. ஞானமுள்ள பிள்ளையினைப் பெற்ற பெற்றோர்
 ஞாலமதி லேமகிழ்வார் இதுவே உண்மை
 மானமதுவே தனக்கு வந்த தென்று
 மகிழ்ந்திடுவர் உந்தனினால் தாய் தகப்பன்
 தேனான உன்னிதயத் தையெனக்கு
 திருப்தியட னே இன்றே தாம க னே
 வானவனே தந்துஉன்கண் என்வழியை
 வாகாக என்றுமே நோக்கட் டும்மே.

13. வேசியவள் ஆழமான படுகு ழியே
 விரும்பிடேல் இவ்வழியை நீநா டாதே
 ஆசைகாட்டும் பரஸ்தி ரீயோ என்றால்
 ஆள்விழுங்கும் இடுக்கமான கிணறு ஆகும்
 நாசவழி செல்லிழுக்கும் இவ்வோ என்றும்
 நாட்டி னிலே கொள்ளளவிடு வோன்போல் தானே
 பாசமுடடை யான்போலப் பதிவிருந்து
 பாதகராம் மனிதர்களைப் பெருக்குகின்றாள்.
14. வேதனைகள் துக்கங்கள் சண்டைமற்றும்
 விசனமளி புலம்பல்கா ரணமு மில்லா
 சோதனையாய் இரத்தங்கலங் கி ன கண்கள்
 சோதரனே ஜயய்யோ இந்நிலை ஏன்
 பாதகங்கள் தான்புரியத் தூண்டுகின்ற
 பாதகனாம் மதுஅரக்கன் உள்ளிடத்தில்
 ஆதரவாய்த் தங்கிக்கலப் புள்ளதான்
 ஆட்டவைக்கும் சாராயம் நாடுவோர்க்கே.
15. மதுபானம் இரத்தவருண மாயிருந்து
 மனம்விரும்பப் பாத்திரத்திற் பளபளப்பாய்
 எதிரிலேதோன்றும்போ ததனை நீயே
 ஏற்றுத்துப் பாராதே விட்டு நீங்கு
 அதிலெண்ணம் வைத்திட்டிலோ அது மெதுவாய்
 அழித்திடவே உன்வாயின் வழியி றங்கும்
 விதியாகிப் பாம்பும்விரி யனும்போ லவே
 விரட்டியுனைத் தீண்டும்பா விலகி யோடு.

16. உன்கண்கள் பரஸ்ததி ரீக்க ளையே
 உருக்கமுடன் பார்க்குமென்ப துண்மையாகும்
 உன்னுள்ளம் தாழுமா றானவைகள்
 உறுதியுடன் தான்பேசும் நீயுனர் வாய்
 பின்னும்நீ நடுக்கடலில் உறங்குவான்போல்
 பிரியமாய்பாய் மரத்தட்டி வினிலுறங்கு
 ஒன்றுமுண ரான்போலும் நீயிருப்பாய்
 ஒழித்திடுக உனதுபிழை யானபாதை.
17. என்னையடித் தாரெனக்கு நோகவில்லை
 என்னை யறைந் தாரெனக்குச் சுரணையில்லை
 பின்னும்நான் என்பிழையாம் நடைய தாலே
 பிரியமுடன் நான்தொடர்ந்து தேடன்று
 முன்னின்று எப்பொழுதும் விழிப்பே னென்று
 முறையாக என்றுமே நீயுரைப்பாய்
 துன்பமளி இந்தநிலை நீக்கி நீயே
 தூய்மையுடன் வாழும்வழி வாழுநீயே.
- ॥ ॥ ॥

நீதிமொழிகள்

அதிகாரம் (24)

01. பொல்லாத மனுஷர்மேற் பொறாமை கொள்ளேல்
 புந்தியுடன் அவர்களோ டிருக்க எண்ணேல்
 நல்லாரே இல்லாதார் இவர்கள் உள்ளம்
 நாளுமே கொடுமையையோ சிக்கு மப்பா
 புல்லராம் இவர்களின் உத்தென் நாளும்
 புரியாது தீவினையைப் பேசுமப்பா
 வல்லங்கள் இறைவனின் கருணை வேண்டில்
 வாழும்நல் நீதிமொழி கற்று வாழ்க.

02. வீட்டு ஞானத்தால் கட்டப் பட்டு
விவேகத்தால் நிலைநிறுத் தப்ப டுமே
தேடரிய அருமையும் இனிமையுமான
திறமான சகலவிதப் பொருட்க ளெல்லாம்
கூடினிறைந் தேயிருக்கும் வீட்டிற் றானே
குறைவில்லை என்றுமே நிறைவ தாகும்
பாடுபட்டுத் தேடுகநல் லறிவை யென்றும்
பார்போற்ற என்றுமே நீடுவாழ்க.

03. ஞானமுடையான்தானே பெலமு முள்ளான்
நல்லறிவுள் ஓவனென்றும் வல்ல மையை
மானமுட னதிகரிக்கச் செய்கி றானே
மதியாய்யோ சனைசெய்து யுத்தம் பண்ணு
ஆனநல்யோ சனைக்காரர் தம்மினாலே
அழியாத நல்லதாம் ஜெயமகி டைக்கும்
போனவழி போகாது நலமனிக்கும்
புத்தியுடை யோசனை செய்து வாழ்க.

04. முடனுக்கு ஞானமெட்டா உயரமாகும்
முடன்நியா யஸ்த்தலத்தில் வாய்திறவான்
கேடனோ தீமைசெய உபாயம் செய்வோன்
கீழானோன் துஷ்டனெ னப்ப டு வான்
கூடிடும் தீயநோக்கம் பாவ மாகும்
கூடாதோன் பரியாசக் காரன் தானே
நாடவிறும் பாதென்றும் அருவருப்பான்
நானிலத்தி லிந்தநிலை நீங்கள் காண்பீர்.

05. ஆயத்துக் காலமதில் நீயும் சோர்ந்தால்
 ஜயய்யோ உனதுபெலன் குறுகி னதாம்
 நீபார்க்க மரணத்துக் கொப்பு வித்தோர்
 நிட்சயமாய்க் கொலையுண்ணத் தீர்ப்பு ஆனோர்
 ஆயத்தைத் தீர்த்து இவர் விடுத லையை
 அடைந்திடவே வழியுண்டேல் அதனைச் செய்றீ
 தாபமின்றி யதையறி யோமே யென்றால்
 தயாபரனார் உளமாய்வோர் அறிந்தி டாரோ?
06. உன்னுத்து மாவினனயே காப்பவரே
 உன்செய்கை கவனியாதி ருப்பரோ காண்
 என்னவழியி லும்மனுஷர் கிரியைக் கேற்ப
 எம்திறைவன் பதிலலியா திருப்ப ராமோ
 நன்மைதரும் தேனதனை என்ம கனே
 நாடோறும் உண்ணதுவே நல்லதாகும்
 வன்னமுடை கூட்டிலிருந் தேயொழுகும்
 வாகான தேன்வாய்க்கு இன்ப மாகும்.
07. தேனதுபோ வின்பமான ஞானமதை
 தேர்ந்துஅறிந் திடுஞ்சும் இன்பமாகும்
 ஆனஞானம் நீபெற்றால் அதுஉ தவும்
 அதனாலுன் நம்பிக்கை வீண்போ காது
 மானமில்லாத் துஷ்டா நீதி மானு டைய
 மதிப்பாமில்லத்துக்கெதிராய்ப் பதிவிராதே
 போனவழி போயவன்தங் குமிடத்தை
 புல்லறிவால் பாழாக்கிப் போட்டி டாதே.

08. நீதிமான் ஏழுதரம் விழ்ந்தி டி னும்
 நிட்சயமாய்த் திரும்பவுமே முந்திருப்பான்
 நீதியிலாத் துன்மார்க்கர் தீங்கி னிலே
 நிட்சயமாய் தீங்கிலிட றுண்ப ரப்பா
 வாதிடுமே னக்கெதிராம் சத்து ருவோ
 வாழ்வினில் விழும்போது மகிழ்ந்திடாதே
 குதுடையோன் துன்மார்க்கன் இடறும்போது
 குதுடனே இதயம்களி கூர்ந்தி டாதே.
09. சத்துருஇ டறும்போது நீமகிழ்ந்தால்
 சற்குருவா மெம்மிறைவ னிதனைக் காண்பார்
 மெத்தவுமே இது இறைவன் பார்வைக்குத்தான்
 மேலான பொல்லாப்பாய் இருக்கும்ப்பா
 உத்தம மிலாதிந்த மகிழ்லாலே
 உற்றவனாம் இறைவனோ சத்துருவில்
 மெத்தவுமே கொண்டிருந்த கோபத்தையே
 மிகவிருப்போ டுனவரே நீக்கி டுவார்.
10. பொல்லாத வர்களோ டெரிச்சல் கொள்ளோல்
 புல்லராந்துன் மார்க்கர்மேல் பொறாமை கொள்ளோல்
 நல்லதிலார் துன்மார்க்க ரின்மு டிவோ
 நல்முடிவு இலையப்பா அவர் விளக்கு
 நில்லாது நிலைத்திடா தனைந்து போகும்
 நீயென்றும் கர்த்தருக்கும் இராஜாவுக்கும்
 தொல்லைத்தரா தென்றுமே பயந்து வாழ்க
 துயரிலாக் கலகக்கா ரோடுகலவேல்.

11. கலகக்காரர்க் காபத் துவிரைந்தே
கண்டிப்பாய்த் தானெழும்பு மீதுணர்வீர்
உலகத்தி லிருவர்சன் காரத் தையும்
உடன்னுறிந் தவன்யாரோ என்னு அய்யா
பலதுறிந்த ஞானமுளோர் புத்திமதிகள்
பாரறிந்து என்னவெனின் கேளுரைப்பேன்
நிலமீதில் முகதாட்சண்யம் நல்லதல்ல
நின்றறிவீர் மேலுமுரைக் கிண்றேன்மீதி.
12. துன்மார்க்க எனப்பார்த்து நீதிமானாய்
தூயவனாய் இருக்கின்றாய் என்பான் தன்னை
பின்ஜெங்கள் சபிப்பார்கள் பிரஜைகளும்
பிரியமிலா தேவெறுப்ப துண்மை யாகும்
அன்னவனைக் கழந்துகொள்ளு கின்றவர் மேல்
அதிகமதாய்ப் பிரியமுண் டாகும் தானே
பின்னருமே உத்தம ஆசீர்வாதம்
பெரிதாகக் கிடைக்குமிதை நீர் உணர் வீர்.
13. செம்மையான மறுமொழிதான் உரைப்பவன்தான்
சீருதடு முத்திடுவோ னின் சமமாம்
நிம்மதியோ டேவெளியில் உந்தன் வேலை
நிலையாக எத்தனித் தேவ ய லில்
அம்மாக ஒழுங்காகிப் பின்பு வீட்டை
அந்தவிடத் தில்நீயும் கட்டு அப்பா
சம்மதித்து நியாயமின்றிப் பிறநுக்காக
சார்ந்துரையேல் உதட்டினால்வஞ் சகமே பேசேல்.

14. அவனைக்குச் செய்தபிர காரம் நானும்
 அவனுக்குச் செய்வேனே உடனே என்றும்
 அவன்செய்த செய்கைக்குத் தக்கதாக
 அடுத்தவனுக் குச்சரிக் கட்டுவே னென்றும்
 குவலயத்தி லுந்தனுடை வாயாற் நானே
 குறாதே விட்டுவிடு இந்த எண்ணம்
 நவமான வாழ்வுதனை நீயும் வாழ
 நலமாக உன்னுள்ளம் சீர்செய் வாயே.
15. சோம்பேறியின்வயலும் மதியில்லான் திராட்சைத்
 தோட்டமத ணையுமேநான் கடந்து போனேன்
 ஆம்! அதுவே முட்கள்நிறை காட தாகும்
 அதைமேலும் பார்க்கத்தன் முகத்தை முற்றாய்
 வீம்பாக மூடியகாஞ் சோறி கண்டேன்
 வீணாய்க்கற் கவரிடிந்து கிடத்தல் கண்டேன்
 வேம்பாக இவைகண்டு சிந்தனையே செய்தேன்
 விருப்புடனே யவைநோக்கி யறிவு சேர்த்தேன்.
16. இன்னுங்கொஞ் சங்கையை முடக்கிக் கொண்டு
 இன்னுங்கொஞ் சம்முங்க கட்டு மென்றும்
 இன்னும்நித் திரைநான்செய் யட்டுமென்றும்
 இனிதாக நீயுந்தான் கூறுவாயோ
 உன்தரித் திரம்வழிப் போக்கன் போலும்
 உன்வறுமை ஆயுதம் அணிந்தான் போலும்
 என்றுமே தான்வரும் தெரிந்து கொள்க
 ஏற்றதாம் நீதிமொழி புரிந்து கொள்க.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (25)

01. காரியத்தை மறைப்பதுவே தேவனுக்கு கண்ணியமாம் மேன்மையே ஆகும்பா காரியத்தை ஆய்வதுவோ அரசர்க்கே தான் கண்ணியமாம் மேன்மையுடைத் தாகும்பா பரந்தவானின் உயரம் பூ ஆழம் தானும் பாரானும் வேந்தருடை இதய மெல்லாம் ஆராய்ந்து முடியாது என்ப துண்மை அறிந்திடுவீர மானிடரே உணர்ந்து வாழ்வீர்.
02. வெள்ளியினில் நின்றதனின் களிம்பை நீக்கு விருப்புடனே தட்டானால் மேலதான கொள்ளையதாய் நல்லுடைமை பிறக்கும்பா கூறுகின்ற இவ்வார்த்தை தன்னைக் கேட்பாய் உள்ளமதில் தூய்மையிலாத் துஷ்டர் தன்னை உலகானும் இராஜாவின் முன்றின் ஹே நீ பிள்ளையினைக் காக்கின்ற பெற்றோர்போல பிரியமுடன் காத்தவர்தம் துன்பம் நீக்கு.
03. துஷ்டர்களை இராஜாவின் பிழியில் நின்று துன்பமற நீக்கிவிடில் அரச னு டை இஸ்டமதாம் சிங்காச னம்நீ தி யால் இனிதாக நிலைநிற்கும் சதுணர் வாய் கஷ்டமுடன் இராசாவின் சமுகத்தில் நீ கடுகளவும் மேன்மைபா ராட்டி டாதே இவ்டமுடன் பெரியோரின் ஸ்தானத்தில் இணைந்து நீயும் என்றும்நில் லாதேயப்பா.

04. உன்கண்கள் கண்டபிர புவின்சமூகத் (து)
உதவாத வனாகந் தாழ்த்தப்ப டுதல்
என்னவகை யிலுமுனக்கு நல்ல தல்ல
ஏன் மேலே வாருமென்ப துனக்கு மேன்மை
முன்னின்று வழக்காடப் போகா தேந்
முடிவி லயலான் வெட்கிக்க வைக்கும் போது
பின் நீயும் என்னசெய்யலாம் நாமென்று
பிதற்றியே திகைப்பாயே உணர்ந்து கொள்க.

05. நீயுந்தன் அயலானோ டேயே நின்று
நிலையாக உன்விஜாஜ்ஜி யம் குறித்து
போடுடன் வழக்காடு பிறங்தன் னோடு
பொத்திடு ரகசியத்தை வெளியிடாதே
ஆயதனம் மற்றப்படி யதைக் கேட் போனே
அனியாய மாகவே நிந்திப்பானே
தீயதாம் உன்னுவ மான முன்னை
திட்டமாய் விட்டுநீங் காது அப்பா.

06. ஏற்றதாம் சமயத்திற் சொன்ன வார்த்தை
இழைத்ததாம் வெள்ளித்தட்ட டினிலே வைத்த
மாற்றுடை வெள்ளித்தட்ட டிற் பொதிந்த
மதிப்பான பொற்களிக் குச் சமமாம்
சாற்றின தைக்கேட் கும்செவிக்கு
சந்ததமும் கழந்து ஞானமாய்ப் புத்தி சொல்வோன்
மாற்றுடை பொற்கடுக் கனுக்கபரஞ்சி
மதிப்புடை பூசனுத்துக் குச்சரியாம்.

07. கோடையினில் உறைந்தமழு யின் குளிர்ச்சி
 குறைவுடா தெப்படி இருக்கின்ற தோ
 தேரிய ஸ்தானா பதியும் என்றும்
 திட்டமாய்த் தனையனுப்பு வோனுக் காவான்
 பாடெனினு மவன்தன்னெஜ மாங்க ஞ டை
 பண்புளாத்து மாவைக்குளி ரப்பன் ணு வான்
 நாடுங்கள் நீதிமொழி கூறும்பாதை
 நலமடைக இம்மொழிகள் கேட்டு என்றும்.
08. கொடுப்பேனன் ரேயுரைத்துக் கொடுத்தி பாத
 கொள்கையிலா வஞ்சகனே மாரியற்ற
 அடுக்கான மேகங்க ஞக்கும் மேலும்
 அடிக்கின்ற காற்றுக்கும் சமனே யாவான்
 எடுப்பான நீண்டநற் பொறுமை யாலே
 என்றுமே பிரபுவையும் சம்மதிக்க
 விடுக்கலாம் இனியநா எலும்புடைக்கும்
 விரைந்துவந் திம்மொழி உணர்ந்திடு வீர்.
09. தேனினையே நீகண்டு பிடித்தா யானால்
 திகட்டிவிடும் மட்டாக உண்ணு நீயே
 ஊனிதென்று மிதமிஞ்சி உண்டா யானால்
 உடனுணக்கு வாந்திபண்ணும் நீம் றவேல்
 வீணாக உன்னுயலான் சலித்து உன்னை
 வெறுக்காத படிக்குஅடிக் கடியவன்தன்
 ஆணவம் மிக்கவன் அவனின் வீட்டில்
 அண்டிக்கால் வைக்காதே உணர்ந்து வாழ்க.

10. பிறநுக்கு விரோதமாய்ப்பொய்ச் சாட்சி சொல்லும் பிறம்மனுஷன் தண்டாயு தத்துக்கும் மேலும் தீற்மான கட்கத்தோ டம்புக் கும்மே திட்டமதாய் ஒப்பாவான் தெரிந்து கொள்க உறவெனினும் ஆயத்துக் காலத்தில் நீ உத்தமமி ஸாத்துரோகி தனையே நம்பேல் மறவாதே மேலும் நீதிமொழிகள் கூறும் மாபெரிய நல் வார்த்தை கள்ஞனர்க.

11. உத்தமமில் ஸாத்துரோகி தனையே நம்பல் உடைந்தபல்லுக் கும்மொழி புரண்டதான மெத்தவுமே வேதனை தருங்கா லுக்கும் மிகவும்சம னாகுமிதை யறிவீ ரப்பா சித்தமது துக்கமுள வனுக்குப் பாட்டு சிறப்புடனே பாடுவோனே குளிர்காலத்தில் நித்தமுமே வஸ்திரத்தைக் களைவான் போலும் நின்றுவெடி யுப்பில்வார்த்த காடிபோல்வான்.

12. உந்தனுடை சத்துருவோ பசித்திருந்தால் உடனவனுக் காகாரம் அளித்திடு நீ உந்தனுடை சத்துருக்குத் தாகமாயின் உடனவனுக் குநீயும் நீரை ஈவாய் அந்தநேர மேயவனுக் கவன்த லையில் அதிகமதாய் எரிதழலை நீகுவிப்பாய் சிந்தையுடன் கர்த்தர் இதைப் பார்த் துனக்கு சிறப்பான பலனளிப்பார் என்பதுண்மை.

13. வடகாற்று எந்நானும் மழைத் ரும்மே
 வசைதரும் புறங்களறும் நாவ துவோ
 மடைதிறந் தவாறாம் கோபத் தையே
 மாறாது பிறப்பிக்கும் ஈதுணர்வீர்
 தடம்புரண்டோ உம்சண்டைக் காரியோடோ
 தக்கதாம் பெரிதான வீட்டிற் நானே
 இடம்பெற்றுக் குடியாக வாழ்வதிலும்
 இவ்வீட்டு மூலையில்வாழ்தல் நன்றாகும்.
14. தூரதேசத் தினிலிருந்து வரும்நூற் செய்தி
 துல்லியமாய் ஆத்மாவுக்குக் கிடைப்பதான்
 சாரவிலே கிடைக்கின்ற நீருக்கொப்பாம்
 சந்தேநின் நில்வுரையை உணர்ந்து கொள்வீர்
 கோரமான துண்மார்க்க ருக்கு முன்பாய்
 குற்றமிலா நீதிமான்தள் ளாடு வ து
 சீரழிந்து கலங்கின கிணற் றுக்கும்மேலும்
 சீரற்ற கெட்ட சுனைக்கும் ஒப்பதாகும்.
15. தேனையிக அதிகமதாய் உண்பதுவே
 திட்டமாக நல்லதல்ல நீ அறிவாய்
 வானுயரத் தற்புகழை நாடு வ து
 வடிவல்ல புகழல்ல ஈதுணர்க
 மானமளி தன்ஆலுவியடக் காம னுஷன்
 மதிலிழிந்த பாழான பட்டணம் போல்
 ஊனமுடனுள்ளான் என்ப தையே
 உணர்ந்திடுவீர் நீதிமொழி வழிநடப்பீர்.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (26)

01. உஷ்ணகாலத் துறைந்தபனி யும் அறுப்பு உள்ள காலத் துமழையும் தகாததுபோல் கஷ்டமூடை முடனுக்கு மகிமைதானே கண்டிப்பாய்த் தகாதுன்ப துண்மையாமே இவ்டமுட னேயடைக்க லான்குருவி இங்குமங்கு மேயலெந்து போவது போலும் கஷ்ரமின்றி தகைவிலான் குருவி தானும் கடந்து பறப்பது போலும் வீணாம் சாபம் நீங்கும்.

02. குதிரையதற் குச்சவுக்கும் கழுதைக் குத்தான் கொடியகடிவாளந்தானும் முடனுக்கு அதிகநலம் முதுகதற்குப் பிரம்பும் தானே அறிந்துகொள்வீர் இந்தவரை நீருணர் வீர கதியற்ற முடனுக்கு அவனு டை கணக்கற்ற மதியீனத் தின்படி யே புதியமறு உத்தரவு நீகொடா தே புத்தியின்றேல் நீயுமவன் போல ஆவாய்.

03. முடனுக்கு அவன்மதியீ னத்தின்வாறே முறையாக மறுஉத்த ரவு சொல்லு முடனுக்கு மறுஉத்தரவு கொடாது விட்டால் முடன்தன் பார்வைக்கு ஞானி யாவான் முடனுடை கையினிலே செய்தி தன்னை முன்சென்று அனுப்புபவன் தனது கால்கள் முடமுடன் தறித்துக் கொண்டே நஷ்டத்தை முழுதாக வேயடைவ துண்மை யாகும்.

04. நொண்டியுடைய கால்களென்றும் குந்திக்குந்தி
நோப்பதாம் லேந்தக்கும் அதுபோற்றானே
கண்டிப்பாய் மூடன்வாய் உவமைச் சொல்லும்
கண்டுகொள்வீர் என்றுமே குந்து மப்பா
எண்ணிழுட னுக்கென்றும் கனங் கொடுப்போன்
எறிகின்ற கவணிற்கல் கட்டுவான் போல்
திண்ணமதா யேயிருப்பான் மானிடரே
தெரிந்துஇந்த உண்மையிதைப் புரிந்து கொள்வீர்.
05. மூடன்வாயி லகப்பட்ட பழமொ ழியோ
முழுவெறியன் கையிலகப் பட்டமுள்ளு
நாடதனில் பெலத்தவனோ அனைவ ரையும்
நன்குநோகப் பண்ணியென்றும் மூட ணையும்
கூடநின்று வேலைமிகக் கொள்ளு கின்றான்
குலைச்சலுடன் மீறிந்தக் கின்றோர் தன்னை
கூடஅவன் முனைந்து வேலை கொள்ளு கின்றான்
குவலயத்தீர் நீங்கள் இதை உணாந்து கொள்வீர்.
06. நாய்தானே நக்கினதை உண்ப தற்கு
நயப்புடனே உடன்திரும்பு வதுபோல் மூடன்
ஓயாது தன்முடத் தனத்துக் கென்றும்
உண்மையுண ராதுமே திரும்புகின்றான்
நீயாய்த்தன் பார்வைக்கு ஞானியாக
நினைத்தென்று மிருப்பவனைக் கண்டா யானால்
போயென்றும் அவனிலும்மூ டனைக் குறித்து
பூரணமாய் நம்பியென்றும் இருக்க லாமே.

07. வழியினிலும் நடுவீதி தனிலும் சிங்கம் வசமாகப்படுத்திருக்கும் என்று நித்தம் தெளிவாகச் சொல்வானே சோம் பேறியும் தேசத்தீர் நீங்களுமே தெரிந்து கொள்வீர் நெனியாது கதவுக்கீல் முளையில் நின்று நித்தமும் அசைந்தசைந்து ஆடுதல் போல் ஒழியாதே சோம்பேறி படுக்கை தன்னில் ஓய்வின்றி ஆழக்கொண் டிருக்கி றானே.
08. சோம்பேறி தன்கையைக் கலத்தில் வைத்து துடிப்பாக அதைத் தனது வாய்க் கெடுக்க சோம்பலுடன் வருத்தமே படுகின்றானே சோம்பலோன் நடையீது தெரிந்து கொள்வீர் நாம்வாழுப் புத்தியாம் மறுஉத்தரவு சொல்ல நன்றாகத் தகுந்த ஏழு பேரெப் பார்க்க நாம்காணும் சோம்பேறி தன்பார் வைக்கு நாட்டிலதி ஞானமுள்ள மனித னாவான்.
09. வழியினிலே செல்கையிலே தனக்க டாத வழக்கினிலே தலையிடுவோன் நாயின் காதை பழியுணரா தேபிடித்து இழுப்பான் போல பார்க்கலமக் கேதெரிவான் காண்க நீரே அழிவறியா தேவிற்கு கம்புகளோ (டு) அனியாயச் சாவுக்கு ஏதுவான வழியிலுள்ளவையும் வீசும் பைத்தியத்தை வகையாக ஓத்தவனைக் கூறுவேனே.

10. தனக்கடுத்த மனிதனையே வஞ்சித் தென்றும்
 தந்திரமாய் நான்விளையாட்டாக வன்றோ
 உனக்கிதனைச் செய்தேனென் றுரைப்பவன் தான்
 உண்மையதாய் பைத்தியத்தை ஒத்திடுவான்
 கனமான விறகின்றி நெருப்பவி யும்
 காலமெல்லாம் கோளுரைப்போன் இலாது போனால்
 மனம்சிதைக்கும் சண்டைமிக நீங்கிப் போகும்
 மானிடரே இவ்வுண்மை புரிந்து கொள்வீர்.
11. கரிகளெல்லாம் தழலுக்கும் விறகு தீக்கும்
 கண்டிப்பா யேதுவா கின்றது போல்
 சரியில்லான் வாதிடலிற் பிரிய முள்ளோன்
 சண்டையினை மூட்டிடற்கு ஏதுவா வான்
 புரியாத கோள்கார னுடைய வார்த்தை
 பூவுலகில் விளையாட்டுப் போலிருக்கும்
 விரிசல்தரு மானாலும் அவை உளத்தில்
 விறாகத் தைக்குமென்ப துணர்வீ ரப்பா.
12. நேசஅனல் காட்டும்உத கே ளோடு
 நிட்சயமாய்க் கூடியதாம் தீயநெஞ்சம்
 வேசமுடன் வெளிப்பூச்சுச் செய்த ஓட்டை
 விரிவாக ஒத்ததுவாம் அறிந்து கொள்க
 மோசமான பகைஞ்னோதன் உள்ளந் தன்னில்
 முற்றுமாய்க் கபடத்தை மறைத்து வைத்து
 ஆசைகாட்டித் தன்னுதடு களினாற் குது
 ஜூயம்யோ பேககிறான் அவனை நம்பேல்.

13. அன்பில்லான் பகைஞனுடை உள்ளாந் தன்னில்
அருவருப்பு கள்ளமு வகைக ஞன்டு
பண்பில்லான் பகைவஞ்சக மாய் மறைத்து
பதுக்கிவைக்கின்றவ னவனெவ னோ
துன்பமளிக்கின்றவு னுடை பொல்லாங்கு
தூரிதமாய் மகாசபையி லென்றோ ஓர்நாள்
உண்மையுடன் வெளிப்படுத்தப் படுமே யப்பா
உணந்திடுவீர் இவ்வுண்மை நினைவிற் கொள்க.

14. படுகுழியை வெட்டுகின்ற மனிதன் தானே
படுகுழியில் நிச்சயமாய் விழுவானப்பா
திடுமென்று கல்லினையே புரட்டு வோன் மேல்
திட்டமதாய்க் கல்திரும்ப விழுமேயப்பா
நெடுகவுமே கள்ளநாவு தன்னா லென்றும்
நீக்கமறக் கிலேசப்பட்டோர் களைப் பகைக்கும்
அடுத்தடுத்து இச்சகம் பேசும் வாயோ
அழிவையே என்றுமே உண்டு பண்ணும்.

நீநி மொழிகள்

அதிகாரம் (27)

01. நாளைய தினம்குறித்து நீ தினமும்
நலம்பெறப் பெருமைபா ராட்டி டாதே
வேளையொரு நாட்பிறத்தல் அறியா யேந்
வேளைவரும் போதுந்தன் வாயல்லாது
ஆளெவனோ புறத்தியா னேயே உன்னை
ஆழமதாய்ப் புகழட்டும் பெருமை கொள்க
வாழுன் உதடல்ல அந்நியனே
வடிவாய் உன்னைப்புக் டூட்டு மப்பா.

02. கல்கனமும் மணலதுவோ பாரமாயும்
 கட்டாயம் தானிருக்கும் அறிவீர் நீரே
 எல்லையிலா மூடனுடை கோபமாமோ
 இவ்விரண் டிலுமதிக பாரமாமே.
 தொல்லைதரு முக்கிரத்திற் கொடுமை யுண்டு
 தூண்டுகின்ற கோபம்நிவச் சேரமாகும்
 எல்லையிலாப் பொறாமையோ என்றாலதற்கு
 எதிர்நிற்கத் தக்கவன்யார்? என்னு நியே.
03. மறைவான சினேகமதைப் பார்க்கி லும்பே
 மாசில்லா வெளிப்படையாம் கழிந்து கொள்ளல்
 நிறைவாக நல்லதுவே இந்த உண்மை
 நீர்நிவீர் உண்மையினைப் புரிந்து வாழ்வீர்
 குறையில்லா நண்பனடிக் கும்மடிகள்
 குன்றாத உண்மையுள வைகளாகும்
 குறையுள்ள சத்துரு இடும் முத் தங்கள்
 கடுவுள்ள வஞ்சனையே உள்ளதாகும்.
04. திருப்தியடைந் தவன்தானே தேன்கூட் டையும்
 திட்டமதா யேமிதிப்பான் தெரிந்து கொள்க
 பெரும்பசியோ டென்றுமுள வன்த னுக்கோ
 பிரியமிலாக் கசப்புணவும் தித்திப்பாகும்
 அநுமையடை தன்கூட்டை விட்டுவிட்டு
 அலைகின்ற குருவியது எப்படி யோ
 உரிமையுள்ள தனதுஸ்தா னத்தை விட்டு
 ஒயாதலை கின்றவனும் அப்படியே.

05. பரிமளத்தோ டேகுகந்த தூபம் சேர
 பக்குவமாய் உளக்களிப்பை யாக்கல் போல
 ஒருவனுடை நண்பனுடை உட்க ருத்தாம்
 உயர்ந்தஆ லோசனையால் என்றும்தானே
 அருமையுடன் பாராட்டும் இன்பமாமே
 அளவில்லாக களிப்பையுண் டாக்கு மென்றும்
 உருப்படற்கு ஏதுவாம்நல் மொழிகள் கூறும்
 உட்கருத்தை உணர்ந்து என்றும் நீவோழ்வீர்.
06. உன்சினேகி தனோடு மேலு முந்தன்
 உயிரான தந்தையுடை நண்ப ணையும்
 அன்பனே நீ என்றும் விட்டி டாதே
 அதைநீயும் என்றுமே நினைவிற் கொள்க
 துன்பமளிக் கு முந்த னாபத்து வேளை
 துயரோடுன் சகோதரனின் வீட்டை நாடேல்
 எண்ணிடிற் ஜோலைவிலுள சகோத ரனில்
 எப்போதும் கிட்டவுள அயலானே வாசி.
07. என்மகனே எனனாநிந்திக் கிறவனுக்கு
 என்றுமுத்த ரவளிக்கத் தக்கதாக
 நின்றுநீ ஞானவா னாகி என்னை
 நிறைவாயென் இருதயத்தை மகிழச் செய்வாய்
 வென்றிடும்விவேகி யாபத்தைக் கண்டு
 விரைவினில் மறைந்துமே கொள்கி றானே
 ஒன்றுமறி யாதபேதை தானே என்றும்
 உணராது நெடுகப்போய்த்தன் டனைபெ றுவான்.

08. அந்நியனுக் காய்ப்பிணைப் படுப வனின்
அங்கியை நீதானே எடுத்துக் கொள்ளு
அந்நிய ஸ்தரீக் காக நீயே
அயர்ந்திடா தென்றுமே ஈடு வாங்கு
முந்தியே அதிகாலை எழுந்தொ ரு வன்
முனைந்துமே உரத்தசத் தத்தி னோடே
வந்துசொல் கின்றதாம்நல் ஆசீர் வாதம்
வாழ்விற்சாப மாகளன் ணப்ப டு மே.
09. அடைமழைநா ஸில்லுயா தவொழுக்கும்
அடங்காச்சண் டைக்கார் ஸ்தி ரீயும்
திடமாக ஒன்றினோடுஅவ ளையடக்க
தீர்மானம்கொண்டுமே பார்க்கிறவன்
படபடக்கும் காற்றினை யே யடக்கி
பக்குவமாய்த் தன்வலது கையினாலே
உடனைண்ணைய் யைப்பிடிக்கப் பார்க்கின்றானே
உணர்ந்து இவ் வுரையினையே புரிந்து வாழ்வீர்.
10. இரும்பையிரும் பு தானே கருக்கிடல் போல்
இவ்வுலக மானிடனும் நன்ப னுடை
அரும்முகத்தை யேகருக்கிப் போடுகின்றான்
அன்பர்களே இவ்வுரையைப் புரிந்து கொள்ளீர்
பெருமத்தி மரத்தினையே காக்கின் ற வன்
பிரியமுடை அதின்கனிகள் தான் புசிப்பான்
உரிமையுடன் தனதெஜமான் தன்னைக் காப்போன்
உண்மையதாய்க் கனமடைவான் உணர்வீர்ப்பா.

11. நீரில்முகத் துக்கமுகம் ஒத்தல் போல
நிச்சயமாய் மறுஇதயம் ஒத்திருக்கும்
பாரினிலே பாதாள மும் அழி வும்
பார்த்திடற்குத் திருப்தியாய் ஆவ தில்லை
ஊரினிலே மனு'னுடை கண்க ஞம்தான்
உள்ளதி லேதிருப்தி கொள்வ தில்லை
தேரந்திந்த நீதிமொழி கள்ஞுணந்து
திருப்தியுடன் வாழ்வழி காண்பீ ரப்பா.
12. சீர்தரும் வெள்ளிக்குக் குகையும் மேலும்
சிறந்ததாம் பொன்னுக்குப் புடமும் தானே
பார்தனிற் சோதனை இதனைப் போல
பாரில் என்றும் மனு'னுக்கு உண்டாகின்ற
பேர்தரும் புகழ்ச்சியே பரிசையாகும்
பிரியமுடன் இவ்வரையைக் கேட்டிடு வீர்
ஊர்தனில் மூடனை உரலி லிட்டு
உலக்கையினாற் குத்தியும் மூடம் மாறான்.
13. உந்தனின் ஆடுகளுள் ஓ நிலைமை
ஹன்றிந் என்றுமே அறிந்து கொள்வாய்
சிந்தையில் மந்தைகள் கவனம் வை நீ
சிறந்ததாய் நினைத்திடும் செல்வம் நில்லா
எந்தநற் கிரீடமும் தலைமுறை யாய்
எங்குமே நிற்குமே நீயுணர் வாய்
மந்தைகள் உண்டிடும் புல் முளைக்கும்
மானிடா நீஇவை உணந்து வாழ்வாய்.

14. பச்சிலைகள்தோன்றும் மலைப் பூண்டும் சேரும்
 பாவிக்க உடைகளாட்டுக் குட்டி ஈயும்
 உச்சமதாம் வயல்வாங்க ஆட்டுக் குட்டி
 உனக்களிக்கும் கிரயம்வெள் ளாட்டுப் பாலோ
 கச்சிதமாய் உனக்குமுன் வீட்டா ருக்கும்
 எச்சமயத் தும்பிமழப்புக் கேதுவாகி
 ஏற்றபடி யேபோது மானதாகும்.

॥ ॥ ॥

நீதிமொழிகள்

அதிகாரம் (28)

01. ஒருவரும் தொடாதிருந்தும் துன்மார்க்க ரோ
 ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள் உணர்ந்து கொள்க
 அருமையான நீதிமான்கள் சிங்கத் தைப்போல்
 அதிதெரிய மாயிருக்கி றார்கள் பாரும்
 பெரும்பாவத் தின்னிமித்தம் அதிகா ரி கள்
 பெருந்தொகையி னராயென்று மிருக்கி றார்கள்
 விரிவுடைந்த புத்தியுட னறிவு முள்ள
 விரும்புமரும் மனு'னால்நந் சீஞ் திக்கும்.

02. ஏழைகளை வருத்துகிற தரித்தி ர னோ
 என்றுமாகா ரம்விளையா தபடியால்
 ஆழவெள்ளமாயிடத்துக் கொடுபோ கின்ற
 ஆதிகமழை போலிருப்பான் அறிந்து கொள்க
 தோழன்போன்ற வேதப்பிர மாணம் விட்டு
 துடிப்புடனே விட்டுநீங்கு கின்ற வர்கள்
 மாளவழி காட்டுகின்ற துன்மார்க்க க ரை
 மனதுடனே என்றுமேபு கஞ் கின்றார்.

03. வேதப்பிர மாணங்கைக் கொள்ளுபவர்
 வேதப்பிரமாணம்விட்டு விலகுவோரோ (6)
 மோதியென்றுமே போ ராடுகின்றார்
 முதுரைநீதிமொழி இதை உணர்வீர்
 நீதியிலாத் து'ட்ரநியா யத்தை யென்றும்
 நிட்சயமா யறியார்கள் தெரிந்து கொள்வீர்
 ஆதியான கர்த்தரையே தேடுவோரே
 அகிலமதிற் சகலத்தையும் அறிவ ரப்பா.
04. திரியாவரக் காரணன்றும் இருவ ழியில்
 திட்டமதா யேநடப்பான் கண்டு கொள்க
 பெரியஜூச வரியவாணாய் இவனிருந்தும்
 பிரியமுடன் நேர்மைய தாய் நடக்கும்
 பெரியத ரித்திரன்னி வனி லும்மே
 பெரும்வாசி என்பது உணர்ந்து கொள்க
 அரியவேதப் பிரமாணங்கைக் கொள்ளு பவன்
 அதிவிவேக முள்ளநல்ல புத்திரனாம்.
05. ஊணதனில் பிரியமுள்ள வன்தனுக்கு
 உற்றநன்ப னாகவென்றும் இருப்ப வ னோ
 கோன்போன்ற தன்னுடைய தந்தையினைக்
 குழப்பியென்றும் அவமானப் படுத்து கின்றான்
 வேணவாவோட னியாய் வட்டியாலும்
 வினையுமனி யாயதூதா யத்தி னாலும்
 கோணல்வழி சென்றாதாயம் தேடுவோனே
 குறைவுளவர்க் கிரங்குவோர்க்காய் சேர்க்கின்றானே.

06. வேதத்தைக் கேளாது தன்செ வியை
 விலக்குகிற மனிதனுடை ஜூபமென் நானும்
 சோதனைசேர் அஞ்சுவருப்பாம் என்ப துண்மை
 சோதரரே இவையின்றே தெரிந்து கொள்க
 பாதகமாய் உத்தமர்கள் தன்னை யேதான்
 படுமோச வழியிலென்றும் நடத்து வோனே
 நீதியுணராதுதானாய் வெட்டிய தாம்
 நிலக்குழியிற் நானேதான் வீழ்ந்திடு வான்.
07. உத்தமர்க ளோநன்மை சுதந்தரிப்பார்
 உணர்ந்து கொள்வீர் நீநீமொழி கூறும் வாக்கை
 மெத்தஜூக வரியவான்தன் பார்வைக் கென்றும்
 மிகநீதிமானாவான் அறிந்து கொள்க
 புத்தியுள்ள தரித்திரனோ அவனை யென்றும்
 புரிந்து கொள்ள வென்றேபரி சோதிக் கிண்றான்
 நித்தியமாய் வாழும்நீதி மொழிகள் கூறும்
 நிறைவாக்கைக் கேட்டென்றும் வழிநடப் பீர்.
08. நீதிமான்கள் களிக்கரு கிண்ற போது
 நிரந்தரமாய் மகாகொண் டாட்ட முண்டாம்
 தீதளிக்கும் துன்மார்கர் எழும்பும் போதோ
 திட்டமதா யேமனிதர் மறைகிண்றாரோ
 குதுடனே தன்பாவங் களை மறைப்போன்
 சுத்தமிகும் வாழ்வடையான் அவைகளெல்லாம்
 தீதென்று அறிக்கைசெய்து விடுப வனோ
 திட்டமதா யேயிரக்கம் பெறுவா னப்பா.

09. எப்பொழுது மேபயந்து இருக்கி ற வன் இவ்வுலகில் பாக்கியவா னாவ துண்மை இப்படியில் லாதுமேதான் இருதயத்தை இரும்பதுபோல் கடினப்படுத் துகிறவன் தப்பிதமாய்த் தீங்கிலென்று மேவிழுவான் தரித்திரணை ஆளுகின்ற துஷ்ட னான வெப்புடைய அதிகாரிசிங்கம் கரடிக்குமே விலகாது ஒப்பாவான் சதுணர்வீர்.
10. பிரபுத்தி சனனாக வேயிருந் தால் பின்னவனோ செய்யுமிடுக் கண்மி குதி உரமாகப் பொருளாசை தனைவெறுப் போன் உண்மையதாய்த் தீர்க்காயு சைப்பெ யுவான் இரத்தப்பழிக் காய்கூடுக்கப் பட்டவன்தான் இங்குள்ளே னென்றுகுழி யில்லொழிக்க கரம்நீட்டென் யுன்னிடத்தி லோடிவந்தால் கருணையுட னவனையா தரித்திடாதே.
11. உத்தமனாய் நடக்கிறவன் உலகிலென்றும் உண்மையதாய் ரட்சிக்கப் படுவானப்பா இத்தன்மைக் கு மாறாம் இருவ ழியில் இணக்கமுடன் நடக்கிறவ னவற்றி லொன்றில் சத்தியமாய் விழுந்திடுவான் தெரிந்து கொள்க சாற்றுகின்ற நீதிமொழி புரிந்து கொள்க எத்தனித்துத் தன்னிலத்திற் பயிரிடு வோன் என்றுமாகா ரத்தினிலே திருப்தியாவான்.

12. வீணாகக் காலமோட்டும் வீணரையே
விருப்புடனே பின்பற்று கின்றவனோ
தானாக வறுமைதனை வரிந்த மூத்து
தன்வாழ்வில் ஏழ்மையில் நிறைந்திருப்பான்
வாணாளில் உண்மையுள் எமனு ஷன்
வானபரன் தன்னாலே என்றுமேதான்
கோணாத ஆசீர்வா தங்க ளெல்லாம்
குவலயத்தி லேபெறலும் நிட்சயமாம்.
13. தனவந்த னாவதற்குத் தீவிரிப்போன்
தண்டனைக்கு மேதப்பான் சதுணர்வீர்
இனமெனினும் முகதாட் சண்யம் என்றும்
இவ்வுலகில் நலமல்ல சதுணர் வீர்
மனமுடனே முகதாட் சண்யம் உள்ளோன்
மனமஞ்சான் சிறுதுண்டு அப்பத் துக்காய்
தினமுமே அநியாயஞ் செய்வா னப்பா
திட்டமதாய் இவ்வுரையை அறிந்து கொள்வீர்.
14. வன்கண்ணன் தனவந்த னாக வென்று
வாழ்வுமுற்றும் பதறியே வாழுகின்றான்
தன்வாழ்வில் வறுமைவரும் தனக்கு என்று
தானறியா தேயென்றும் வாழுகின்றான்
என்றுமே தன்றாவால் முகஸ் துதியே
எழுந்தவாறே பேசுகின்ற வன்றனிலும்
திண்ணமதாய்க் கழிந்துகொள்ளு கின்ற வனோ
தீர்வாக அங்கீகா ரம்பெ று வான்.

15. தன்னுடைய தாய்துந்தை யர்க ணையே
தப்பிதமாய்க் கொள்ளையிட்டு விட்டுப் பின்னே
என்னுடைய கருமமிது துரோகமல்ல
என்பவனோ பாழ்க்கடிக்கும் மனுஷன் தோழன்
இன்னுமின்னும் பெருநெஞ்சன் வழக்கி ணையே
இரக்கமின்றி யேகொளுவ கின்றவ னாம்
முன்சென்று கர்த்தரையே நம்பு வோனோ
முறையாக வாழ்வினிலே செழிப்பா னப்பா.
16. தன்னிதயம் நம்புவோனோ மூட னப்பா
தக்கஞான நடையோன்றட்சிக் கப்ப டு வான்
என்னவழி யிலும்பாடு பட்டுத் தானும்
ஏழைகட் கீபவனோ என்றும் தானே
திண்ணமதாய்த் தாட்சியடைந் திடானே யப்பா
திவ்வியமொழி இதுவென்ப தறிந்து கொள்வீர்
எண்ணமதில் என்றும் நீதி மொழிகள் எண்ணி
என்றுமது கூறும் நல் வழி நடப்பீர்.
17. ஏழைகட்குத் தம் கண்கள் விலக்கு வோர்க்கே
எண்ணில்லாச் சாபங்கள் வருமே யப்பா
தோழமையை வெறுக்கின்ற துன்மார்க்க ரோ
துரிதமதா யெழும்பும்போ தேம னுஷர்
வாழுவென்று எங்கேனும் மறைந்து கொள்வர்
வம்பெதற்கு என்றவரை விலக்கிக் கொள்வர்
மீழுவுமே துன்மார்க்க ரழியும் போதோ
மிகவிரைவாய் நீதிமான்கள் பெருகு கின்றார்.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (29)

01. அடிக்கடியே கடிந்து கொள்ளப் பட்டபோதும் அடங்காது தன்பிடரி கடினம் செய்வோன் முடிவினிலே சகாயமின்றிச் சடுதியிற்றான் முற்றாக நாசமடைந் திடுவான் காணீர் தூடிப்புள்ள நீதிமான்கள் பெருகி னாலோ துயரகன்று ஜனங்களென்று மேமகிழ்வர் கொடியவராம் துன்மார்க்க ராஞும் போதோ குவலயத்தில் ஜனங்களெல்லாம் தவிப்ப ரப்பா.

02. ஞானத்தில் என்றும்பிரி யப்ப டுவோன் ஞானமதால் தந்தைக்கு மகிழ்வூட்டுகின்றான் போனவுறி போகின்ற வேசிக ணோடே புரியாது தொந்திப்பு ஆனவ ணோ மானமின்றித் தன்னுடைய ஆஸ்தி யையும் மடத்தனமா யேயழித்துப் போடுகின்றான் தேனான நியாயத்தால் அரசன் நாட்டை திட்டமிட்டே என்றும்நிலைப் படுத்து கின்றான்.

03. நியாயத்தால் அரசனோ தனது நாட்டை நிலைறியுத்தத் தீயபரிதானக் காரன் போயதையே கவிழ்த்துமே போடுகின்றான் புரிந்துகொள்வீர் மானிடரே உணர்ந்து கொள்வீர் நாயதுவே வாலாட்டி நிற்றல்போல நாட்டிற் பிறனை முகல்துதிதான் செய்கி நவன் தூயவனைப் போல்நடித்து பிறனின் காலில் தூரிதமாய் வலையதைவி ரிக்கி நானே.

04. துஷ்டனுடை துரோகத்திலே கண்ணி தானே
 தொடர்ந்தென்று மேயிருக்கும் நீதி மானோ
 இஸ்தமுட னோடி மகிழு கின்றான்
 இவ்வுரையை மானிட்டே செவிமடுப்பீர்
 கல்டப்படும் ஏழைகளின் நியாயத் தையே
 கவனித்தே நீதிமானும் தினமறி வான்
 துஷ்டனான துன்மார்க்க னானவ னோ
 தூசியென ஞேநினைத்த நியவிரும்பான்.
05. பரியாசக்காரர்பட் டணத்தி லென்றும்
 பாவமறியாது தீயைக் கொளுத்து கின்றார்
 மரியாதைக் குரியவராம் ஞானிகள் தான்
 மனமுடனே குரோதத்தை விலக்கு கின்றார்
 சரியான ஞானியென்றும் மூட னோடு
 சட்டமுடன் நின்று வளக் காடுகின் றான்
 உரியவாறு சிரித்தாலும் சினந்தா லும்மே
 ஊழலுக்கு என்றுமே அமைய மாட்டான்.
06. இரத்தமதிற் பிரியமுள்ளோர் உத்தம னை
 இவ்வுலகி லென்றுமே பகைக்கி றார்கள்
 பரந்தமனச் செம்மையுள்ள வர்க ளாமோ
 பார்த்தவனின் பிராணனைக்காய் பாற்று கின்றார்
 சிரத்தையுடன் மூடன்தன்னுள் ளத்தை யெல்லாம்
 சீக்கிரமாய் என்றும்வெளிப் படுத்து கின்றான்
 நிரந்தரமாய் ஞானியதைப் பின்னுக் காக
 நிட்சயமா யேயடக்கி வைக்கின் றானே.

07. அதிபதியோ பொய்களுக்குச் செவிகொடுத்தல்
 அவருடையூ ஸியக்காரர் யாவரும்மே
 கெதியாகத் துன்மார்க்க ராகிடுவர்
 கேட்டிடுவீர் உண்மையுரை புரிந்து கொள்வீர்
 மதிப்பில்லான் தரித்திரனும் கொடுமைக் காரன் தானும்
 மண்டலத்தில் ஓர்நாள்சந் திக்கி றார்கள்
 கெதியாக அவ்விருவர் கண்க ஞக்கும்
 கீர்த்தியுடை தேவன்னுளி ஈகின்றாரே.
08. ஏழைகளின் நியாமதை உண்மை யாக
 எடுத்துவிசா ரிக்கின்ற அரச னுடை
 தோழமையோ பொத்தசிங் காசனந் தான்
 துயிலாது என்றும்நிலை பெற்றிருக்கும்
 வாழவழி காட்டஅடிக் கும்பிரம்பு
 வஞ்சகமின் ழேகமுந்து கொள்ளல் தானும்
 நாளதிலே ஞானமதைக் கொடுக்கு மப்பா
 நல்லமொழி நீதிமொழி வழிநடப்பீர்.
09. தன்னிஷ்டத் துக்குவிடப் பட்ட பிள்ளை
 தன்தாய்கு வெட்கமுண் டாக்கு கின்றான்
 துன்மார்க்கர் உலகினிலே பெருகி விட்டால்
 துயரளிக்கும் பாவமது பெருகு மப்பா
 நன்மார்கம் செல்லும்நீதி மான்க ளாமோ
 நாசமாகி இவர்விழுதல் காண்ப ரப்பா
 உன்மகனைச் சிட்சைசெய்நீ மறந்திடாதே
 உனக்கவனே ஆறுதல் செய்தி டுவான்.

10. உன்மகனை நீசிட்சை செய்தா யானால் உன்னுத்துமா வுக்கானந் தத்தை யும்மே என்றுமே உண்டாக்கி வைத்திடு வான் எடுத்துரைக்கும் நீதிமொழி கள் உணர்வீர் நன்மைதரும் தீர்க்கதறி சனமு மின்றேல் நாட்டிலுள மக்கள்சீர் கெட்டுப் போவர் இன்பமளிக் கும்வேதம் காக்கிற வன் என்றுமே பாக்கியவான் ஈதுணர்வீர்.

11. அடிமையோ வார்த்தைகளா ஸடங்கா னப்பா அவையறிந்தும் உத்தரவு அவன எியான் கடியும் தன் வார்த்தைகளிற் பதறுகின்ற கடுமையுள மனுஷனைநீ கண்டாயானால் கெடுமதியோன் அவனைநம்பு வதி லும்மே கீழான மூடனை நம்ப லாமே நடுநிலையாம் நீதிமொழி கள் உணர்ந்து நல்வாழ்வு வாழுவழி கான்பீ ரப்பா.

12. சிறுவயது தனிலிருந்து அடிமை தன்னை சிட்சிக்கா திளக்கார மாய் வளர்த்தால் இறுதியிலே அவன்தன்னைப் புத்திர னாய் இளக்காரத் தோடுபா ராட்டு வானாம் அறிவுகெட்ட கோபக்கா ரன்வ ளக்கை அவசர மாகவே கொழுவு கின்றான் நெறிகெட்ட மூர்க்கனோ உலகி லென்றும் நிட்சயமாய் பெரும்பாத கன்தா னாமே.

13. மனுவத்திடை அகந்தையோ அவனைத் தாழ்த்தும்
 மனத்தாழ்மை உள்ளவனே கனமடை வான்
 அனுதினமும் திருடனுடன் பங்கி டு வோன்
 ஆத்துமா வையென்றும் பகைக்கி றானே
 தினமுமவன் சாபத்தைக் கேட்ட போதும்
 திட்டமதாய்க் காரியத்தை வெளிப்ப டுத்தான்
 கனமற்ற மனுஞுக்குப் பயப்ப டு தல்
 கண்ணியதை வருவிக்கும் ஈதுணர் வீர்.
14. நித்தமுமே கர்த்தரினன நம்புவோனே
 நிட்சயமாய் உயர்ந்தஅடைக் கலத்திலேயே
 எத்தினமும் வாழுவைக் கப்ப டு வான்
 என்பதினை என்றுமே அறிந்து கொள்வீர்
 சித்தமுடன் ஆளுகையே செய்பவன் முன்
 சிரந்தாழ்த்தி முகதரிச னத்தைத் தேடும்
 புத்தியிலா அனேகரிங் குண்டா னாலும்
 போதுமான கர்த்தராலே நியாயந் தீரும்.
15. நீதிமானுக் கனியாயக் கார னென்றும்
 நிட்சயமா யருவருப் பானவன் தான்
 சோதிமிகு சன்மார்க்கன் துன்மார்க்க னுக்கு
 துரிதமா யருவருக்கான் ஈதுணர்வீர்
 ஆதிமொழி நீதிமொழி கற்ற றிந்து
 அவையுரைக்கும் நீதிவழி யில்நடந்து
 நீதியுடன் வாழுங்கள் என்றும் வாழ்வு
 நிலைத்திடுமே பூமீதில் நிலைத்து வாழ்க!

◎ ◎ ◎

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (30)

யாக்கேயின் குமாரனாகிய ஆசூர் என்னும்
பூருஷன் சத்தியேலுக்கு வசனித்து
சத்தியேலுக்கும் ஊகாலுக்கும்
உரைத்த உபதேச வாக்கியங்களாவன.

01. மனுஷரெல் லாரிலும்நான் மூட னாவேன்
மனுஷருக்கேற் றபுத்தி எனக்கு இல்லை
இனிதான் ஞானம்கற் கவு மில்லை
இணையிலாப் பரிசுத்தரறிவை அறியவில்லை
தனியாக வானேறி இறங்கி யவர்
தரணியிலே யார்ப்பா காற்றைத் தானே
முனிந்துமே கைப்பிடிக்குள் அன்று தானே
முனைந்தடக்கி வைத்தவர் யார் கூறு கூறு.

02. சலத்தைவஸ்த் திரத்திற்கட்டி வைத்தவர் யார்?
சகத்தினெல்லை களைஸ்தா பித்தவர் யார்?
உலகத்தில் அவர்நாமம் என்ன கூறு
உற்றவராம் குமாரனுடை நாமமென்ன?
நலமான அந்நாமம் நீயும் தானே
நன்குஅறிந் திடுவாயோ சொல்லு சொல்லு
பலமான தேவனவன் வசன மெல்லாம்
பதமாகப் புடமிடப் பட்ட வைகள்.

03. தமையன்டிக் கொள்பவர்க்குள்ளறும் தேவன்
 தக்கஅருங் கேடகமாம் ஈதுணர்வீர
 அமைவான அவர்வசனங் களி லெதையும்
 ஜேயோநீ கூட்டாதே கூட்டினாயேல
 சுமையாக அவருன்னைக் கடிந்து கொள்வார
 சுத்தமிலான் பொய்யனாய் ஆவாயப்பா
 உமையி ரண்டு மனுக்கள்நான் கேட்கிறேனே
 உடன்மரிக்கும் பரியந்தமும் அவைகள் தாரும்.
04. மாயையுடன் பொய்வசனிப் பையுமெனக்கு
 மனதுடனே தூரப்ப டுத்து மப்பா
 சேயனெனக் கைசுவரியம் தரித்திரத்தை
 சேரவனக்கொன்றும்கொ டாதீ ரப்பா
 தூயனாய்ப் பரிபூரணம்நான் அடைவ தாலே
 தொடர்பற மறுதலித்துக் கர்த்தர்பாரென் (ஐ)
 நாயன்நான் சொலாதப டிக்கு மாக
 நடத்திடும் என்னையே நம்பு கின்றேன்.
05. தரித்திரப் படுகிறதால் திருடி நானும்
 தக்கவனாம் தேவனவன் நாமம் வீணில்
 விரித்துமே வழங்காத படிக்கு மாக
 விருப்புடன் என்படி எனக்க எந்து
 உரித்துடன் எனையுமே என்று மேதான்
 உளமகிழ் வோடுபோ தித்த ருஞும்
 உரித்தான எஜுமான னிடத்திலுள்ள
 ஊழியன் மேற்பழி சுமத்தி டாதே.

06. ஊழியன்மேல் பழிந்தே சுமத்தி னாயேல்
 உன்னையுட னேயவனே சபித்தல் செய்வான்
 நாளதிலே நீகுற்ற வாளியாக
 நன்குகா ணப்படு வாயறிவாய்
 வாழவைத்த தன்தகப் பனைச் சபித்தும்
 வளர்த்தெடுத்த தாயைஆசீர் வதியாமலும்விட்டு
 நாளதையே கடத்துகின்ற சந்ததியார்
 நாட்டிலுண்டு என்பதினை நீ ரறிவீர்.
07. தாங்களமுக் கறக்கழுவப் படாதிருந்தும்
 தங்களது பார்வைக்கென்றும் சுத்தமாக
 இங்கு தோன்றும் சந்ததி யாருமுண்டு
 இதைவிடவே ரோர்சந்ததி யாருமுண்டு
 அங்கவர்கள் கண்களைத்தனை மேட்டிமையும்
 அன்னவர்கள் இமைகளைத்தனை நெறிப்புமாகும்
 உங்களுக்கு மேலும்நீதி மொழிகள் கூறும்
 உண்மையுரை கூறுவேண்நான் உணர்ந்து கேட்பீர்.
08. தேசமதிற் சிறுமையான வர்க ளையும்
 தேட்டமிலா தெளிமையான வர்க ளையும்
 நாசமாய்ப்பட் சிக்கும்கட்கங் கலையு மொத்த
 நலமிலாப்பற் கலையும்கத்தி கலையு மொத்த
 கூக்கின்ற கடைவாய்ப்பற்கள் தானுமுள்ள
 குருமிகு சந்ததி யினரு முண்டு
 பாசமுடன் நீதிமொழி கூறுகின்றேன்
 படித்துஅதன் கருத்துணர்ந்து நீடுவாழ்வீர்.

09. தாதானும் இரண்டு குமாரத் திகள்
 தரணியிலே ஒருஅட்டைக் குண்டு அப்பா
 போதாதென் நேநினைத்துத் திருப்தியாகா
 போக்குமொரு மூன்றுஇங் குண்டுஅப்பா
 ஏதாச்சும் போதுமென் றுஜ_ரைக்கா
 ஏதேதோ நான்கு இங் குண்டு அப்பா
 ஈதுஅவையாவும் இங் கென்னவென்று
 இப்பொழுதே நானுரைப்பேன் இருந்து கேட்பீர்.
10. பாதாளமும் மலட்டுக் காப்பம் தானும்
 பாரில்ந்ரால் திருப்தியடை யாநி ஸமும்
 ஏதாச்சும் போதுமென் நேயுரையா
 எரிகின்ற அக்கினியு மேயவையாம்
 சுதாகத் தந்தையினைப் பரிகசித்து
 சுயமாகத் தன்தாயை அசட்டை பண்ணும்
 போதாத அறிவுடைய பிள்ளை கட்கு
 பூவினிலே வரும்வினைக ஸிங்குரைப்பேன்.
11. இந்தவகை அறிவற்ற புத்திரர் கண்கள்
 இரியல்செய்தோடுகிற நீர்க் காகங்கள்
 வந்தநான்கு விரைந்துமேபி டுங்கு மப்பா
 வாய்த்ததென்று கழுகின்குஞ்ச கள்ள ருந்தும்
 எந்தனுக்காச் சரியமான மூன்று உண்டு
 என்புத்திக் கெட்டாதவை நான்கு முண்டு
 முந்தியிலவ யாவையுமே உரைக்கின்றேன் நான்
 முகமலர்வோ டிருந்து அவை கேட்டிருங்கள்.

12. ஆகாயத்திற் கழுகி னுடைவ ழியும்
அதியுயர்கன் மலைமேல்பாம் பின்வழியும்
பாதாளக் கடலிற்கப் பலின்வ ழியும்
பாவையினை நாடியமனு ஷன்வ ழியும்
சதாகும் இவையெல்லாம் இதனைப் போல
இடரளிக்கும் விலைமாதின் வழிய மாகும்
குதாயிவள் தின்றுதன் வாய் துடைத்து
கத்தமாய்ப் பாவமொன்றும் அறியே னென்பான்.
13. முன்றினிமித் தம்புவிக்குச் சஞ்ச லமே
முறையாக அதுநான்கும் தாங்க மாட்டா
தோன்றியர சாஞ்சுமாடி மைறிமித் தம்
தூரந்துணவால் திருத்தியான மூடனின் நிமித்தம்
ஊன்றிப்பகைக் கப்படத்தக்க ளாயிருந்தும்
உடன்புருடி னுக்குவாழ்கைப் பட்ட வனின்னிமித்தம்
தான்டிமை யாயிருந்தும் நாச்சி யார்க்காய்
தான் மனைவி ஆகும் அடிமைப் பெண்ணிமித்தமுமாம்.
14. பூமிதன்னிற் சிறியவைக ளாயிருந்தும்
புத்திமிக வள்ளவைகள் நான்கு உண்டு
நாமுமிதை அறிந்திடவே வேண்டு மப்பா
நல்லபுத்தி நாம்பெறுவே வேண்டு மப்பா
சீமையினில் கோடையினில் தானியத்தை
சீக்கிரமாய்த் தேடிவைக்கும் சிறு ஏறும்பும்
தாம்சிறிய சத்துவமற்ற ஜங்குவாயும்
தம்வீட்டுக்காய் மலையிற் தோண்டும் முயலும் சேரும்.

15. அரசனில்லா திருந்தும்கூடப் பவுஞ்சு பவுஞ்சாய் அவசரமாய் புறப்படும்வெட் டுக்கி எிகள் சிரமம்பாரா தேதனது கைகளி னால் சீக்கிரமாய் அரண்மலையில் வலைகள் பின்னும் உரமனதுள் ளசிலந்திப் பூச்சியும்மே உலகினிலே உள்ளூயி ருள்ளவற்றில் பரந்தறிந்த மிகஞானம் உள்ள வையாம் பார்த்தறிவீர் அவைக்குஉள்ள ஞானம் தை.
16. விநோதமாக அடிவைத்து நடக்கும் மூன்றும் விநோதநடை நடப்பதுவாம் அதுவும் நான்கு மனமறிய இங்குண்டு நானு ரைப்பேன் மானிடரே இவ்வுரை நீர் செவிம் டுப்பீர் சினம்கொள்ளும் பின்னடையாச் சிங்கம் தும் சிறந்ததான் போர்க்குதவும் குதிரை தானும் மனம்றிறைந்த வெள்ளையாட் டுக்க டாவும் மானிலத்தில் எதிர்க்கவொண்ணா ராஜாவுமாம்.
17. மேட்டிமை யானதினால் பைத்தி யமாம் மிகப்பெருமை கொண்டென்றும் நீந் டந்து நாட்டினிற்துர்ச் சிந்தையோடு நீயிருந்தால் நலமாக உந்தன்வாய் முடு அப்பா ஊட்டமுடை பால்கடைந்தால் வெண்ணேய் உரத்துமுக் கைப்பிசைந்தால் குருதி தோன்றும் கேட்டிடுவீர் இதுபோல் கோபம் கிண்டில் கிளர்ந்தெழுந்து சண்டைபிறப் பிக்குமப்பா.

நீதி மொழிகள்

அதிகாரம் (31)

ராஜாவாகிய லேமுவேலுக் கடுத்த வசனங்கள் அவன்தாய் அவனுக்குப் போதித்த உபதேசமாவது.

01. என்மகனே என்கர்ப்பத் தின்கு மாரா எந்தன்பொருத் தனைகளது புத்தி ரனே உன்பெலனைத் தினமிஸ்தி ரீக ஞக்கும் உன்வழியை அரசர்களைக் கெடுப்பதான் பின்வழிக்கும் நீயென்றும் கொடுத்திடாதே பிரியமுடன் நீதிமொழி வார்த்தைகேளு நன்மதிப்புப் பெற்றவராம் அரசருக்கு நறுந்திராட்ச ரசங்குடித்தல் தகுதியல்ல.

02. தகுதியல்ல லேமுவேலே அரசர்க் கது தகுதியல்ல அதுபிரப்புக் கருக்கு என்றும் மிகவிரும்பி மதுபானம் பண்ணி னாலோ மேன்மைமிகு நீதிப்பிர மாணங்க ளை அகமதிலே மறந்துசிறு மைப்ப டு வான் அதிநியாயத் தையுமல்ர் புரட்டு வரே மதுவினையே மழந்துபோகும் மனிதருக்கு மனமொப்பி நீகொடுத்துப் போடு அப்பா.

03. மனங்கசந்து வாழ்பவர்க்குத் திராட்ச ரசம்
 மனவிருப் போ டேகொடுங்கள் அவன் குடித்து
 தனக்கு உள்ள குறைகளெல்லாம் மறந்து மீண்டும்
 தன்வருத்தம் நினையாதிருக் கட்டு மப்பா
 உனதுவாயை ஊமையனுக் காயும் மேலும்
 உலகினிலே திக்கற்ற வர்க ஞக்கும்
 அனுதினமும் திறாப்பா நீமற வேல்
 அவர்களுக்கு நீதியாக நியாயந் தீரு.
04. சிறுமையுடன் எழிமைமிக வானவர்க்கு
 சீக்கிரமாய் நியாயமது செய்நீ யப்பா
 பெறுமதியாள் குணசாலி யான பெண்ணை
 பேதமில்லா தேகண்டு பிடிப்பவன் யார்?
 நறுமலரா மவள்விலையோ முத்தின் மேலாம்
 நாயகனின் உளமவளை நம்பு மப்பா
 உறுதியுடை சம்பத்து அவனுக்கே தான்
 உள்ள எவும் குறையாது உணர்ந்து கொள்க.
05. அவளுயிரோ டிருக்கின்ற நாட்க ளெல்லாம்
 அவள்கணவ னுக்கென்றும் தீமைநீக்கி
 நவமான நன்மையது செய்கின் றாளே
 நன்மனைவி குணம்மேலும் நன்கு கேட்பீர்
 இவளாட்டு மயிருடனே சணலும் தேடி
 இருந்துமே வேலைசெய்கி றாள்க ரத்தால்
 புவியிலவள் வியாபாரக் கப்பல் போலாம்
 புருஞுக்கு அவளேதான் நல்ல இல்லாள்.

06. தொலைவிருந்து ஆகாரம் கொண்டு வந்து
 துரிதமுடன் இருட்டோடே எழுந்தி ருந்து
 நலமாகத் தன்றல்ல வீட்டாருக்கே
 நல்மனதோ டென்றுமவள் கொடுத்துப் பின்னர்
 நிலையான தன்வேலைக் காரி கட்கு
 நித்தமும்ப் பியளத்தல் அவள்ப் ணியாம்
 விலையாக அவள்வயலு மொன்று வாங்கி
 விரைந்துகரத் தாலதையே பதமும் செய்தாள்.
07. தன்னுடைய கைமுயற்சி யாலே தானே
 தக்கநல்ல திராட்சைகளை நட்டுப் பின்னர்
 நன்முயற்சி செய்துதன் ணைப்ப லத்தால்
 நன்றாக இடைகட்டிக் கொண்டு மேலும்
 பின்னும்தன் கைகளையே என்றும் தானே
 பெரிதாக வேபலப்ப உத்துகின்றாள்
 தன்வியாபா ரம்பிரஜோ ஜனமுண் டென்று
 தானவளே அறிந்திருக்கி றாள நிவீர்.
08. இரவிலவள் விளக்கணையா தேயிருக்கும்
 இருகரமும் ராட்டினத்தில் வைத்திருப்பாள்
 திரளாகக் கதிர்களையே அவள்வி ரல்கள்
 திராத் பிரியமுட னேபி டிக்கும்
 வரவுஇல்லாச் சிறுமையான வர்களுக்கு
 வடிவாகத் தன்கரங்கள் நீட்டுகின்றாள்
 தரமான வீட்டாளின் செய்கை யெல்லாம்
 தானுரைத்தேன் கேட்டதிலை புரிந்து கொள்வீர்.

09. தன்வீட்டி லுள்ள வராம் அணைவ ருக்கம்
 தக்கரெட்டைப் புரையுடுப்பு உள்ள தாலே
 என்னதான் குளிர்வரினும் அவளோ எண்ணி
 ஏங்கிடாள் பயப்படா திருப்பா எப்பா
 மின்னுகின்ற இரத்தினக் கம்ப எங்கள்
 மிகநேர்த்தி யாய்த்தனக்கே ஆக்கு கின்றாள்
 மென்மையுள மெல்லியதாம் புடைவை யுடன்
 மிகநல்ல இரத்தாம்பரமு மவஞ்சுப்பு.
10. அவள்புருஷன் தேசத்துழுப் பர்க ளோடே
 அமர்ந்திருப்பான் நியாய்த் வங்க ஸிலே
 சபையினிலே அவன்அப்போ அமர்த லாலே
 சாலவுமே பேர்பெற்றோ னாகின்றாளே
 நவமான மெல்லியதாம் புடைவை க ளை
 நன்கு ஆக்கி மணவியவள் விற்கின்றாளே
 குவலயத்தில் கச்சைக்களை வணிகரிடம்
 கொண்டு சென்று விற்பனையும் செய்கிறாளே.
11. அவளுடைகள் பலமுமலங் காரந் தானும்
 அடங்கியதாய் அமைந்ததுவாம் எதிர்காலத்தை
 நவமான தென்னெண்ணி என்றும் தானே
 நல்மனதோ தேயவளும் மகிழு கின்றாள்
 குவலயத்தில் தன்னானம் விளங்குமாறு
 குறைவில்லா தேவாயைத் திறக்கின்றாளே
 அமைவான தயையுள்ள போதகந் தான்
 அவள்நாவின் மேலென்றும் உள்ளதப்பா.

12. சோம்பலின் அப்பமதை யவள்புசியாள் கறுகறுப்பாய்த் தன்வீட்டுக் காரியங்கள் ஆம்வழிகள் எப்படியோ என்றைப் போதும் அவதானமாகவே பார்த்திருப் பாள் தாம் அடைந்த நன்மையினா லவளின் மக்கள் தாயினையே பாக்கியவதி எங்கி றார்கள் தீம்பாக அவள்கணவன் மனைவி பற்றி தீர்க்கமுடன் கூறியதை இங்குரைப்பேன்.
13. அவள்புருஷன் அவளையுமே நேரிற் பார்த்து அநேகமங்கை யரு லகில் குணத்தில் மிக்கார் இவர்களிலே நீமேலாம் என்று தானே இதயகத்தி யோடவளைப் புகழுகின்றான் குவலயத்திற் செளந்தரியம் வஞ்சனை யும் குன்றாத அழகதுவும் வீணதாகும் தவமான உலகோரே நானுரைக்கும் தக்கநீதி மொழியுணர்ந்து நீடுவாழ்வீர்.
14. காலமெல்லாம் கர்த்தருக்குப் பயப்படும்நற் காரியத்தைச் செம்பவளே புகழ்பெற றுவான் சாலவுமே அவள்கைக என்ப லன்கள் சந்தோஷத் தோடவளங்க கீந்தி டுங்கள் சீலமுடை அவளுடைய செய்கை க ளோ சிறப்பு னே அவள்புகழ்கூ றட்டு மப்பா நூலதனில் மிகநீதி கறுகின்ற நூலிதனைக் கற்றுயவீர மானிடர் காள்.

என்னை இக்கவிதைகளை இயற்றும் அரும்பணியில் ஈடுபடுத்தி முற்றுப் பெறச் செய்த எந்தன் தேவாதி தேவன் இயேசுவுக்கு கோடானு கோடி தோத்திரங்கள்.

திகதி -29.05.2007

ந.டெ.குணரெத்தினம்.

பக்கம்	வரி	பிழைத்திருத்தம்
09	02	கர்த்தரிலே
16	17	நீ ஜீவ
18	01	ஊற்றுக்
18	19	மன் மனுஷனுடை
27	02	புருஷன்தானே
32	15	சந்தோஷப்பட்டு
35	10	மதியில்லா
39	16	இருக்கின்றானே
40	07	கர்த்தரால்
40	20	நம்மிறைவ
44	10.	கையோடு
72	18	கொழுமை நிறை
78	04	ஜலம்போலிருக்கும்
80	21	ஜீவன்
127	16	மனுஷனால் நற்
128	05	துஷ்டர் நியா
143	04	மனையில்
145	24	புருஷனுக்கு
148	10	மிக்காள்
148	18	செய்பவனே

அஶ்ரீஸ் ஸ்ரீ.....

திரு.ந.டே.குண்டெரத்தினம் மண்ணுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கஞ்சாங்கிக்குடியில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இவர் ஒரு இளைப்பாறிய ஆசிரியரும் அதிபருமாவார். இவர் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றவர். 1955ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1991ம் ஆண்டு வரையும் கல்விச் சமூகத்தைக் கட்டிக் காப்பதில் (மலையகம், திருமலை, மட்டக்களப்பு) அயராது உழைத்தவர்.

கல்விப் பணியோடு நின்றுவிடாமல் எழுத்துப் பணி, வீரகேசரிப் பத்திரிகையிலும், சுதந்திரன் பத்திரிகையிலும் தொடர்பு சஞ்சிகையிலும் பல கவிதைகள், சிறுகதைகள், தொடர் கட்டுரைகள் எழுதி, அகில இலங்கை ரீதியாக நடந்த கவிதைப் போட்டியிலும் ஒரு சிறந்த கவிஞராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இதன் மூலம் இவர் ஒரு கவிஞர், கதாசிரியர் என்பது முலாம் பூசப்படாத உண்மை. எல்லாப் பணிகளிலும் இறைபணி மேலானது என்பதை உணர்ந்த திரு.ந.டே.குண்டெரத்தினம் மெடிஸ்தவ திருச்சபைக் கல்லாறு சேகரத்தில் உள்ளுர் அருளுரையாளராக இறை செய்தி சொல்லி வந்தார்.

காலத்தின் குழந்தைக் கேற்ப இனிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவதில் இனியவர். “சாலூமோனின் நீதிமாழிகள்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பின் வழியாக எழுத்துலகில் ஆழமாகத் தடம் பதித்தவர். ஆழமாகச் சிந்தித்து, சுருக்கமாகச் சொல்லும் சிந்தனையாளர். இவரது ஆக்கங்கள் குறித்து கடந்த 18 ஆண்டுகளாக நான் அறிந்துள்ளேன். இவர் கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்கும், கல்விச் சமூகத்திற்கும் ஆற்றும் பணி அளப்பெரியது.

அருட்பணி டி.எஸ்.மதியாபரணம்
புனித யோவான் ஆண்கள் இல்லம்,
ஊறனி - மட்டக்களப்பு.
இலங்கை.